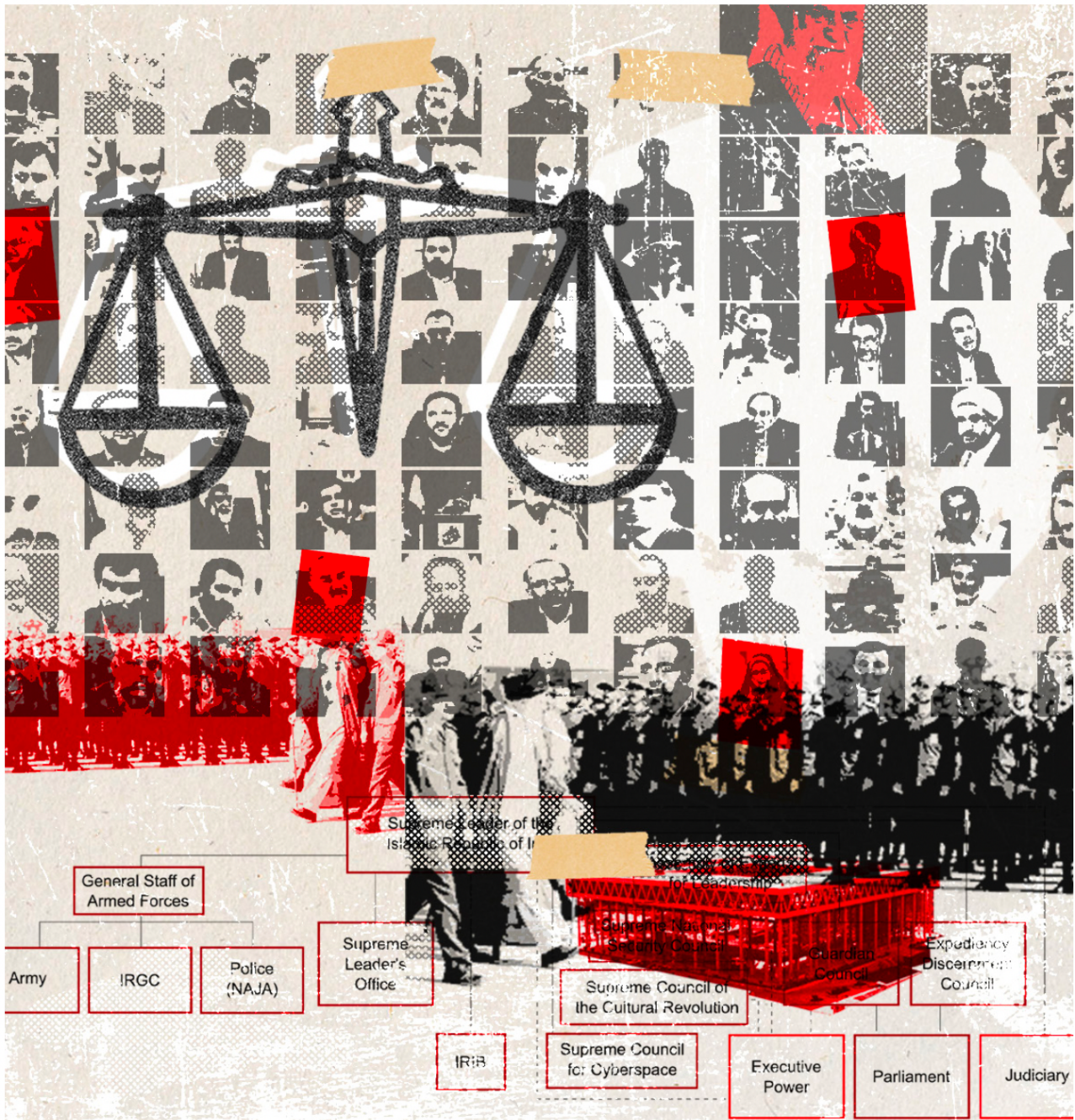

مبارزه با مصونیت

راهنمای چگونگی استفاده جامعه مدنی از قوانین مگنیتسکی برای تحریم ناقضان حقوق بشر

در تهیه این راهنمای فارسی استفاده از قانون مگنیتسکی برای جامعه مدنی ایران، [راهنمای انگلیسی زبان](#) تهیه شده توسط سازمان Safeguard Defenders برای جامعه مدنی چین، مبنا قرار گرفته است و بر اساس نیازها و شرایط ایران بازنویسی شده است.

سازمان عدالت برای ایران که در تیرماه ۱۳۸۹ کار خود را آغاز کرد، یک سازمان حقوق بشری غیردولتی غیرانتفاعی است. هدف عدالت برای ایران، پاسخگو کردن مقامات جمهوری اسلامی در برابر اعمالشان و مبارزه با مصونیتی است که در حال حاضر، مقامات جمهوری اسلامی را قادر به نقض گسترده حقوق شهروندان خود می کند. برای تحقق این اهداف، عدالت برای ایران دست به مستند سازی و تحقیق می زند و علیه ناقضان حقوق بشر به طرح دعوی حقوقی می پردازد.

safeguard DEFENDERS

Safeguard Defenders یک سازمان غیردولتی حقوق بشری است که در اواخر سال ۲۰۱۶ تاسیس شد. این سازمان از فعالیت های میدانی محلی که در خدمت محافظت از حقوق اساسی هستند حمایت می کند، حاکمیت قانون را ترویج می کند و توانایی جامعه مدنی محلی و مدافعان حقوق بشر را در برخی از خصمانه ترین محیط ها در آسیا تقویت می کند.

©۱۴۰۰ حق طبع و نشر توسط عدالت برای ایران محفوظ است.

این راهنما بر روی وبسایت سازمان عدالت برای ایران منتشر شده و به صورت رایگان در اختیار جامعه مدنی ایران قرار گرفته است.

چاپ و بازنشر این راهنما و یا بخش هایی از آن جهت آگاهی بخشی درباره حقوق بشر و توانمندسازی شهروندان

و جامعه مدنی در جهت پاسخگو کردن ناقضان حقوق بشر با کسب اجازه قبلی و یا ذکر منبع مجاز است.

مبارزه با مصونیت

راهنمای چگونگی استفاده جامع مدنی از قوانین مگنیتسکی
برای تحریم ناقضان حقوق بشر

فهرست مطالب

۸	راهنمای خوانندگان
۹	بخش اول - مبانی
۱۰	۱.۱ قانون مگنیتسکی چیست؟
۱۰	۱.۲ اثرات قانون مگنیتسکی
۱۲	۱.۳ کدام کشورها تحریم های مگنیتسکی را اعمال می کنند؟
۱۴	۱.۴ گام به گام:
۱۴	آماده سازی و تحویل درخواست مگنیتسکی
۱۶	بخش ۲. فرآیند
۱۷	۲.۱ آیا استفاده از قانون مگنیتسکی برای پرونده من مناسب است؟
۱۷	۲.۲ درخواستان را به کجا ارائه دهید؟
۱۹	۲.۳ تعیین شرکا قبل از ارائه درخواست
۲۰	۲.۴ جدول زمانی
۲۰	۲.۵ محرمانگی
۲۱	بخش ۳ - درخواست
۲۲	۳.۱ فهرست اجزای درخواست
۲۲	۳.۲ مشخص کردن اشخاصی که قرار است تقاضای تحریم آنها مطرح شود
۲۳	۳.۳ مشخصات هویتی
۲۴	۳.۴ آماده سازی پرونده
۲۶	۳.۵ استدلال «منافع ملی»
۲۷	۳.۶ اطلاعات تبرئه آمیز
۲۷	۳.۷ ارسال درخواست
۲۹	بخش ۴ - روش های تحقیق
۳۰	۴.۱ کلیات
۳۰	۴.۲ روش
۳۰	۴.۳ تهیه پروفایل اشخاص
۳۱	۴.۴ ابزارهای آنلاین
۳۳	بخش ۵ - پس از تحویل درخواست/ حمایت گیری
۳۴	۵.۱ پس از تحویل درخواست چه اتفاقی می افتد؟
۳۴	۵.۲ نقش حمایت گیری در پرونده های مگنیتسکی
۳۵	۵.۳ نحوه برقراری تماس و ارتباط گرفتن موثر با دولت
۳۶	۵.۴ مراجعه به نهادهایی که قادر به اعمال نفوذند
۳۷	اطلاعات بیشتر
۳۷	ایالات متحده
۳۸	کانادا

۳۸	بریتانیا
۳۸	استونی
۳۸	منابع و ابزارهای موجود برای شناسایی مرتکبان
۴۰	بخش ششم- ضمیمه ها
۴۱	پیوست ۱- فرم مخصوص ارائه درخواست به آمریکا تحت قانون جهانی مگنیتسکی
۴۹	پیوست ۲: اطلاعات اساسی درباره قانون مگنیتسکی در حوزه های قضایی مختلف
۴۹	کانادا
۵۱	استونی
۵۵	جبل الطارق
۵۴	لتونی
۵۴	لیتوانی
۵۵	بریتانیا
۵۶	ایالات متحده آمریکا
۶۶	پیوست شماره ۳: نسخه انگلیسی متن نمونه
۶۸	پیوست شماره ۴: نسخه انگلیسی متن نمونه
۶۹	پیوست شماره ۵: نسخه انگلیسی متن نمونه

راهنمای خوانندگان

هدف این راهنما نشان دادن شیوه استفاده موثر از قوانین در حال گسترش مگنیتسکی در کشورهای (حوزه‌های قضایی) مختلف به روشی ساده و جامع است. ایالات متحده، بریتانیا و کانادا، احتمالاً کاراترین حوزه‌های قضایی برای دفاع از حقوق بشر در کشورهایی نظیر ایران، چین و روسیه هستند، اما سه کشور حوزه بالتیک و جبل الطارق نیز قوانین مگنیتسکی را اجرا کرده‌اند. نکته حائز اهمیت این است که حوزه‌های قضایی مهم دیگری نظیر استرالیا و اتحادیه اروپا نیز به زودی قوانین مگنیتسکی را تصویب خواهند کرد.

سرگئی مگنیتسکی یک وکیل روسی بود که پس از تلاش برای افشای فساد، در اثر شکنجه در زندان روسیه جان باخت. این قوانین به احترام وی قوانین مگنیتسکی خوانده می‌شوند اما در کشورهای مختلف عناوین متفاوتی دارند.

قوانین مگنیتسکی قوانینی نوآورانه و بالقوه بسیار قدرتمند هستند چون می‌توانند علیه اشخاص به کار روند. اگر شما فردی را شناسایی کنید که مرتکب نقض شدید حقوق بشر شده یا فرمان چنین عملی را صادر کرده (مسئولیت آمریت)، می‌توانید از حوزه‌های قضایی نامبرده بخواهید که فرد را تحریم کنند. تحریم‌ها می‌توانند شامل مسدود کردن دارایی‌ها و ممنوعیت سفر باشند. این قوانین به ویژه در مورد کشورهایی مثل ایران، روسیه و چین (کشورهای هدف) که متخلفان عواید حاصل از فساد مالی را از آنجا به خارج از کشور منتقل می‌کنند مفید است و می‌تواند علیه آنها استفاده شود.

این راهنما به پنج بخش تقسیم شده است و آنچه را که برای تشکیل پرونده جهت درخواست تحریم فرد لازم است در مراحل مختلف شرح می‌دهد: پیش از آماده‌سازی پرونده (بخش ۱-مبانی)، چگونگی روند کار (بخش ۲-فرآیند)، نحوه نوشتن و ساختار بندی پرونده (بخش ۳-ارسال درخواست)، و اینکه بعد از تحویل آن چه کارهایی می‌توانید انجام دهید (بخش ۵-پس از ارسال درخواست/حمایت‌گری) را نشان می‌دهد. این راهنما همچنین حاوی یک راهنمای تحقیقی است (بخش ۴-روش‌های تحقیق) که نحوه شناسایی متخلفان را توضیح می‌دهد.

از آنجا که قوانین مگنیتسکی، قوانین جدیدی هستند موارد مجهول زیادی در رابطه با آنها وجود دارد. علاوه بر این، در خصوص اقدام علیه کشورهای قدرتمندی مانند چین یا روسیه ملاحظات سیاسی برای حوزه‌های قضایی نه تنها مهم بلکه اساسی است. فراهم آمدن این راهنما تنها با مشارکت قابل توجه دیپلمات‌ها، کارکنان دولت، افراد درگیر در تدوین قوانین، و همچنین آن دسته از سازمان‌های بین‌المللی که با این قوانین سر و کار دارند ممکن شده است. برای تضمین مشارکتی قوی، قرار شد که مشارکت‌کنندگان کاملاً ناشناس باقی بمانند تا مباحث تا حد ممکن صریح و بی‌پرده مطرح شوند. به این طریق بود که ما توانستیم این راهنمای جامع را تهیه کنیم.

از آنجا که برخی کشورها نظیر بریتانیا، تا پیش از خروج این کشور از اتحادیه اروپا از قانون تحریم استفاده نخواهند کرد، برخی دیگر همچنان درگیر ایجاد روال‌های عملی هستند، و عده‌ای نیز قرار است به زودی قوانین مگنیتسکی را تصویب کنند، این راهنما در آینده به روز می‌شود تا پیشرفت‌های تازه‌ای که در این حوزه رخ داده را پوشش دهد.

بخش اول مبانی

۱/۱ قانون مگنیتسکی چیست؟

دارایی‌هایش در ایالات متحده و ممانعت از سفر او به این کشور تحریم کند. این قانون همچنین در مورد آمران نقض حقوق بشر (افراد دارای مسئولیت فرماندهی) نیز اعمال می‌شود.

تحقیقاتی که جامعه مدنی برای مستند کردن موارد تخلف انجام می‌دهد، غالباً منبع مهمی از شواهد است که دولت‌ها در صدور حکم تحریم علیه متخلفان از آن استفاده می‌کنند. برخی از حوزه‌های حقوقی حتی به جامعه مدنی اجازه می‌دهند که مستقیماً تشکیل پرونده داده و درخواست تحریم بدهند. فرآیند اعمال تحریم مگنیتسکی از طریق پرونده‌ای که جامعه مدنی تشکیل می‌دهد معمولاً مسیر زیر را طی می‌کند:

قانون مگنیتسکی ابزاری قدرتمند در شمار روزافزونی از حوزه‌های قضایی سرتاسر جهان (در حال حاضر: ایالات متحده، کانادا، بریتانیا، جبل الطارق، استونی، لتونی و لیتوانی) است که به دولت‌ها اجازه می‌دهد افراد و شرکت‌ها/گروه‌های خارج از حوزه قضایی قانونی‌شان را به دلیل ارتکاب موارد جدی نقض حقوق بشر و فساد تحریم کنند. بسته به حوزه قضایی تحریم‌کننده، تحریم‌ها می‌توانند شامل مسدود کردن دارایی‌ها و/یا ممنوعیت سفر برای افراد تحریم‌شده باشند.

برای مثال ایالات متحده می‌تواند یک مقام مسئول ایرانی را که در ایران زندگی می‌کند به دلیل نقض جدی حقوق بشر علیه شهروندان ایرانی (مثلاً شکنجه، قتل فراقضایی، تجاوز، ناپدیدسازی قهری) از طریق ضبط

۱/۲ اثرات قانون مگنیتسکی

این قوانین نام‌های رسمی متفاوتی دارند اما با توجه به مشابهت خاستگاه و هدف تدوینشان، در این راهنما همگی تحت عنوان مشترک «قوانین مگنیتسکی» خوانده می‌شوند. این عنوان از اسم وکیل روسی، سرگئی مگنیتسکی گرفته شده است که پس از افشای فساد مالی، توسط مقامات روسی کشته شد. حوزه‌های قضایی دیگر نظیر هلند، استرالیا و اتحادیه اروپا نیز در نظر دارند قوانین مشابهی را وضع کنند.

قوانین مگنیتسکی مرتکبان نقض حقوق بشر را (کسانی که نقض حقوق بشر را انجام داده‌اند، کسانی که دستور نقض حقوق بشر را صادر کرده‌اند، یا کسانی که در نقض حقوق بشر معاونت داشته‌اند) در مواردی که نظام قضایی کشورشان آنها را پاسخگو نمی‌کند مجازات می‌کنند. قرار گرفتن در فهرست مگنیتسکی یک کشور می‌تواند چندین اثر مستقیم داشته باشد.

۱. قابل توجهی برای فرد تحریم‌شده به همراه داشته باشد. به ویژه قرار گرفتن در این فهرست از سوی ایالات متحده می‌تواند بر سرمایه‌گذاری‌های فرد در سایر کشورها نیز اثر بگذارد چون بسیاری از بانک‌ها حاضر نیستند خطر معامله با کسی که بوسیله ایالات متحده تحریم شده را بپذیرند.

۲. ممنوعیت سفر. با ممنوع شدن ورود متخلف به یک کشور، هر ویزایی که وی از قبل داشته باطل می‌شود و تا زمانی که نامش از فهرست افراد تحریم شده خارج نشود، امکان ورود به کشور تحریم‌کننده را نخواهد داشت.

۳. خسارت مالی. تعدادی از حوزه‌های قضایی (ایالات متحده، بریتانیا، کانادا و جبل الطارق) اجازه می‌دهند دارایی متعلق به مرتکب که در سیستم مالی این کشورها قرار دارد مسدود شود. از آنجا که کشورهای مانند ایالات متحده، بریتانیا و کانادا مراکز مالی مهمی محسوب می‌شوند، این امر می‌تواند زیان مالی

درخواست های ارائه شده برای اعمال تحریم به سرانجام نمی‌رسد، این مکانیسم‌ها می‌توانند منافع مهم‌تری برای جامعه گسترده‌تر حقوق بشر به همراه داشته باشند.

این رفتارها شامل صدور دستور مستقیم انجام تخلف به دیگران؛ عدم جلوگیری از وقوع تخلف با وجود آگاهی از وقوع آن بر اساس مدارک موجود؛ عدم پاسخگو ساختن مرتکبان پس از آگاهی از وقوع تخلف؛ و خودداری از تامین مراقبت‌های پزشکی برای قربانیان، پس از وقوع تخلف می‌شود.

دیگر ویژگی مهم این تحریم‌ها امکان انجام اقدامات هدفمند علیه افرادی است که مستقیماً مسئول نقض حقوق بشر هستند، و نه تحریم کل یک کشور که آحاد شهروندان یک جامعه را فارغ از نقشی که در نقض حقوق بشر داشته‌اند تحت‌تاثیر قرار می‌دهد.

۳. شرمساری. قرار گرفتن در فهرست تحریم‌ها می‌تواند موجب شرمساری شدید در عرصه عمومی شود و بر اعتبار فرد لطمه وارد کند. علاوه بر این، اگر شرکت های تجاری بین المللی و بانک‌ها برای پرهیز از مرتبط دانسته شدن با ناقضان حقوق بشر از ارتباط با فرد یا نهاد تحریم‌شده خودداری کنند، این افراد ممکن است فرصت‌های اقتصادی و تجاری را به دلیل قرار گرفتن در این فهرست از دست بدهند.

از همه این تاثیرها مهم‌تر این است که قوانین مگنیتسکی می‌توانند موجب ایجاد تغییرات سیستمیک در کشورها و مناطقی شوند که نقض حقوق بشر در آنجا امری رایج است. در واقع هدف اولیه این قوانین مجازات متخلفان نیست، بلکه اعمال تحریم به منظور جلوگیری از وقوع رفتارهای مشابه در آینده است. به این ترتیب، هرچند بسیاری از

سرگئی مگنیتسکی که بود؟

نام قوانین مگنیتسکی از نام سرگئی مگنیتسکی، وکیل روس گرفته شده است. او پس از آنکه از فساد مقامات دولتی پرده برداشت، در سال ۲۰۰۹ در زندان توسط نیروهای امنیتی روسی کشته شد. مگنیتسکی به عنوان وکیل مالیاتی در دفتر شرکت حقوقی و حسابرسی فایرستون دانکن در مسکو کار می‌کرد. او متوجه شد که وزارت کشور ۴/۵ میلیارد روبل (معادل تقریبی ۲۳۰ میلیون دلار آمریکا) از یکی از مشتریان یعنی شرکت سرمایه گذاری مدیریت سرمایه هرمنیاز، و همینطور از خزانه داری روسیه دزدیده است. مگنیتسکی با به خطر انداختن امنیت خود این کلاهبرداری را گزارش داد، اما پلیس در عوض تحقیق و رسیدگی، او را دستگیر کرد. مگنیتسکی طی ۳۵۸ روزی که در زندان بود مورد آزار جسمی و روحی قرار داشته و از خدمات پزشکی و درمانی محروم بوده است. او در ۱۶ نوامبر ۲۰۰۹ در زندان درگذشت. ماجرای مگنیتسکی خشم مردم را در سرتاسر جهان برانگیخت و موسس شرکت مدیریت سرمایه هرمنیاز، بیل براودر، تلاش کرد دولت های خارجی را متقاعد کند تا افرادی را که مسئول دستگیری و مرگ مگنیتسکی بودند تحریم کنند. نتیجه تلاش های او شکل گیری مجموعه ای از قوانین مگنیتسکی است که تاکنون در ایالات متحده، کانادا، استونی، لتونی، لیتوانی، جبل الطارق و بریتانیا به تصویب رسیده است.

۱/۳ کدام کشورها تحریم های مگنیتسکی را اعمال می کنند؟

حوزه قضایی	نام قانون	تخلقات پذیرفته شده	نمونه ها
ایالات متحده آمریکا	قانون پاسخگویی حقوق بشری جهانی مگنیتسکی. فرمان اجرایی شماره ۱۳۸۱۸: مسدود کردن دارایی افراد دخیل در نقض جدی حقوق بشر یا فساد	۱. «نقض جدی حقوق بشر» ۲. فساد	قتل فراقضایی؛ تجاوز شکنجه؛ ناپدیدسازی اجباری
بریتانیا	قانون سرمایه های مجرمانه مصوب سال ۲۰۱۷. قانون تحریم و مبارزه با پولشویی مصوب سال ۲۰۱۸.	نقض شدید حقوق بشر	قتل فراقضایی؛ شکنجه، تجاوز
کانادا	قانون عدالت برای قربانیان مقامات خارجی فاسد. مقررات عدالت برای قربانیان مقامات خارجی فاسد. قانون اقدامات اقتصادی ویژه.	۱. نقض شدید حقوق بشر به رسمیت شناخته شده بین المللی ۲. اعمال فساد «قابل توجه»	قتل فراقضایی؛ شکنجه، تجاوز
استونی	قانون اصلاحیه های قانون الزام به ترک کشور، و ممنوعیت ورود	۱. نقض حقوق بشر که به مرگ یا آسیب جدی منجر شود. ۲. فراهم کردن موجبات محکومیت نادرست فردی، با انگیزه های سیاسی.	قتل فراقضایی؛ شکنجه، تجاوز
لتونی	طرح پیشنهادی برای تحریم مقامات مرتبط با پرونده سرگئی مگنیتسکی	نامشخص	نامشخص
لیتوانی	اصلاحیه قانون وضعیت حقوقی اتباع بیگانه	نقض آزادی ها یا حقوق بشر در کشوری خارجی، جرائم فساد، پولشویی	نامشخص
جبل الطارق	قانون (اصلاحیه) عواید حاصل از اعمال مجرمانه مصوب سال ۲۰۱۸	«رفتار غیرقانونی»	شکنجه یا رفتار تحقیرآمیز با فردی که از حقوق بشر دفاع کرده است، یا تلاش کرده موارد نقض شدید حقوق بشر را که مقامات دولتی مرتکب شده اند افشا کند

نشانی ارسال درخواست‌ها	نوع تحریم‌ها	افراد قابل تحریم	
وزارت امور خارجه: globalmagnitsky@state.gov وزارت خزانه‌داری: glomag@treasury.gov	انسداد دارایی ممنوعیت ورود به کشور	تمام افراد یا گروه های خارجی	
فرآیند ارائه درخواست به دلیل نهایى نشدن خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا هنوز مشخص نشده است. اما درخواست‌ها را می‌توان به اداره امور خارجه و کشورهای مشترک‌المنافع، و دفتر خزانه‌داری ارائه داد.	انسداد دارایی ممنوعیت ورود به کشور	مقامات دولتی؛ کسانی که تحت عناوین رسمی فعالیت می‌کنند	
سازمان امور جهانی کانادا: sanctions@international.gc.ca	انسداد دارایی ممنوعیت ورود به کشور	تمام افراد خارجی	
وزارت امور خارجه: vminfo@vm.ee	ممنوعیت ورود به کشور	تمام افراد خارجی	
وزارت امور خارجه: mfa.cha@mfa.gov.lv	ممنوعیت ورود به کشور	نامشخص	
وزارت امور خارجه: urm@urm.lt	ممنوعیت ورود به کشور	تمام افراد خارجی	
پلیس سلطنتی جبل‌الطارق (RGP): info@royalgib.police.gi	انسداد دارایی	مقامات دولتی؛ کسانی که در سمت‌های رسمی فعالیت می‌کنند	

۱/۴ گام به گام:

آماده‌سازی و تحویل درخواست مگنیتسکی

مثال: یک مورد شکنجه فرضی در ایران

مهرداد، روزنامه نگاری است که دربارهٔ فساد شهرداری ها در استان اصفهان تحقیق می‌کرده است، او به مدت چند روز در زندان محلی مورد شکنجهٔ شدید پلیس امنیت قرار گرفته است. کنشگران تصمیم دارند با ارائهٔ درخواستی برای مجازات مرتکبان از طریق تحریم های مگنیتسکی در ایالات متحده، پلیس امنیت را در قبال نقض شدید حقوق بشر مرتکب شده پاسخگو کنند.

نتیجه:

هرچند دولت آمریکا دربارهٔ نتیجه پرونده اطلاعی به کنشگران نداد، نه ماه بعد از ارائهٔ درخواست، مزروعی، یکی از دو افسر ارشد پلیس امنیت اصفهان، در فهرست تحریم های مگنیتسکی ایالات متحده قرار گرفت.

گام هفتم: حمایت‌گیری

کنشگران با اعضای مهم کنگرهٔ آمریکا که حامی حقوق بشر در ایران هستند تماس می‌گیرند تا آنان را متقاعد کنند که از تصویب تحریم های مگنیتسکی علیه چهار فرد متخلف حمایت کنند.

گام ششم: تحویل درخواست

آنها درخواست را به همراه کلیهٔ مدارک، ترجمه‌ها و استدلال‌های جمع‌آوری شده در گام پنجم به ایمیل‌های مربوط به قانون مگنیتسکی وزارت کشور و وزارت خزانه‌داری ارسال می‌کنند.

گام نخست: بررسی اینکه آیا اعمال ارتكابی مشمول تحریم های مگنیتسکی ایالات متحده می‌شود یا خیر

از آنجا که «موارد نقض جدی حقوق بشر» از جمله شکنجه در قانون مگنیتسکی ایالات متحده قید شده است، کنشگران نتیجه می‌گیرند که مورد آنها شرایط لازم را برای ارائهٔ درخواست تحریم های مگنیتسکی داراست.

گام دوم: معین کردن تمام افراد مسئول شکنجه

آنها با استفاده از مدارک ارائه شده از سوی مهرداد و شاهدان دیگر، دو افسر پلیس به نام‌های سعید منصوری و محمد بدایق را به عنوان مسئولان شکنجه مهرداد شناسایی می‌کنند. این افراد مهرداد را دست کم سه بار در زندان دستگرد شکنجه کرده‌اند. آنها با استفاده از وبسایت پلیس امنیت اصفهان مشخص می‌کنند که افسران مافوق منصوری و بدایق در زندان دستگرد، حمید برخوردار و عنایت مزروعی هستند. با توجه به سلسله‌مراتب فرماندهی، این دو تن از اعمال شکنجه آگاه بوده‌اند، از انجام آن جلوگیری نکرده‌اند و به احتمال زیاد دستور اجرای آن را صادر کرده‌اند.

گام سوم: جمع‌آوری شواهد

آنها نخست به جمع‌آوری اطلاعات جامع برای شناسایی دقیق چهار متخلف می‌پردازند. این اطلاعات شامل نام کامل افراد، تاریخ و محل تولد، شماره شناسایی، و عنوان شغلی آنها در پلیس امنیت می‌شود.

آنها سپس به جمع‌آوری تمام مدارکی می‌پردازند که ثابت می‌کنند مهرداد شکنجه شده است. این مدارک شامل شهادت مهرداد نزد وکیلش، گزارش‌های ارائه شده از سوی سازمان‌های حقوق بشری (همراه با اشاره به روش‌هایی که این سازمان‌ها برای طرح ادعای شکنجه استفاده کرده‌اند)، و گزارش‌های منتشر شده از سوی سازمان‌های خبری درباره این شکنجه می‌شود. آنها نشانی وبسایت تمامی مدارک آنلاین را قید می‌کنند و از صفحات وبی که دولت ایران آنها را از دسترس عمومی خارج کرده است اسکرین‌شات تهیه می‌کنند.

در مرحله سوم این کنشگران به جمع‌آوری شواهد دال بر مسئولیت فرماندهی می‌پردازند که ثابت می‌کنند برخوردار و مزروعی نیز در این شکنجه مسئول بوده‌اند. این شواهد شامل نشانی اینترنتی و اسکرین‌شات از وبسایت رسمی دفتر پلیس امنیت اصفهان می‌شود. آنها همچنین مسئولیت این افراد را در پلیس امنیت اصفهان و زندان دستگرد دقیقاً شرح می‌دهند تا ثابت کنند که آنها به طور غیرمستقیم مسئول شکنجه صورت گرفته بوده‌اند.

در آخر آنها به جمع‌آوری شواهد پشتیبان از سایر نمونه‌های نقض حقوق بشری می‌پردازند که در بازداشتگاه پلیس امنیت در زندان دستگرد در دوران تصدی برخوردار و مزروعی رخ داده است. از طریق این مدارک می‌توان یک الگوی رفتاری را نشان داد و ثابت کرد که شکنجه مهرداد تنها مورد اتفاق افتاده در این زندان نبوده است.

گام پنجم: ارائه استدلال‌های روشن برای اعمال تحریم‌ها

سپس کنشگران استدلال‌های خود را ارائه و توضیح می‌دهند که چرا اعمال تحریم‌های مگنیتسکی بر منصور، بدایق، برخوردار و مزروعی می‌تواند منجر به کاهش شکنجه توسط پلیس امنیت و کاهش شکنجه به طور گسترده‌تر در سرتاسر ایران شود. آنها با اشاره به سیاست واشنگتن در قبال ایران و خاورمیانه و استدلال‌هایی که اعمال تحریم را به ضرر سایر اهداف آمریکا در منطقه می‌دانند، با ارائه دلیل توضیح می‌دهند که این تحریم‌ها تامین‌کننده منافع ملی ایالات متحده خواهند بود.

گام چهارم: ترجمه کلیه مدارک به انگلیسی

آنها تمام منابع فارسی‌زبان را به انگلیسی ترجمه و اطلاعات لازم را به ترجمه اضافه می‌کنند.

بخش دوم فرایند

۲/۱ آیا استفاده از قانون مگنیتسکی برای پرونده من مناسب است؟

گام نخست سنجش این است که آیا استفاده از قانون مگنیتسکی تناسبی با پرونده شما دارد یا نه.

آیا نقض حقوق بشر صورت گرفته (یا فساد انجام شده) مشمول این قانون می شود؟^۱ به عنوان یک اصل کلی، در تمام حوزه های قضایی موجود، این جرایم مشمول قانون مگنیتسکی می شوند: قتل فراقضایی، شکنجه یا تجاوز انجام شده بوسیله یک مقام دولتی، یا بوسیله فردی که در یک سمت رسمی فعالیت می کنند، یا بنا به درخواست یک مقام دولتی. در برخی از حوزه های قضایی، لازم است که قربانی جرایم یاد شده، فردی بوده باشد که به تبلیغ حقوق بشر یا دفاع از آن پرداخته و یا اقدام به افشای فساد مقامات دولتی کرده است. در ایالات متحده، ناپدیدسازی اجباری نیز مشمول تحریم های مگنیتسکی می شود.

مرحله بعدی مشخص کردن این است که آیا امکان شناسایی دقیق تمامی مرتکبان وجود دارد. مرتکبان شامل افراد دارای مسئولیت مستقیم و افراد دارای مسئولیت فرماندهی می شوند.

شناسایی تمامی مرتکبان به طور واضح با نام و نام خانوادگی، تاریخ و محل تولد و شماره شناسایی اهمیت زیادی دارد.

مدارکی که ارتباط مرتکبان را با تخلف صورت گرفته نشان می دهند باید بی طرفانه، معتبر و قابل اثبات باشند. این مدارک باید هم منابع دست اول و هم منابع ثانویه معتبر را در بر گیرد. حوزه قضایی مگنیتسکی باید بتواند صحت مدارک شما را به سهولت اثبات و تأیید کند، در غیر این صورت قادر نیست اقدامی انجام دهد. مدارک باید شفاف، محکم و قابل اثبات باشند.

در مورد ایالات متحده، تخلف (تخلفات) انجام شده باید طی پنج سال گذشته رخ داده باشند.

همچنین در صورتیکه بتوانید ثابت کنید تخلف صورت گرفته بخشی از یک الگوی رفتاری گسترده تر (مرتبط با مرتکب (مرتکبان)، نهادی که مرتکبان در آنجا کار می کنند، یا به طور کلی تمام کشور) است پرونده شما قوی تر خواهد شد.

فهرست بازبینی مواردی که کمک می کنند بسنجید آیا پرونده شما برای ارائه درخواست مگنیتسکی مناسب است یا نه:

● نقض حقوق بشر صورت گرفته مشمول قانون مگنیتسکی حوزه قضایی موردنظر تان می شود.

● مرتکب نه در کشور هدف و نه در حوزه قضایی مگنیتسکی بابت تخلفاتی که انجام داده مجازات یا محاکمه نشده است.

● تخلف (ها) طی پنج سال اخیر رخ داده است.

● تخلف (ها) ادامه دار و/ یا بخشی از یک الگوی رفتاری است (این یک شرط ایده آل است اما ضروری نیست).

● متخلف (ها) به طور دقیق قابل شناسایی است.

● متخلف (ها) یا به طور مستقیم مسئول تخلف انجام شده است یا مسئولیت فرماندهی دارد. (توجه: مسئولیت فرماندهی به رهبران کشورها تعمیم نمی یابد).

● تمامی شواهد، معتبر و قابل اثبات و با منابع دست اول همراهند.

چنانچه مکانیسم های تحریمی دیگری از قبل برقرار باشد (مانند تحریم های ایالات متحده علیه ایران) امکان دارد که حوزه قضایی مگنیتسکی تصمیم بگیرد در عوض از آن مکانیسم ها استفاده کند.

۲/۲ درخواست تان را به کجا ارائه دهید؟

گام بعدی تصمیم گیری درباره این است که کدام حوزه (های) قضایی برای ارائه پرونده شما مناسب تر است. از سپتامبر ۹۱۰۲ تعداد حوزه های قضایی با قوانین مگنیتسکی به هفت حوزه رسیده است. این در حالیست که استرالیا، اتحادیه اروپا و چند کشور اروپایی نیز در نظر دارند این قوانین را تصویب کنند.

در انتخاب حوزه قضایی برای ارائه درخواست باید چند مسئله را در نظر گرفت:

● حوزه قضایی مورد نظر تا چه اندازه پذیرش دریافت درخواست های مطرح شده از سوی جامعه مدنی را دارد؟

● در صورت اعمال تحریم ها، تحریم از سوی کدام حوزه قضایی بیشترین تاثیرگذاری را خواهد داشت؟

● چه اندازه احتمال دارد که حوزه قضایی با در نظر گرفتن واقعیت های سیاسی موجود و روابطش با کشور هدف درخواست مطرح شده را بپذیرد؟

ارائه درخواست به ایالات متحده احتمالاً بیشترین اثرگذاری را خواهد داشت چون:

● ایالات متحده دارای بزرگترین نظام مالی جهان است، بنابراین تحریم های اعمال شده تنها بر رفتار بانک های آمریکا اثر نمی گذارند، بلکه بسیاری از بانک های خارج از آمریکا نیز تصمیم می گیرند مطابق این قانون عمل کنند تا از تحریم های احتمالی آمریکا علیه خودشان در امان بمانند.

۱- برخی پرونده های بسیار مشهور و مهم ممکن است از این قانون کلی مستثنی باشند. از جمله این موارد می توان به قتل جمال خاشقچی، روزنامه نگار سعودی در سال ۲۰۱۸ در ترکیه اشاره کرد.

است و تنها نیاز به تغییراتی جزئی وجود دارد. به طور کلی توصیه ما این است که بر ایالات متحده و کانادا، و پس از پایان فرایند برگزیت (خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا) بر بریتانیا تمرکز کنید.

حتی هنگامی که درخواست‌ها به نتیجه نمی‌رسد، یعنی اتفاقی که در اکثر اوقات می‌افتد، باز هم تشکیل و ارائه چنین پرونده‌ای فواید زیادی به همراه دارد، چرا که مرتکبان نامبرده را شرمگین می‌سازد و آنها را بابت اینکه تخلفات بعدی‌شان ممکن است مورد نظارت قرار گیرد و بار دیگر درخواست اعمال تحریم علیه‌شان مطرح شود تحت فشار قرار می‌دهد. همچنین افراد دیگری در موقعیت‌های مشابه نیز هوشیار می‌شوند و تحت فشار بیشتری برای پرهیز از نقض حقوق بشر قرار می‌گیرند.

● ایالات متحده در اعمال تحریم فعالیت‌ها عمل می‌کنند و در حال حاضر احتمال اقدام از سوی این حوزه قضایی بیشتر از سایر حوزه‌هاست.

● ایالات متحده نسبت به سایر حوزه‌های قضایی امکانات و کارکنان بیشتری برای رسیدگی به پرونده‌های مرتبط با قانون مگنیتسکی اختصاص داده است.

کانادا نیز گزینه خوبی است چون سابقه اعمال تحریم‌های مگنیتسکی از قبیل انسداد دارایی و ممنوعیت اعطای ویزا را دارد و ارائه درخواست از سوی جامعه مدنی به این حوزه قضایی ساده‌تر است. کانادا همچنین یکی از کشورهای عمده‌ایست که ایرانی‌ها در آنجا زندگی می‌کنند، خانه‌ای برای گذراندن تعطیلات در آنجا دارند و یا در آنجا سرمایه‌گذاری می‌کنند. با این حال، کانادا مایل است در این خصوص از هم‌پیمانان خود (معمولاً ایالات متحده) تبعیت کند و ممکن است علیه مقاماتی که تاکنون هدف تحریم قرار نگرفته‌اند تحریمی صادر نکند. مسئله دیگر این است که کانادا امکانات و کارکنان کمتری برای رسیدگی به این پرونده‌ها دارد و بنابراین امکان دارد روند رسیدگی به درخواست بسیار طولانی شود.

بریتانیا تاکنون مطابق قانون مگنیتسکی خود هیچ تحریمی صادر نکرده است و احتمال دارد تا پیش از خروج کامل از اتحادیه اروپا تمایلی به استفاده از این ابزار نداشته باشد. در تاریخ ۶ جولای ۲۰۲۰ دولت بریتانیا ۴۹ فرد و نهاد دخیل در نقض فاحش حقوق بشر شامل ۲۵ شهروند روسیه، ۲۰ شهروند عربستان سعودی، دو مقام نظامی عالی رتبه کشور میانمار و دو نهاد مرتبط با اردوگاه‌های کار اجباری در کره شمالی را بر اساس قانون مگنیتسکی تحریم کرد.^۲ در زمان نگارش راهنمای حاضر، بریتانیا هنوز فرایند رسیدگی به درخواست‌های ارائه شده تحت قانون مگنیتسکی را منتشر نکرده است.

کشورهای حوزه دریای بالتیک (استونی، لتونی، لیتوانی) ممکن است علاقه‌ای به تحریم متخلفان ایرانی نداشته باشند و به دلیل اندازه کوچک این کشورها، اعمال تحریم‌های مربوط به ویزا از سوی آنها احتمالاً تأثیر اندکی خواهد داشت. با این حال، با توجه به شرمساری عمومی حاصل از قرار گرفتن مرتکبان در فهرست رسمی ناقضان حقوق بشر، ارائه درخواست به این کشورها نیز می‌تواند مفید باشد. با همه اینها، سه کشور نامبرده هیچ اطلاعاتی مبنی بر اینکه جامعه مدنی چگونه می‌تواند یا چگونه باید در این خصوص با آنها تعامل کند ارائه نداده است و مقاماتشان نیز در ارائه توضیحات بسیار کند و بی‌علاقه عمل کرده‌اند. بنابراین در زمان نوشتن درخواست خود بر کشورهای حوزه دریای بالتیک تمرکز نکنید.

یک راه خوب که به بالا بردن شانس موفقیت‌تان کمک می‌کنند این است که درخواست خود را همزمان به چند حوزه قضایی ارائه دهید. عمده اطلاعات لازم برای ارائه درخواست به حوزه‌های قضایی مختلف مشابه

۲- نگاه کنید به بیانیه وزارت خارجه بریتانیا: <https://www.gov.uk/government/news/uk-announces-first-sanctions-under-new-global-human-rights-regime>

شرکای محلی

شرکای محلی می توانند درباره چگونگی ارائه درخواست به شما ایده بدهند. آنها همچنین ممکن است از تجربه یا دانش خاصی برخوردار باشند که شما ندارید. ماموران تحقیق و رسیدگی در حوزه قضایی مگنیتسکی دارای امکانات و کارکنان محدودی هستند، به همین دلیل ارسال درخواستی واحد از سوی چند کنشگر می تواند موجب صرفه جویی در وقتشان شود و به پرونده هم اعتبار بیشتری ببخشد.

شرکای خارجی

سعی کنید از شریک خارجی ای کمک بخواهید که با حوزه قضایی مگنیتسکی مورد نظر آشناست. چنین شرکایی می توانند در گشودن راه به چارچوب نهادی حوزه قضایی به شما کمک کنند و درباره سیاست های فعلی و منافع ملی آن به شما مشورت دهند. شریک خارجی همچنین می تواند در ترجمه، ویرایش و نگارش متن درخواست به شما کمک کند. دولت ها مایلند از زبان رسمی خودشان استفاده کنند، و توان برقراری ارتباط با این زبان می تواند در پیشبرد درخواست موثر باشد.

علاوه بر این، شرکای خارجی قادرند پس از تحویل پرونده در روند حمایت گیری به شما کمک کنند. آنها از جمله می توانند سیاستمداران را متقاعد کنند و به واسطه حضور فیزیکی شان در آن کشور امکان ملاقات های رودررو را فراهم نمایند.

سازمان اول حقوق بشر، سازمانی است مستقر در ایالات متحده که می تواند در فرایند تحویل درخواست ها و حمایت گیری، به متقاضیان کمک کند. این سازمان با وزارت خارجه آمریکا رابطه کاری داشته، و با کارکنان آنجا و ساختار درخواست ها آشناست. برخی از اعضای این سازمان در واشنگتن دی سی هستند و می توانند امکان ملاقات های حضوری با مقامات وزارت خارجه و خزانه داری و همینطور اعضای کنگره را برای جلب حمایت ایشان فراهم کنند. از طریق این ایمیل می توان با آنها تماس گرفت:

globalmagnitsky@protonmail.com

پروتون میل، یک سامانه پست الکترونیکی است که به کاربران خود امکان ارسال پیام با رمزگذاری قوی ارائه می دهد، و پیام های مبادله شده از طریق آن نیز قابلیت نابودی خودبه خودی دارند. برای امنیت بیشتر سعی کنید از یک حساب رایگان پروتون میل استفاده کنید: (<https://protonmail.com>).

سیاست و منافع ملی

حالت مطلوب این است که با توسل به قوانین مگنیتسکی، ناقضان حقوق بشر پیشنهادی در تمام درخواست های ارائه شده تحریم شوند. اما در حقیقت دولت ها این قوانین را برای پیشبرد منافع ملی خود وضع کرده اند و چنانچه تحریم ها را به حال منافع خود مفید نیابند بعید است اقدامی انجام دهند. خوشبختانه در بسیاری موارد حمایت از حقوق بشر در خارج از کشور به سود منافع ملی تلقی می شود. به همین دلیل اهمیت زیادی دارد که در درخواست خود با دلایل قوی نشان دهید که تحریم های مگنیتسکی کاملاً در جهت منافع حوزه قضایی تحریم کننده است (این موضوع به ویژه برای ایالات متحده اهمیت دارد).

این تحریم ها گزینشی هستند، بدین معنی که حوزه قضایی حتی در صورت تأیید جرم صورت گرفته ملزم به اقدام نیست. عدم اقدام معمولاً به دلایل سیاسی اتفاق می افتد. برای مثال ایالات متحده ممکن است به این دلیل که مشغول مذاکره با ایران است، یا به همکاری چین برای تحت فشار قرار دادن کره شمالی یا حمایتش از قطعنامه شورای امنیت اتحادیه اروپا علیه ایران نیاز دارد، از اقدام علیه ایران و چین خودداری کند. در چنین مواردی ایالات متحده ممکن است به جای تحریم از کانال های دیپلماتیک استفاده کند.

بهترین زمان برای ارائه پرونده مگنیتسکی وقتی است که روابط بین ایالات متحده و کشور هدف پر تنش است.

درخواست تان شما باید بر نقش این تحریم ها در ممانعت از وقوع نقض حقوق بشر در آینده، و ایجاد تغییر رفتاری تأکید کنید و بحث تان را تنها به مجازات مرتکبان محدود نکنید. باید شواهدی ارائه دهید که نشان می دهند موارد تخلف بخشی از یک الگوی وسیعتر نقض حقوق بشر است. باید استدلال کنید که تحریم ها به پیشبرد منافع ملی حوزه قضایی تحریم کننده کمک می کنند و به دیگر اهدافش آسیب نمی زنند.

لازم است درک عمیقی از اهداف امنیت ملی حوزه قضایی مورد نظر داشته باشید. همکاری با دیگران می تواند به شما کمک کند که در درخواست خود به روشنی به این اهداف اشاره کنید.

۲/۳ تعیین شرکا قبل از ارائه درخواست

هرچند اشخاص یا سازمان ها می توانند به تنهایی درخواست خود را به حوزه قضایی مگنیتسکی ارائه بدهند، همکاری با چند شریک می تواند به تقویت درخواست کمک کند.

۲/۴ جدول زمانی

(حساس- تنها برای استفاده داخلی دولت مصون از افشا به موجب موارد شماره ۴، ۶ و ۷ قانون آزادی اطلاعات)

در صورتی که درخواست خود را به حوزه قضایی دیگری می‌فرستید، می‌توانید از همین عنوان با حذف سطر دوم استفاده کنید، یا این سطر را با جمله مناسبی مرتبط با قوانین کشور مورد نظر جایگزین کنید. همچنین درباره اینکه آیا باید خبر تحویل درخواست و/یا نام مرتکبان هدف را به اطلاع عموم برسانید به بخش ۵ مراجعه کنید.

پیش از ارائه درخواست، می‌توانید درباره بهترین شیوه محافظت از منابع اطلاعاتی‌تان پرس‌وجو کنید. در برخی موارد، در صورتیکه فاش شدن مشخصات این افراد خطری جدی برای آنان ایجاد می‌کند، ممکن است به شما اجازه داده شود مشخصات آنها را فاش نکنید. در این صورت لازم است با ذکر جزئیات شرح دهید که این افراد چگونه از نقض حقوق بشر واقع شده و نقش مرتکب(های) موردنظر در انجام آن اطلاع یافته‌اند و اینکه به چه دلیلی منابع معتبری محسوب می‌شوند.

برای دسترسی به یک راهنمای خودخوان جامع در زمینه امنیت دیجیتال، به راهنمای [حفاظت عملی دیجیتال](#) منتشر شده توسط Safeguard Defenders مراجعه کنید.

آماده‌سازی درخواست‌ها فرایندی زمانبر است. شما به امکاناتی نیاز دارید که پیش از نوشتن درخواست از آن طریق بتوانید تمام شواهد و اطلاعات مربوط به مرتکبان را به درستی و با دقت جمع‌آوری کنید. مدت زمان این فرایند به امکانات شما و میزان سختی یا آسانی جمع‌آوری شواهد بستگی دارد. بعد از آماده‌سازی و تحویل درخواست، مدت زمان بررسی آن بسیار متفاوت خواهد بود. به طور کلی، انجام هر اقدامی حداقل شش الی نه ماه طول می‌کشد. این زمان بستگی به میزان کامل بودن درخواست شما، تحقیقات مورد نیاز برای تأیید شواهد ارائه‌شده، ضرورت روی آوردن به تلاش‌های دیپلماتیک پیش از هر اقدامی به دلیل ملاحظات سیاسی، و در اولویت قرار داشتن موضوع برای دولت بستگی دارد.

توجه داشته باشید که اگر به درخواست‌تان ترتیب اثر داده نشود، اطلاعی در خصوص عدم توفیق پرونده به شما نخواهند داد.

ایالات متحده در برخی موارد، شش هفته پس از ارائه درخواست اقدام به اعمال تحریم‌های مگنیتسکی کرده است، اما چنین اتفاقی بسیار نادر است. به طور کلی، این فرایند شامل یک روند طولانی بررسی دقیق یک ساله می‌شود. آنها تمام اسامی ارائه شده از سوی جامعه مدنی، کنگره، و سایر وزارتخانه‌های دولتی را بررسی می‌کنند. معمولاً این بررسی‌ها در چند ماه نخست سال انجام می‌شود، بنابراین در صورتیکه مایلید هرچه سریعتر به درخواست‌تان رسیدگی شود بهترین زمان ارائه درخواست دسامبر است. درخواست‌های ارائه شده در تابستان احتمالاً تا دسامبر یعنی قبل از آنکه وزارت خارجه کار تنظیم گزارش سالانه خود را به پایان برد بررسی نخواهند شد.

۲/۵ محرمانگی

دولت‌ها تمام تلاش خود را برای محرمانه نگه داشتن اطلاعات ارائه شده از سوی درخواست‌دهندگان انجام می‌دهند. متأسفانه از آنجایی که ارائه درخواست‌ها معمولاً با مکاتبات ایمیلی همراه است امکان به خطر افتادن اطلاعات وجود دارد.

در تمام مکاتبات از ایمیل رمزگذاری شده استفاده و همواره امنیت دیجیتالی را رعایت کنید.

صریحاً قید کنید که درخواست شما حاوی اطلاعات حساس است. سازمان «اول حقوق بشر» توصیه می‌کنند که تمام ایمیل‌ها و مدارک مربوط به درخواست‌های ارائه شده به ایالات متحده با عنوان زیر ارسال شوند:

SENSITIVE — FOR INTERNAL GOVERNMENT USE ONLY
PROTECTED FROM DISCLOSURE
UNDER FOIA EXEMPTIONS 4,6 AND 7

بخش سوم | درخواست

۳/۱ فهرست اجزای درخواست

تمام درخواست‌ها، صرف‌نظر از اینکه به کدام حوزه قضایی مگنیتسکی فرستاده می‌شوند، باید موارد زیر را در بر داشته باشند:

● اطلاعات مربوط به مرتکبان^۳

● اعمال ارتكابی که آنها را مستوجب اعمال تحریم می‌کنند نظیر نقض حقوق بشر یا فساد

● شواهد مربوط به اعمال ارتكابی و مسئولیت مستقیم و/یا مسئولیت حاصل از سلسله مراتب فرماندهی در انجام این اعمال همچنین بهتر است (به ویژه در صورت ارائه درخواست به ایالات متحده) مورد زیر نیز در پرونده قرار گیرد:

● توضیحی مبنی بر اینکه این تحریم‌ها چگونه منافع ملی حوزه قضایی مورد نظر را تأمین می‌کنند.

پیش از خواندن ادامه مطالب لطفاً فرم مربوط به ارائه درخواست تحریم مگنیتسکی به ایالات متحده را که در پیوست شماره ۱ تحت عنوان، فرم ارائه درخواست به آمریکا تحت قانون جهانی مگنیتسکی، آمده است چک کنید.

۳/۲ مشخص کردن اشخاصی که قرار است تقاضای تحریم آنها مطرح شود

در بسیاری از موارد نقض حقوق بشر ممکن است بیش از یک مرتکب وجود داشته باشد. در این شرایط فردی (افراد) مستقیماً عملی را مرتکب شده و مقامات مافوق نیز به واسطه «مسئولیت فرماندهی» در ارتکاب آن همدست بوده‌اند.

خوشبختانه درخواست تحریم مگنیتسکی را می‌توان علیه چندین مرتکب تنظیم کرد. چالش‌های پیش روی شما ممکن است تصمیم‌گیری بر سر هدف قرار دادن یا قرار ندادن فرد (افراد) دارای مسئولیت فرماندهی، و جمع‌آوری اطلاعات لازم برای شناسایی او (آنها) باشد.

توصیه می‌شود که نام تمام مرتکبان قابل شناسایی را در درخواست خود بگنجانید. به این ترتیب حوزه قضایی خود می‌تواند در خصوص افرادی که باید تحریم شوند تصمیم بگیرد. هنگام هدف قرار دادن مقامات دولتی، بهتر است در صورت امکان افراد را از سطوح مختلف ارشدیت انتخاب

کنید، تا به این طریق حوزه قضایی آزادی عمل بیشتری داشته باشد و بتواند تحریم‌ها را بر فردی در سطحی وارد کند که از نظرش به پیشبرد اهداف استراتژیک کمک بیشتری می‌کند. ممکن است حوزه قضایی ترجیح دهد نخست یکی از مسئولان میانی را هدف قرار دهد تا به این طریق پیامی برای افرادی در سطوح بالاتر بفرستد و این تحریم‌ها را با فشار دیپلماتیک همراه کند. اگر این اقدام موثر واقع نشد، آنگاه آنها می‌توانند تحریم‌ها را بر مقامات بلندپایه اعمال کنند.

مسئولیت فرماندهی به شواهد مشخصی دال بر رابطه بین فرد (افراد) و عمل ارتكابی نیاز دارد. هرچه مقام رسمی بلندپایه‌تر باشد، ثابت کردن این رابطه سخت‌تر می‌شود و تأمین شواهد روشن و انکارناپذیر اهمیت بیشتری می‌یابد.

نخستین مرتکب دارای مسئولیت فرماندهی، فردی (افراد) است که نزدیکترین ارتباط را با مرتکب(های) اصلی، و بر آن نهاد دولتی که تخلف(ها) در آنجا رخ داده اختیار مستقیم و مستمر دارد. همچنین باید توضیح دهید که الف) آیا فرد در ارتکاب تخلف مداخله داشته است؛ ب) دستور اجرای آن را داده است؛ یا پ) از راه‌های دیگری به تسهیل ارتکاب آن کمک کرده است.

برخی حوزه‌های قضایی (مثل آمریکا و کانادا) اجازه اعمال تحریم‌های مگنیتسکی را علیه تمام افراد حقوقی یعنی شرکت‌ها و سازمان‌ها می‌دهند. در آمریکا، کلیه ادارات دولتی نیز می‌توانند هدف تحریم واقع شوند. مثلاً تحریم می‌تواند علیه یک کلانتری/ پلیس امنیت محلی، یا یک بازداشتگاه اعمال شود.

ارائه درخواست تحریم علیه یک شرکت تجاری می‌تواند بر این مبنا صورت گیرد که شرکت موردنظر آگاهانه با فراهم کردن حمایت قابل توجه، ارتکاب عمل انجام شده را تسهیل کرده است.

امکان ارائه درخواست تحریم علیه کل یک اداره دولتی (مثلاً پلیس فتای اصفهان) مجاز است اما تاکنون سابقه نداشته است. در چنین مواردی، تحریم‌ها هم نهاد موردنظر و هم کلیه افراد مرتبط با آن را تحت‌تأثیر قرار می‌دهند. همچنین می‌توانند به ممنوعیت فروش فناوری یا اسلحه به آن نهاد منجر شوند.

^۳ - درخواست باید با شناسایی هویت متخلف(ها)، چه فرد (افراد) و چه نهاد(ها) آغاز شود. این قسمت شامل هر نوع اطلاعات هویتی قابل دستیابی از قبیل عکس، نام و نام خانوادگی، تاریخ تولد، محل تولد، ملیت، عنوان شغل، کارفرما، و شماره شناسایی است.

مرتکبان بر دو نوع هستند

۱. مداخله مستقیم. کسانی که مستقیماً به نقض حقوق بشر اقدام ورزیده اند.

۲. مسئولیت فرماندهی. کسانی که هنگام وقوع تخلف شخصاً حضور نداشته اند، اما به دلیل اینکه دستور انجام آن را داده و/یا انجام آن را تسهیل کرده‌اند در ارتکاب آن عمل مسئولند. این قسم مداخله می تواند شامل امتناع از تامین خدمات درمانی پزشکی برای قربانی، خودداری از ممانعت از/توقف نقض حقوق بشر و/یا امتناع از انجام تحقیقات پس از ارتکاب تخلف باشد.

برای نشان دادن مسئولیت فرماندهی لازم است نقش ها و مسئولیت ها را مشخص کنید. منابع را ذکر کنید و چارت سازمانی رسمی که جایگاه های شغلی موجود در نهاد موردنظر را نشان میدهد بیاورید. بر «ادعاهای استنباطی» یعنی شهادت دیگران مبنی بر اینکه فرد مورد نظر از وقوع نقض حقوق بشر «اطلاع داشته» تکیه نکنید.

برای تصمیم گیری درباره اینکه در درخواستان چه کسی را هدف قرار دهید از خود بپرسید:

● آیا مرتکب باید برای نقض جدی حقوق بشر یا فساد مورد تحریم قرار گیرد؟

● آیا مرتکب تاکنون به دلیل نقض جدی حقوق بشر یا فساد تحت تحریم قرار گرفته یا با اقدام قانونی مواجه شده است؟

● آیا تحریم مرتکب در جهت منافع حوزه قضایی مگنیتسکی است؟

داشته‌اند، ارائه چارت سازمانی که سلسله مراتب کارکنان را نشان می‌دهد می تواند به پرونده کمک کند.

۳/۳ مشخصات هویتی

برای یافتن چنین اطلاعاتی اول از همه به وبسایت دولتی رسمی مراجعه کنید. مثل تمام شواهدی که از منابع آنلاین تهیه می‌کنید، در این مورد نیز در صورتیکه صفحه مورد نظر آفلاین است یا از دسترس خارج شده، از آن اسکرین‌شات بگیرید (به طوری که آدرس وبسایت قابل مشاهده باشد). برخی از حوزه‌های قضایی (مثلاً ایالات متحده) می توانند شرکت هایی را که حداقل پنجاه درصدشان در مالکیت یک متخلف تحریم شده قرار دارد نیز تحریم کنند. اطمینان حاصل کنید که تمام اطلاعات مربوط به شرکت های تحت مالکیت فرد مرتکب را در درخواستتان وارد کرده‌اید.

برای موفقیت درخواست ارائه‌شده، لازم است مشخصات کامل و دقیق تمام مرتکبان فهرست شده (چه افراد و چه نهادها) ذکر شوند. انواع اطلاعات هویتی که باید در پرونده ارائه کنید از این قرار است:

حداقل مشخصات هویتی برای افراد شامل نام و نام خانوادگی، تاریخ و محل تولد آنهاست. ارائه اطلاعات دیگر مثل شماره شناسایی (شماره کارت شناسایی ملی و/یا شماره پاسپورت) نیز می تواند بسیار مفید واقع شود، اما ضروری نیست. در مورد افرادی که مسئولیت فرماندهی

افراد	نهادهای
● نام و نام خانوادگی ● هر نوع اسم سابق یا مستعار شناخته شده (در صورت وجود) ● تاریخ تولد (دست کم سال تولد) ● محل تولد ● نشانی محل کار ● نشانی محل سکونت ● ملیت ● عنوان شغلی ● شماره‌های شناسایی (شماره‌های کارت شناسایی ملی و پاسپورت) ● جنسیت ● عکس شناسایی ● هر نوع مشخصات بانکی^۴	● نام شرکت (به انگلیسی و به فارسی در صورت وجود دو نام جداگانه) ● نشانی شرکت ● در صورت امکان، شماره‌های ثبت/ پروانه، کدهای شناسایی ویژه حوزه فعالیت شرکت

۴- در صورتیکه تاریخ دقیق تولد را نمی‌دانید، باید حداقل سال تولد را قید کنید. همچنین می توانید این اطلاعات را از نزدیکان فرد، مثلاً یک همکار سابق که از سن او مطلع است به دست آورید.

۳/۴ آماده سازی پرونده

جمع آوری شواهد و مدارک

بعد از آنکه نام تمام مرتکبان را فهرست و همه مشخصات هویتی موجود درباره یکایک آنان را جمع آوری کردید، گام بعدی آماده کردن پرونده است.

شما باید شواهدی معتبر، تحقیق پذیر و روشن در اثبات مسئولیت مرتکب(ها) در تخلف(های) حقوق بشری مرتکب شده ارائه کنید. سه نکته اساسی در این خصوص عبارتند از: ۱. شواهد باید معتبر باشند؛ ۲. بازرسان باید بتوانند به آسانی صحت آنها را تعیین کنند؛ ۳. مسئولیت عاملان نام برده را به روشنی نشان دهند. شواهد می توانند شکل های مختلفی به قرار زیر داشته باشند:

● روایت های دست اول مانند اظهاریه اشخاص و شهادت قربانی نزد وکیلش (اینها موثرترین شواهد هستند)؛

● گزارش های پزشکی، اسناد دادگاه، رسید معامله های مالی و شهادت قربانی یا شاهدان نزد وکلا؛

● اطلاعات قابل دسترسی برای همگان مثل گزارش های تهیه شده بوسیله سازمان های مردم نهاد، دولت ها، سازمان های بین دولتی، مقاله های خبری و محتویات روزنامه های مستقل، و حتی مطالب منتشر شده در شبکه های اجتماعی.

بهتر است چندین منبع در پرونده وجود داشته باشد. منابع به دست آمده از نهادهای برخورداری از حسن شهرت (مانند اتحادیه اروپا، دیده بان حقوق بشر و غیره) معتبرترند.

نکته اساسی، ارائه شواهدی است که معتبر و به راحتی قابل تحقیق و ارزیابی باشند. همچنین باید هرچه می توانید شواهد بیشتری از منابع معتبر مختلف فراهم کنید. یک پرونده قوی تنها به یک منبع تکیه نمی کنند. به همین دلیل باید از چندین منبع استفاده کنید. این منابع مختلف می توانند درباره تخلفی واحد باشند، یا اینکه یک الگوی رفتاری را نشان دهند. منابعی که درباره یک تخلف واحد هستند، باید جدا و مستقل از یکدیگر باشند. برای مثال گزارش یک سازمان مردم نهاد درباره این تخلف، و یک مقاله در نیویورک تایمز که همان گزارش را نقل کرده است منابع جداگانه و مستقل به حساب نمی آیند. هرچند باید هر دو را در پرونده قید کنید اما اینها حکم یک منبع واحد را دارند.

سعی کنید برای یک تخلف واحد شواهدی از دست کم دو یا چند منبع ذکر کنید.

چند توصیه دیگر

هرگاه نقض حقوق بشر از نوع شکنجه بوده است، ارائه شهادتی که طی چند روز یا چند هفته پس از شکنجه نزد وکیل اظهار شده باشد به تقویت پرونده کمک خواهد کرد.

فهرست بازبینی شواهد و مدارک

آیا اطلاعات ارائه شده معتبرند (آیا منابع بی طرف و قابل اعتمادند)؟
آیا برای اثبات هر ادعای مطرح شده در درخواست تان دو یا چند منبع مستقل دارید؟

آیا حوزه قضایی مگنیتسکی قادر است به آسانی صحت ادعاهای شما را ارزیابی کند؟

آیا مدارک قادر به نشان دادن یک الگوی رفتاری هستند؟
آیا در مدارک اصلی، سندی مبنی بر وقوع تخلف طی پنج سال اخیر وجود دارد؟ (در غیر اینصورت ترسیم یک الگوی رفتاری می تواند مفید باشد)

آیا لینک تمام شواهد آنلاین، و شواهدی که در دسترس عمومی قرار ندارند و به پیوست ارائه شده اند را ذکر کرده اید؟
آیا به طور شفاف توضیح داده اید که چگونه شواهد و مدارک را از منابع خود کسب کرده اید؟

آیا ترجمه انگلیسی کلیه مدارک را در پرونده قرار داده اید؟
آیا مشخصات مترجم(ها) را قید کرده اید؟

● در صورتیکه می دانید مدارک ارائه شده بی طرفانه نیست، باید این موضوع را صادقانه و شفاف در پرونده قید کنید. مثلاً اطلاعات به دست آمده از فردی که خود فاسد است و در جهت اهداف سیاسی خود این اطلاعات را ارائه داده، نمونه چنین مدارکی است.

● هرگاه پرونده شما به شکنجه صورت گرفته در یک بازداشتگاه مربوط می شود، هر مدرک دیگری را که به سایر شکنجه های انجام شده در آن بازداشتگاه ارتباط می یابد در پرونده قرار دهید. وجود این مدارک به پرونده شما کمک خواهد کرد. همچنین مانند پرونده اشخاص، ارائه اطلاعات شناسایی از جمله عنوان رسمی بازداشتگاه، نشانی، موقعیت GPS، نقشه، عکس و غیره سودمند خواهد بود.

مدارک و شواهد شما باید در دو بخش ارائه شوند: یکی در بخش

منابع ثانویه

در صورتیکه از گزارش یک سازمان مردم نهاد (NGO) به عنوان بخشی از شواهد و مدارک خود استفاده می‌کنید، توضیح دهید که سازمان مورد نظر چگونه به این اطلاعات دسترسی یافته و از چه منابعی استفاده کرده است. برای مثال آیا این سازمان از شهادت دست اول قربانی استفاده کرده است؟ آیا با اعضای خانواده مصاحبه کرده است؟ از چه اسنادی استفاده کرده است؟

مرتکبان

در مورد مرتکبانی که مستقیماً در تخلف(ها) دخالت داشته‌اند، نقش آنها و عملی را که مرتکب شده‌اند به طور شفاف مشخص کنید. هر اتهامی باید با شواهد مرجع‌دار همراه باشد. در صورتیکه پرونده شما علیه متخلفی با مسئولیت فرماندهی است (مثلاً رئیس یک بازداشتگاه)، لازم است مدارکی در خصوص موارد زیر ارائه کنید:

- کنترل موثر. فردی (افرادی) که مرتکب عمل (اعمال) ادعایی شده است به طور واضح به لحاظ حقوقی یا حقیقی مؤس مرتکب دارای مسئولیت فرماندهی بوده است.

- آگاهی واقعی یا مفروض. مرتکبی که مسئولیت فرماندهی داشته می‌دانسته یا باید می‌دانسته که مؤسسانش قصد انجام تخلف داشته‌اند، در حال ارتکاب تخلف بوده‌اند یا مرتکب تخلف شده بودند.

- اهمال در جلوگیری، توقف، یا انجام تحقیق و بررسی. فرد دارای مسئولیت فرماندهی از انجام اقدامات ضروری و منطقی برای جلوگیری از انجام تخلف یا متوقف کردن آن، یا انجام تحقیقات شایسته پیرامون آن و مجازات مرتکبان خودداری کرده است.

یکی از مدارک مهمی که باید فراهم کنید، چارت سازمانی است. این چارت باید به طور روشن نقش‌ها و مسئولیت‌های متخلف(ها) را در سازمان موردنظر (مثلاً در یک پاسگاه پلیس محلی یا بازداشتگاه) نشان دهد.

لازم است به طور واضح توضیح دهید که به چه دلیلی مرتکبان موردنظر را باید پاسخگو کرد. از ارائه استدلال‌های شخصی بپرهیزید، و بر رابطه بین نقش آنها و تخلف(های) واقع شده تکیه کنید. در صورت امکان، هر اندازه اطلاعاتی که درباره محل این افراد در هنگام وقوع تخلف(ها) می‌توانید به دست آورید در پرونده قرار دهید.

تشریحی که هریک از مدارک ارائه شده را توضیح می‌دهید، و دیگری در پیوست که آنجا تمام مدارکی را که جمع‌آوری کرده و در پرونده به آنها ارجاع داده‌اید فهرست می‌کنید. توجه کنید که در بخش تشریحی تا آنجا که می‌توانید بی‌طرف باشید و ادعاهای شخصی خود را وارد نکنید.

ذکر منابع

در تایید تمام ادعاهای مطرح‌شده باید شواهد مستقل ارائه و تا حد امکان بر منابع دست‌اول تکیه کرد. منبع تمام ادعاهایتان را با قرار دادن لینک وبسایت‌ها در پانویس و/یا ارائه پیوست در مورد مدارکی که دسترسی به آنها برای عموم وجود ندارد، قید کنید. سعی کنید برای هر ادعای مطرح شده در درخواست، دست‌کم دو منبع جداگانه ارائه دهید.

منابع دست اول

توضیح روشن اینکه چرا منابع دست اول شما قادر به ارائه شواهد هستند، به تقویت پرونده کمک می‌کنند. به عبارت دیگر، باید توضیح دهید چرا این منابع در جایگاه مطلع قرار دارند. آنها ممکن است قربانی تخلف صورت گرفته، یا شاهد وقوع آن یا اثرات آن (مثلاً زخم‌های روی بدن قربانی) بوده باشند. با شکیبایی توضیح دهید که چرا هریک از شواهد ارائه‌شده معتبر و هرکدام از منابع‌تان قابل اعتمادند. زمان و مکان هر یک از شهادت‌ها (زمان و مکان کسب اطلاعات) را قید کنید.

منابع دست اول باید همگی تا حد ممکن به قربانی نزدیک باشند، مثلاً خود قربانی یا کسی که شاهد تخلف بوده است از جمله این منابع به حساب می‌آیند. چنانچه اظهارات این افراد به انگلیسی نیست، ترجمه آنها را در کنار اصل گفته‌هایشان در پرونده قرار دهید. هم اصل اظهارات و هم ترجمه آنها را در پرونده قرار دهید. همچنین، اطلاعات مختصری نیز درباره مترجم(ها) و پیشینه او مثلاً نام و سطح مهارتش ارائه کنید.

چنانچه یکی از منابع شما به دلیل ترس از مجازات شدن بخواهد ناشناس باقی بماند، کاملاً مجازید که هویت او را در پرونده فاش نکنید. در چنین حالتی، باید توضیحاتی کلی درباره او بدهید و بنویسید که اطلاعات خود را چگونه به دست آورده است. برای مثال، «[آقای ایکس] یک مقام رسمی میان‌رتبه است که به مدت [دوره زمانی] با فرد مورد نظر همکاری بوده است.»

۳/۵ استدلال «منافع ملی»

صدور تحریم ها به طور گزینشی انجام می شود به این معنی که حتی اگر پرونده متقاعدکننده‌ای هم ارائه دهید مبنی بر اینکه فردی مرتکب نقض حقوق بشر و/یا فساد شده است، دولت خود را موظف به اقدام در این خصوص نمی‌داند. در واقع، چنین قوانینی معمولاً ابزاری برای پیشبرد منافع ملی هستند و زمانی می‌توان انتظار اقدامی داشت که دولت به این نتیجه برسد که اعمال تحریم در جهت منافع اوست.

در صورتیکه بتوانید استدلال کنید که اعمال تحریم ها به پیشبرد منافع حوزه قضایی مگنیتسکی کمک می کنند به تقویت پرونده خود کمک کرده‌اید. شما باید به اهداف گسترده‌تر حوزه قضایی مزبور اشاره کنید و تنها به اصولی چون بهبود و حمایت از حقوق بشر اکتفا ننمایید.

در آغاز، سعی کنید اثر تحریم ها را از دیدگاهی مثبت شرح دهید. می‌توانید درباره مبلغ دارایی‌هایی که به موجب تحریم ها مسدود خواهند شد صحبت کنید؛ پیامی که اعمال این تحریم ها برای کشور هدف دارد؛ چگونه تحریم ها می‌توانند باعث افزایش امنیت منطقه در درازمدت شوند؛ یا چگونه می‌توان از آنها در جهت منافع حوزه مگنیتسکی در جریان مذاکره با کشور هدف بهره برد.

دوماً باید پاسخی برای استدلال‌های مخالف تحریم داشته باشید. به این فکر کنید که آیا اعمال تحریم می‌تواند از نظر یک دشمن خارجی به مثابه «مداخله بیگانه» برای ضربه زدن به وجهه ی ایران در نظر گرفته شود؟ آیا ممکن نیست منجر به این شود که کشور هدف برای نشان دادن اعتراض خود، به ارتکاب موارد بیشتر نقض حقوق بشر روی آورد؟ آیا کشوری که مورد تحریم قرار گرفته با قطع حمایت خود در دیگر حوزه‌های بین المللی پاسخ این اقدام را نخواهد داد؟ شما باید برای توجیه تقاضای خود توضیح دهید که تحریم ها چگونه به توانمندسازی اصلاحگران و جامعه مدنی کمک می کنند.

ممکن است واکنش‌هایی از جانب مقامات دولتی (به ویژه از سوی خدمات دیپلماتیک) مبنی بر آسیب‌زا بودن این تحریم ها برای رابطه دو کشور مطرح شود. در چنین حالتی می‌توانید استدلال کنید که ارزش رسیدگی به موارد نقض حقوق بشر و فساد از طریق اعمال تحریم بسیار بیشتر از هر آسیب احتمالی به روابط دو کشور است.

سوم اینکه شما باید توضیح دهید تحریم ها چگونه باعث پیشبرد منافع ملی حوزه قضایی مگنیتسکی می شود. به خاطر داشته باشید که این بخش نباید به اظهاراتی کلی مبنی بر اینکه حمایت از حقوق بشر و دموکراسی در جهت منافع کشور تحریم‌کننده است محدود باشد. سعی

صرفاً به نوشتن اینکه این افراد «باید می‌دانستند که تخلف در حال وقوع است» اکتفا نکنید و برای ادعای خود شاهد و مدرک ارائه کنید.

الگوهای رفتاری

در صورتیکه بتوانید استدلال کنید که تخلف(های) رخ داده بخشی از یک الگوی رفتاری است به تقویت پرونده کمک کرده‌اید. برای مثال، اگر شواهدی در دست دارید که نشان می‌دهد فرد مرتکب، اعمال مشابهی در موقعیتی جداگانه انجام داده است، آنگاه درخواست شما اعتبار بیشتری می‌یابد چون نشان می‌دهد که فرد موردنظر پیشینه ارتکاب چنین رفتاری را داشته است.

در نظر داشته باشید تخلفی که مبنای پرونده شماست از طرفی باید طی پنج سال اخیر اتفاق افتاده باشد، و از طرف دیگر همچنان ادامه داشته باشد یا حداقل احتمال رخ دادن دوباره آن بسیار زیاد باشد.

قوانین مگنیتسکی به مثابه اقدامات اصلاحی و بازدارنده

این نکته حائز اهمیت را باید به خاطر سپرد که قانون مگنیتسکی ابزاری برای دادخواهی قربانیان یا مجازات مجرمان نیست. از نظر دولت ها این قانون ابزاریست برای اصلاح رفتار و جلوگیری از وقوع دوباره اعمال ارتكابی. به همین دلیل است که نشان دادن اینکه اعمال موردنظر همچنان در جریانند یا به طور گسترده در سرتاسر سیستم اتفاق می افتند، به تقویت درخواست کمک می کند. بنابراین جهت گیری دادخواهی باید به سمت کمک به تغییر سیستم و محافظت از دیگران در برابر دچار شدن به سرنوشت مشابه باشد.

کشورهایی مانند ایالات متحده به طور کلی به دنبال ایجاد فهرستی متوازن از تحریم های مگنیتسکی هستند که انعکاس دهنده تخلفات مختلف در سرتاسر جهان باشد. به عبارت دیگر آنها مایل نیستند افراد یا نهادهای زیادی از یک منطقه یا کشور واحد را هدف قرار دهند. همچنین تلاش می کنند تخلفات و فسادهای متنوعی را پوشش دهند. آنها نمی خواهند از این ابزار برای وارد کردن تحریم تنها بر کشورهای ویژه استفاده کنند (در مواردی که چنین قصدی وجود دارد مثلاً در مورد ایران و روسیه آنها از ابزارهای تحریمی مختلف استفاده می کنند).

اگر تخلف موردنظر تنها یک بار رخ داده باشد، احتمال موفقیت درخواست شما ناچیز است. باین حال اگر استدلال کنید که آنچه رخ داده به شکل کلی‌تر در سرتاسر سیستم اتفاق می‌افتد می‌تواند موثر باشد.

باید توجه داشت که افزودن هرگونه جنبه فساد به نقض حقوق بشر ارتكابی موجب تقویت هر پرونده های به ویژه پرونده های ارائه شده به ایالات متحده می شود.

در آخر، سعی کنید با سازمان دیگری که از منافع حوزه مگنیتسکی موردنظر آگاه است همکاری کنید تا به شما در بیان موثر استدلال‌هایتان و متقاعد کردن حوزه قضایی در خصوص اینکه چرا تحریم‌های درخواستی در جهت منافع آنهاست کمک کند.

۳/۶ اطلاعات تبرئه‌آمیز

در صورت وجود مدارکی که تضعیف‌کننده پرونده شماست خوب است آنها را در نظر بگیرید. این مدارک را مدارک تبرئه‌آمیز می‌نامند. برای مثال، گزارش یا مطلبی در شبکه‌های اجتماعی که نشان می‌دهد مرتکب در زمان وقوع تخلف در محل دیگری حضور داشته است. برای تقویت پرونده خود و افزایش اعتبار آن، بهتر است این قبیل اطلاعات را در پرونده بگنجانید و توضیح دهید که چرا این شواهد واقعاً تبرئه‌آمیز نیستند. به خاطر داشته باشید که اگر حوزه قضایی مگنیتسکی تصمیم به اعمال تحریم‌ها بگیرد، باید بتواند از تصمیم خود در برابر تمام چالش‌های حقوقی دفاع کند. اگر آنها به این نتیجه برسند که چنین چیزی مقدور نیست تحریم‌ها را اعمال نخواهند کرد. حوزه قضایی، تحقیقات خودش را در مورد پرونده انجام خواهد داد و احتمالاً شواهد تبرئه‌آمیز را خواهد یافت. بنابراین بهتر است که از همان ابتدا خود شما این موارد را صراحتاً در پرونده مطرح کنید. همچنین به همین دلیل توصیه می‌شود درباره هر یک از نواقص پرونده یا نبود اطلاعات لازم در هر بخشی از آن صادق باشید تا به این طریق به حوزه قضایی در انجام تحقیقاتش کمک کرده باشید.

۳/۷ ارسال درخواست

درخواست تکمیل‌شده خود را به یک یا چند حوزه قضایی که نام‌شان در بخش «۳.۱» کدام کشورها تحریم‌های مگنیتسکی را اعمال می‌کنند؟» بفرستید.

قبل از فرستادن پرونده، باید تصمیم بگیرید که آیا می‌خواهید خودتان درخواست را بفرستید یا اینکه از طریق شریکی بزرگتر مثل سازمان «اول حقوق بشر» این کار را انجام دهید. با این نهادها تماس بگیرید و ببینید آیا امکان دارد که آنها از جانب شما این درخواست را ارائه دهند، یا دست‌کم اطلاعاتی در اختیارتان بگذارند و به شما کمک کنند.

در صورتیکه می‌خواهید خودتان پرونده را برای ایالات متحده ارسال کنید، توصیه ما این است که درخواست را هم‌زمان هم به وزارت خزانه‌داری و هم به وزارت امور خارجه بفرستید و توجه کنید که هر دو درخواست عیناً یکسان باشند.

اندکی بعد از ارسال درخواست، برای پیگیری آن مستقیماً با وزارت امور خارجه و/یا وزارت خزانه‌داری تماس بگیرید و از آنها درخواست ملاقات حضوری برای صحبت درباره پرونده بکنید. برای ارتباط با وزارت امور خارجه، هم با دفتر دموکراسی، حقوق بشر و کار، و هم با دفتر امور بین‌المللی مواد مخدر و اجرای قانون، تماس بگیرید.

کنید توضیح دهید که مثلاً این تحریم‌ها چطور به نفع اهداف سیاست خارجی ایالات متحده است. شما باید منافع این کشور را به طور مشخص ذکر کنید و توضیح دهید که تحریم‌های مورد تقاضای شما چگونه به تامین این منافع کمک می‌کنند.

استدلال‌های منافع ملی در پرونده‌های ارائه شده به ایالات متحده

هرگاه درخواستی را به حوزه قضایی ایالات متحده ارائه می‌دهید، توضیح اینکه تحمیل تحریم‌ها در جهت منافع ملی این حوزه قضایی است بسیار اهمیت دارد. ارائه این توضیحات برای جامعه مدنی معمولاً کار دشواری است، زیرا گفتن اینکه چون ایالات متحده از حقوق بشر و دموکراسی پشتیبانی می‌کنند پس اعمال تحریم‌ها در جهت منافع اوست کافی نیست.

به خاطر داشته باشید که قوانین مگنیتسکی قرار است اصلاحگر باشند و نه مجازاتگر. علاوه بر این، ایالات متحده به دنبال این است که تحریم‌ها را در شرایطی اعمال کند که بتواند از آنها به عنوان اهرم فشاری در جهت اهداف سیاسی، استراتژیک یا اقتصادی خود بهره ببرد. بنابراین هنگامی که استدلال می‌کنید این تحریم‌ها در جهت منافع ملی آمریکاست، این اهداف را در نظر داشته باشید.

در استدلال‌های خود برای نمونه می‌توانید به موارد زیر توجه کنید: تحریم‌ها چگونه موقعیت ایالات متحده را در برابر کشور هدف بهبود می‌بخشند؟

ارزش رسیدگی ایالات متحده به تخلف انجام شده چگونه از آسیب احتمالی حاصل از اعمال تحریم‌ها به روابط دوجانبه بیشتر است؟ رشد حاکمیت قانون، حقوق بشر و دموکراسی در سرتاسر جهان چگونه در جهت منافع بلندمدت امنیتی آمریکاست و تحریم‌ها چگونه به این امر کمک می‌کنند؟

پویایی ژئوپولیتیک و پویایی سیاسی داخلی ایالات متحده. ممکن است اعمال تحریم‌ها بتواند با وارد کردن کمترین آسیب به روابط دوجانبه، پیامی هدفمند به دولت، جناح سیاسی، واحد نظامی یا امنیتی هدف قرار گرفته منتقل کند.

آیا اعمال تحریم‌ها موجب انزوای فردی که مانع ارتقای حاکمیت قانون و انجام اصلاحات کاهش دهنده نقض حقوق بشر بوده می‌شود؟

آیا تحریم‌ها با از میان بردن عنصری خطرناک، موجب بهبود امنیتی منطقه میشوند؟

آیا تحریم‌ها موجب بهبود موقعیت ایالات متحده در مسئله دیپلماتیکی که درگیر آن است خواهد شد؟

دفتر کنترل سرمایه‌های خارجی (OFAC) یا وزارت خزانه داری بیشتر به میزان تاثیر و/یا موثر بودن تحریم‌ها در تغییر رفتار فرد هدف یا به طور کلی دولت توجه دارد. هنگامی که درباره منافع ملی توضیح می‌دهید این دغدغه‌ها را در نظر داشته باشید.

توصیه نمی شود که از ابتدا درخواست‌تان را منتشر یا درباره آن به طور عمومی اطلاع‌رسانی کنید. چنین اقدامی امکان شکست پرونده را افزایش می‌دهد. برای اطلاعات بیشتر درباره محرمانگی به بخش ۵.۲ مراجعه کنید. رعایت این موضوع به ویژه زمانی که فرد متخلف، شخصیت شناخته شده عمومی نباشد، مثلاً از کارکنان یک بازداشتگاه یا یک افسر پلیس باشد، اهمیت دارد.

با این وجود استثناهایی هم وجود دارد که از جمله آنها می‌توان به شخصیت‌های شناخته شده اجتماعی اشاره کرد. در صورتی که با شریکی بزرگتر همکاری می‌کنید آنها می‌توانند به شما در پیش گرفتن راه بهتر کمک کنند.

لطفاً پیش از ارسال درخواست خود، بخش ۵ را به دقت مطالعه کنید.

روش های تحقیق

بخش چهارم

این بخش با ارائه توصیه هایی، به شما در جمع
آوری اطلاعات درباره متخلفان پرونده تان کمک
می کند. این بخش تفصیل مطالبی است که در
بخش های ۳،۳ و ۳،۴ آمده است.

۴/۱ کلیات

۴/۲ روش

گام نخست تشکیل پروفایلی برای متخلف است که هویت او را به طور روشن و متمایزی نشان دهد. «شناسه‌های هویتی» به شناسایی مطمئن مرتکبان در یک پروندهٔ مگنیتسکی یا هر پروندهٔ قضایی یا نظارتی دیگر کمک می‌کنند.

جمع‌آوری شناسه‌های هویتی اشخاص در ایران و اکثر کشورهای دیکتاتوری دشوار و خطرناک است، زیرا ایران که یک حکومت پلیسی است، عامدانه این موضوع را که قانوناً چه اطلاعاتی عمومی و چه اطلاعاتی خصوصی محسوب می‌شوند مبهم باقی گذاشته است. در این کشور به ویژه اطلاعات مربوط به مسئولان معمولاً جزو اسرار حکومتی به حساب می‌آید. امکان انجام تحقیق آنلاین در خارج از ایران وجود دارد اما ممکن است نتوان به این طریق فهرست کاملی از شناسه‌های هویتی افراد تهیه کرد.

تهیهٔ پروفایل شرکت‌ها یا سایر نهادهای تجاری غالباً ساده‌تر است. پایگاه‌های اطلاعاتی رسمی و تجاری که در دسترس عموم قرار دارند معمولاً برای شناسایی صحیح یک سازمان برای یک پروندهٔ قضایی کفایت می‌کنند.

برخی از «شناسه‌های هویتی» از این قرارند:

- نام کامل (همراه با شکل‌های مختلف آن)
- املای صحیح نام‌ها را حتماً بررسی کنید
- شمارهٔ شناسایی و/یا شمارهٔ پاسپورت

- نام کارفرما

- نشانی خانه و محل کار

- شماره‌های تماس

- نشانی ایمیل‌ها

- حساب‌های موجود در شبکه‌های اجتماعی

- شماره حساب‌های بانکی

- نام اعضای خانواده

هزینهٔ جمع‌آوری شناسه‌های هویتی می‌تواند عاملی تاثیرگذار در انتخاب راه‌های کسب این اطلاعات باشد. انجام تحقیقات شایسته با استفاده از ابزار رایگان و منابع عمومی گزینه‌ای کم‌هزینه است. گاهی اوقات ممکن است لازم باشد مبلغی به موتورهای جستجوی تجاری پرداخت کنید و یا به شرکتی تحقیقاتی پول بدهید تا اطلاعات بیشتری برای پر کردن نواقص اطلاعاتی پرونده به دست آورید.

انجام تحقیقات شامل همه یا برخی از موارد زیر است:

تمام اطلاعات موجود را گردآوری و تحلیل کنید؛

یک الگوی تحقیقی یا عملیاتی تهیه کنید؛

به انجام تحقیقات ثانویه بپردازید. یادتان باشد مرحله به مرحلهٔ تحقیق را ثبت کنید؛

تمام اطلاعات آنلاین مهم را چه به صورت اسکرین‌شات و چه به صورت پی‌دی‌اف فوراً ذخیره کنید. گاهی اوقات صفحات وب جابجا یا حذف می‌شوند (همچنین URL/ نشانی وبسایت و ساعت دسترسی به آن را نیز قید کنید)؛

از طریق تماس‌های تلفنی محتاطانه به پرس‌وجو بپردازید. در صورت لزوم بهانه‌ای برای پرسیدن سوال‌هایتان بیاورید، و نگویید که این اطلاعات را برای تشکیل پروندهٔ مگنیتسکی لازم دارید؛

با احتیاط به تحقیق میدانی بپردازید. در صورت لزوم بهانه‌ای بیاورید که چرا به این اطلاعات نیاز دارید، و توضیح ندهید که هدف‌تان تهیه یک پروندهٔ مگنیتسکی است؛

تمام نتایج را تحلیل کنید و گزارش خود را بنویسید.

علاوه بر نام کامل، نام کارفرما و اطلاعات پاسپورت یا کد شناسایی، اطلاعات دیگر مانند نقشه‌های نشان‌دهندهٔ GPS و نشانی خانه‌ها، عکس ماشین‌ها یا پلاک‌هایشان، سوابق تحصیلی، دارایی در هر شرکت تجاری، و غیره همگی می‌توانند مفید باشند. اطلاعات هرچه بیشتر باشد بهتر است. با این حال بسیاری اوقات اطلاعات در دسترس محدود است. شناسایی مرتکبان مطابق فهرست شناسه‌های هویتی و اطلاعات دیگری که در این فصل پیشنهاد شده مربوط به مطلوب‌ترین حالت است، و ممکن است شما بسیاری از این شناسه‌ها و اطلاعات را در دست نداشته باشید.

۴/۳ تهیهٔ پروفایل اشخاص

ممکن است در آغاز تنها یک یا دو شناسهٔ هویتی از مرتکب در دست داشته باشید، شناسه‌هایی مانند نام فرد یا نام سازمان او. اینها می‌توانند شما را به اطلاعات دیگر برسانند. به تدریج اطلاعات بیشتری جمع‌آوری کنید تا بتوانید مرتکب را به شکل صحیح و مشخص شناسایی کنید.

تحقیقات خود را هم به زبان انگلیسی و هم به زبان فارسی انجام دهید. در صورتیکه فرد مورد نظران به ناحیه‌ای با زبانی متفاوت مربوط می‌شود (مثلاً منطقهٔ اورامان در استان کردستان)، ممکن است لازم باشد از زبان‌های بیشتری برای انجام تحقیقات‌تان استفاده کنید.

در تحقیقات از هر شناسهٔ هویتی یا اطلاعات جدید دربارهٔ مرتکب استفاده کنید تا به شناسه‌های هویتی بیشتر برسید. این اطلاعات می‌تواند اسامی یا نشانی‌های دیگر فرد، عضویت در سازمان‌های اجتماعی، نام همکاران و دوستان، عکس‌های موجود در رسانه‌ها یا پست‌های منتشرشده در رسانه‌های اجتماعی باشد.

رایگانی وجود دارند که با دادن یک شماره شناسایی به آنها می‌توانید تاریخ تولد، جنسیت و محل صدور اوراق شناسایی فرد را (که ممکن است با محل زندگی‌اش یکسان باشد) به دست آورید. اما در ایران این کار چندان ساده ای نیست. با داشتن کد ملی می‌توانید با مراجعه به سایت ثبت احوال و پرداخت مبلغی کمی این اطلاعات را بدست آورید اما معمولاً این اطلاعات تنها به شرکت‌ها و کسب و کارها داده می‌شوند و همچنین راه چندان امنی برای کسب اطلاعات درباره ی مقامات یا کارمندان حکومتی نیست. همچنین می‌توانید از طریق این [سایت](#) با استعلام شماره ملی، شماره تلفن، شناسه ملی و غیره به مشخصات فرد دسترسی پیدا کنید. متأسفانه، برای این کار باید در سایت ثبت نام کنید و احتمالاً اطلاعات شما در سایت ذخیره خواهد شد. می‌توانید برای ثبت نام از یک حساب شبیح استفاده کنید، اما بدون ثبت نام هم به شهر و استان محل صدور کارت ملی دسترسی خواهید داشت.

شبکه‌های اجتماعی. شبکه‌های اجتماعی یکی از منابع غنی اطلاعاتی دربارهٔ متخلف است. فرد موردنظر را در تمام پلتفرم‌های موجود مانند توئیتر، فیسبوک و اینستاگرام جستجو کنید. ابزارهای آنلاینی وجود دارند که به شما کمک می‌کنند فرد مورد نظرتان را در شبکه‌های اجتماعی پیدا کنید. در [اینجا](#) می‌توانید درباره این ابزارها [بیشتر](#) بخوانید. نام همکاران نزدیکش را هم جستجو کنید چون این اسامی ممکن است شما را به فرد مورد هدفان برساند یا حتی اطلاعات بیشتری دربارهٔ او در اختیارتان بگذارد. پلتفرم‌های شبکه‌های اجتماعی معمولاً مکانی برای وقتگذرانی‌اند. حتی برخی مقامات بلندپایه نیز ممکن است مسائل امنیتی را نادیده بگیرند و اطلاعات شخصی خود مثل شماره تلفن، ایمیل، نام اعضای خانواده و دوستان صمیمی، هم‌کلاسی‌های سابق و عکس‌هایشان را در این شبکه‌ها به اشتراک بگذارند. دربارهٔ هر جزئیاتی عمیقاً جستجو کنید. یک حساب شبیح با نامی مستعار باز کنید تا بتوانید به حساب‌های متخلف دسترسی داشته باشید. یک پژوهشگر خوب تعداد زیادی از این حساب‌های شبیح دارد.

عکس‌های شبکه‌های اجتماعی (فرا داده‌ها). عکس‌های مرتبط را دانلود و سپس فرادادهٔ آنها را بررسی کنید. بسیاری اوقات افراد فراموش می‌کنند این داده‌ها را حذف کنند. این داده‌ها می‌تواند شامل زمان گرفته شدن عکس، مدل تلفنی که عکس با آن گرفته شده و حتی مکان جغرافیایی دقیق (مختصات GPS) عکس باشد. این اطلاعات برای شناسایی مکان فرد می‌تواند بسیار مفید باشد.

پلتفرم‌های شغلی. تمام پلتفرم‌های ویژه شغل یابی ممکن (مثل LinkedIn) را به فارسی و انگلیسی جستجو کنید چون کاربران ممکن است اطلاعات مختلفی در این سایت‌ها قرار داده باشند.

پلتفرم‌های استخدامی. کارفرمایان برای انتشار آگهی کار، و کارجویان برای پست رزومه‌های خود از پلتفرم‌های استخدامی آنلاین استفاده می‌کنند. در رزومه‌ها معمولاً شماره تلفن، نشانی و ایمیل اشخاص موجود است. از سوابق تحصیلی و شغلی موجود در رزومه برای جستجوی همکاران، دوستان، هم‌کلاسی‌های سابق و همین‌طور معرفان قید شده، و از آنها نیز برای یافتن اطلاعات بیشتر دربارهٔ متخلف موردنظر تان استفاده

از هر اطلاعات جدیدی که می‌یابید به عنوان یک راهنما بهره بگیرید. ممکن است به یک آگهی آنلاین یا پستی در یک تالار گفتگوی آنلاین برخورد کنید که متخلف شماره تلفنش را در آنجا نوشته است (مثلاً یک آگهی املاک و مستغلات یا یک تالار گفتگو دربارهٔ ورزش یا حیوانات خانگی). می‌توانید از این شماره تلفن به عنوان ابزاری برای انجام تحقیقات بیشتر استفاده کنید. از اطلاعات جدیدی که به این طریق به دست خواهید آورد شگفت‌زده خواهید شد.

۴/۴ ابزارهای آنلاین

موتورهای جستجو (وب آشکار). برای انجام تحقیقات تنها به یک موتور جستجو اکتفا نکنید. استفاده از چندین موتور جستجو در هر یک از زبان‌هایی که به جستجو می‌پردازید اهمیت زیادی دارد، چون موتورهای جستجوی مختلف نتایج متفاوت و به تبع آن اطلاعات متفاوتی به دست می‌دهند. دست کم از دو موتور جستجوی گوگل و داک داک گو استفاده کنید. هرگاه به وبسایتی برمی‌خورید که دیگر کار نمی‌کنند [این سایت](#) را بررسی کنید و ببینید آیا نسخه‌های بایگانی شده قبلی پیش از خارج شدن آن از دسترس آنلاین موجود است یا نه.

جستجوی وب پنهان. موتورهای جستجوی معمولی مانند بایدو^۵ و گوگل تنها بخش کوچکی، شاید حدود ۱۰ درصد، از اطلاعات موجود در فضای اینترنت را در بر دارند. موتورهای جستجوگر پیشنهادی و توضیح مختصری دربارهٔ معنای «وب پنهان» را در [اینجا](#) بخوانید.

جستجوی وب تاریک (دارک وب).^۶ این بخش کوچک اینترنت برای موتورهای جستجوی عادی قابل دسترس نیست و تنها با استفاده از مرورگر TOR که کاربر را ناشناس می‌کند قابل دستیابی است. وب تاریک بخشی از اینترنت است که به جرایم سازماندهی شده، فروش اسلحه، قاچاق مواد مخدر، آزار جنسی کودکان و مواردی از این قبیل ارتباط دارد. کار با مرورگر TOR بسیار کند است چون این نرم‌افزار شما را پنهان می‌کنند، و بنابراین در فضای وب تاریک تقریباً تنها متن با تالارهای گفتگویی با ظاهر ابتدایی دیده می‌شود. مرورگر TOR را روی گوشی تلفن یا کامپیوتر خود [نصب کنید](#). در [اینجا](#) می‌توانید راهنمای فارسی این کار را هم بخوانید. [راهنماهای](#) مختلفی وجود دارد که [کار](#) با این مرورگر را به شما یاد می‌دهند. در [این مدخل ویکی](#) فهرستی از سایت‌های مختلف و نشانی TOR آمده است. شما نمی‌توانید این صفحات را با مرورگرهای معمولی ببینید و لازم است نخست از طریق شبکهٔ TOR به اینترنت متصل باشید. با استفاده از این [موتور جستجوی ویژه](#) در حالت TOR می‌توانید وب تاریک را جستجو کنید.

ردیاب‌های شماره تلفن همراه. این ردیاب‌ها را به صورت آنلاین بیابید و شماره تلفنی را که دارید در آنها وارد کنید. بیشتر این ابزارها به شما نوع شماره تلفن، اپراتور تلفن و محل ثبت آن را می‌گویند. در [اینجا](#) می‌توانید درباره این ردیاب‌ها و شیوه‌های کشف هویت صاحب یک شماره تلفن همراه در ایران بیشتر بدانید.

تجزیه و تحلیل شماره شناسایی (ID Number). ابزارهای آنلاین

کنید. برای مشاهده و دانلود رزومه در پلتفرم‌های استخدامی معمولاً به پیش‌پرداخت نیاز است.

گروه های فارغ التحصیلان. در صورتی که مدارس محل تحصیل مرتکب را می‌شناسید، انجمن‌های فارغ التحصیلان مربوط به این مدارس را جستجو کنید و در صورت یافتن، آنها را برای دستیابی به اطلاعات بیشتر درباره فرد موردنظرتان بررسی کنید. می‌توانید در نقش یک کارفرمای احتمالی با فارغ التحصیلان تماس بگیرید و اطلاعات بیشتری از این طریق به دست آورید.

شماره های شناسایی. یافتن شماره شناسایی و/یا شماره پاسپورت متخلف معمولاً بزرگترین چالش است. این توصیه‌ها می‌توانند در این خصوص به شما کمک کنند: در صورت داشتن نشانی فرد، دفتر ثبت اسناد محلی را چک کنید؛ اگر فرد اقدام به تشکیل پرونده حقوقی یا پرونده عمومی کرده است (مثلاً افسر ارشد مسئول دوربین مدار بسته که در ایالات متحده یک سند عادی FARA ثبت کرده است)، اسناد مربوطه را بررسی کنید؛ اگر فرد با هر نوع دادرسی دادگاهی سروکار داشته، در صورت دسترسی به اسناد دادگاه آنها را به دقت بررسی کنید؛ اگر فرد موردنظر دارای سهام یا سود مدیریتی در شرکتی است، پرونده‌های عمومی یا آگهی‌های شرکت مربوطه را بررسی کنید؛ و چنانچه فرد فرزندی دارد که به مدرسه می‌رود، تلاش کنید اسناد مربوط به مدرسه فرزندان را بررسی کنید.

جستجوی شرکت ها. مسئولان و کارکنان دولتی ایران معمولاً با شرکت های تجاری مرتبطند. مجموعه وبسایت‌هایی وجود دارند که در امکان جستجوی آنلاین اطلاعات ثبتی شرکت ها در ایران را هم به صورت رایگان و هم در برابر پرداخت پول ارائه می‌دهند و اطلاعات مربوط به همه شرکت ها در سرتاسر ایران از طریق آن در دسترس است. باید در میان داده‌های سهام‌داران و مدیران جستجو کنید و اطلاعات اولیه‌ای مانند نام، نشانی، اطلاعات تماس، و برخی اطلاعات مالی را یادداشت کنید. باید بتوانید تغییراتی که طی چند سال در ساختار سهام‌داری شرکت ایجاد شده را رصد کنید. با این حال ممکن است در حال حاضر انجام چنین تحقیقاتی در مورد برخی از شرکت ها امکانپذیر نباشد.

● اطلاعات مربوط به شرکت های تجاری در ایران را می‌توانید در سامانه روزنامه رسمی جمهوری اسلامی پیدا کنید. اگر می‌خواهید از طریق شرکت تجاری که فرد مرتکب با آن در ارتباط است اطلاعاتی درباره وی کسب کنید، می‌توانید به سامانه [روزنامه رسمی](#) مراجعه کنید. با ورود به این سامانه با وارد نمودن حداقل یکی از اطلاعات خواسته شده (نام شرکت / شماره ثبت شرکت / شناسه ملی شرکت) می‌توان اطلاعات شرکت را جستجو کرد.

● شما می‌توانید از طریق جستجوی آگهی شرکت ها به اطلاعات مفیدی در باره افراد مشغول در آن شرکت

دسترسی پیدا کنید. تمامی آگهی های قانونی سال ۱۳۸۲ تا کنون در سامانه روزنامه رسمی، بخش [جستجو در آگهی های قانونی](#) با قابلیت جستجوی پیشرفته قابل دسترسی می باشد.

● برای اخذ هر گونه استعلام از اداره ثبت شرکت های غیر تجاری، می‌توانید به سامانه ["اداره کل ثبت شرکت ها و موسسات غیر تجاری"](#) مراجعه کنید.

● راه دیگری که از طریق آن می‌توانید اطلاعات مفیدی درباره شرکت مرتبط با فرد ناقض حقوق بشر بدست بیاورید، مراجعه به سامانه ["استعلام شناسه ملی اشخاص حقوقی کشور"](#) است. (این وبسایت تنها در صورتی در دسترس است که با IP ایران به اینترنت متصل باشید. همچنین می‌توانید با استفاده از VPN به سرور ایرانی متصل شوید و به جستجو پردازید.)

اگر از طریق اطلاعات کلی شرکت ها نتوانستید مرتکب موردنظر را بیابید راه‌های زیر را امتحان کنید:

● آگهی های عرضه سهام. در این آگهی ها اطلاعات مربوط به تمام سهام‌داران و سهام‌داران شرکت های ثبت شده در ایران موجود است.

● گزارش‌های سالانه. در صورتیکه بیش از یک نفر از اعضای خانواده در شرکتی مشغول باشند، این گزارش‌ها قادرند روابط خانوادگی را نشان دهند.

● گزارش‌های شرکت. اکثر شرکت های ثبت‌شده، هنگامی که سرمایه سهام‌دارانشان از سقف معینی بیشتر می‌شود، باید گزارشی ارائه بدهند و مشخص کنند که ذینفع نهایی چه کسی است. گاهی در این گزارش‌ها مشخصات افراد نیز وجود دارد.

● فرزندان خارج از کشور. بسیاری از مقامات ایرانی و کارکنان دولتی، فرزندان خود را برای تحصیل و همینطور برای ایجاد پایگاهی که از طریق آن بتوانند در صورت نیاز به فرار از ایران در آینده دارایی‌های خود را مثلاً به صورت املاک و مستغلات در آن کشور درآوردند یا به حساب‌های بانکی آنجا منتقل کنند، به خارج از کشور می‌فرستند. بررسی کنید که آیا متخلف موردنظر فرزندی مقیم خارج از کشور دارد یا خیر. ممکن است بتوانید نام آنها را از طریق دارایی‌هایشان در کانادا یا ایالات متحده بیابید.

بخش پنجم

پس از تحویل
درخواست
حمایت گیری

چرا درخواست های مگنیتسکی حتی در صورت عدم موفقیت اهمیت دارند

متأسفانه نیاز به مدارک اثباتی بسیار زیاد، عوامل سیاسی و امکانات محدود حوزه‌های قضایی برای انجام تحقیقات بدین معناست که اکثر درخواست های مگنیتسکی به سرانجام مطلوب نمی‌رسند. پس چرا باید زحمت ارائه چنین درخواستی را بر خود هموار کرد؟ این درخواست‌ها ابزارهای بالقوه موثری برای ایجاد تغییرات سیستمیک هستند و از این جهت حائز اهمیت‌اند. برخی از آنها پذیرفته می‌شوند و ضروری است که جامعه مدنی تخلفات در حال وقوع را به طور رسمی ثبت کند. هر درخواست موفق می‌تواند مانع نقض حقوق بشر در آینده شود. حتی در صورت عدم اعمال تحریم‌ها، اطلاعات موجود در درخواست ارائه شده می‌تواند بر بخش وسیعی از اقدامات دیپلماتیک اخذ شده توسط حوزه قضایی در برابر ایران اثر بگذارد.

۵/۲ نقش حمایت‌گیری در پرونده‌های مگنیتسکی

تأثیر حمایت‌گیری^۷ بعد از ارائه درخواست در توفیق پرونده، به حوزه قضایی بستگی دارد. در مورد درخواست های ارائه شده به ایالات متحده توصیه می‌شود حمایت‌گیری انجام شود. در ایالات متحده، قوه مجریه مجبور نیست تحریم های درخواست شده از سوی کنگره را اعمال کند، بنابراین قانوناً موظف نیست در برابر حمایت قانونگذاران پاسخگو باشد، اما معمولاً به این حمایت پاسخ می‌دهد. در صورت عدم وجود شواهد و مدارک قوی در پرونده، حمایت‌گیری می‌تواند اثر معکوس داشته باشد و به اعتبار شما و سازمان‌تان برای هر درخواستی که ممکن است در آینده مطرح کنید لطمه بزند. در صورت قوی بودن پرونده احتمال اثربخشی حمایت‌گیری بیشتر است. حمایت‌گیری باید اندکی بعد از تحویل درخواست آغاز شود. باین‌حال درخواست خود را محرمانه نگه دارید و درباره آن اطلاع‌رسانی عمومی نکنید، مگر اینکه شریک باتجربه‌ای مانند سازمان «اول حقوق بشر» توصیه دیگری بر خلاف آن داشته باشد. همچنین گفتگو با دیگر سازمان های مردم نهاد حقوق بشری در خصوص انجام اقدامات مشترک یا هماهنگ، چه همکاری در اقدامات محرمانه حمایت‌گیری، چه انتشار بیانیه‌های مشترک و انجام اقدامات عمومی در مراحل بعدی، نیز می‌تواند مفید باشد. به آن دسته از اعضای کنگره/پارلمان که به صورت آشکار در خصوص مسئله حقوق بشر در ایران ابراز نگرانی کرده‌اند مراجعه کنید. هدف این است که این افراد را متقاعد کنید که درخواستی مکتوب به نهاد تحقیقی دولت بفرستند و خواستار توجه دقیق به پرونده شما شوند. به عنوان یک اصل کلی، از عمومی کردن پرونده خود خودداری کنید مگر در صورتیکه به شما توصیه شود چنین کاری انجام دهید. امکان اقدام از سوی حوزه‌های قضایی که احتمال می‌دهند فرد هدف از تشکیل پرونده

۵/۱ پس از تحویل درخواست چه اتفاقی می‌افتد؟

پس از ارائه درخواست، ممکن است رسیدی مبنی بر دریافت پرونده دریافت کنید، اما نباید منتظر خبری در خصوص مراحل رسیدگی به پرونده از جمله تصمیم حوزه قضایی برای بررسی درخواست و انجام تحقیقات باشید. عدم دریافت چنین خبرهایی ممکن است ناامیدکننده باشد اما از آنجا که انگیزه‌ای برای پیگیری پرونده و تلاش برای حمایت‌گیری (چنانکه در قسمت بعد شرح داده شده) فراهم می‌کنند، می‌تواند مفید باشد.

دلیل عدم دریافت بازخورد پس از تحویل پرونده این است که کارکنان مسئول تحریم های مگنیتسکی به انجام تحقیقات کیفری می‌پردازند و وجود درجاتی از پنهانکاری از سوی آنان منطقی است. آنها مایل نیستند متخلف از انجام این تحقیقات درباره خود مطلع شود و برای پرهیز از مجازات اقدام به کاری کند (مثلاً دارایی خود را پنهان کند) که در روند تحقیق اختلال ایجاد شود.

امکان دارد که حوزه قضایی مگنیتسکی با شما تماس بگیرد و توضیحات بیشتری بخواهد. چنین تماسی احتمالاً بدین معناست که آنها در حال بررسی پرونده هستند، اما عدم تماس و مطرح نشدن چنین درخواستی نیز لزوماً به معنی این نیست که پرونده شما به سرانجام نرسیده است.

بسته به حوزه قضایی مگنیتسکی و نوع تحریم‌ها، ممکن است تنها پس از اعلان عمومی اعمال تحریم‌ها از موفقیت پرونده خود آگاه شوید. به یاد داشته باشید اگر نام مرتکب(ها) در فهرست اسامی تحریم‌شدگانی که پس از درخواست شما منتشر می‌شود نباشد، معنایش این نیست که نام آنها در فهرست‌های بعدی قرار نگیرد. تاخیر می‌تواند به دلیل مسائل سیاسی یا انجام تحقیقات بیشتر باشد.

هیچ فهرست کامل منتشرشده‌ای از نام افرادی که بوسیله کانادا یا ایالات متحده برای اخذ ویزا یا ورود به این کشورها تحریم شده‌اند وجود ندارد، بنابراین شما لزوماً مطلع نمی‌شوید که درخواست‌تان در این زمینه موفق بوده است یا نه. برخی از تحریم‌های صادرشده توسط ایالات متحده را در [این وبسایت](#) می‌توانید ببابید.

استراتژی داشته باشید، هم در خصوص چگونگی ارائه درخواست و هم آنچه بعد از ارائه درخواست باید انجام دهید. استراتژی حمایت‌گیری باید مكتوب شود و بتوان آن را در اختیار سازمان‌های شریک قرار داد. یک استراتژی حمایت‌گیری خوب باید دربرگیرنده برنامه کوتاه‌مدت، میان‌مدت و درازمدت باشد.

در مورد درخواست‌هایی که به ایالات متحده ارائه می‌شوند، سازمان «اول حقوق بشر» در زمینه حمایت‌گیری برای پرونده‌های مگنیتسکی تخصص دارد و یک شریک عالی محسوب می‌شود.

درباره خود آگاه است اندک است. توصیه می‌شود با سازمانی که اعضای مستقر در حوزه قضایی مگنیتسکی موردنظران دارد همکاری کنید تا در حمایت‌گیری به شما کمک کنند. چنانچه آنها با سیاستمداران در ارتباط باشند بهتر است. این افراد به واسطه حضور در حوزه قضایی می‌توانند ترتیب ملاقات‌های حضوری را که برای جلب حمایت موثرتر است بدهند. آنها همچنین بیشتر در جریان استراتژی‌های حمایتی رسانه‌های محلی قرار خواهند گرفت، که این امر می‌تواند برای مراحل بعدی مفید باشد. قبل از ارائه پرونده، به اقدامات لابی‌گری و حمایت‌گیری لازم بپایندید. برای اینکه شانس موفقیت پرونده خود را افزایش دهید برای حمایت‌گیری

در نظر گرفتن موارد زیر پیش از تشکیل پرونده اهمیت دارد:

این بخش با بحث در خصوص ایالات متحده آغاز می‌شود اما اطلاعاتی نیز درباره بریتانیا و کانادا ارائه خواهد داد. بخشی از این اطلاعات به طور کلی در مورد دیگر نظام‌های پارلمانی که ممکن است در آینده قوانین مگنیتسکی را تصویب کنند نیز صدق می‌کند. چنانچه قبلاً ذکر شد، پیش از تحویل درخواستان باید مثلاً با بخش سیاسی سفارت کشور موردنظر در ایران یا سفارت حافظ منافع آن کشور (در مورد ایالات متحده و کانادا) یا سفارت آن کشور در کشوری ثالث تماس‌هایی بگیرید تا اطمینان یابید آنها از پرونده‌های که قرار است ارائه شود اطلاع دارند. در برخی موارد ممکن است آنها مایل باشند در ارائه پرونده به شما کمک کنند. بخش سیاسی سفارت ایالات متحده احتمالاً تمایل خود را در این زمینه ابراز خواهد کرد و می‌تواند منبع ارزشمندی در آغاز کار باشد.

همچنین ممکن است کمیسیون‌هایی خاص و برخی گروه‌های پارلمانی نیز وجود داشته باشند که شما بتوانید پیشاپیش برای درخواست مساعدت، دریافت نظر یا کمک برای تشکیل و ارائه شایسته پرونده به آنها مراجعه کنید. در برخی موارد ممکن است این نهادها مایل باشند برای ارائه پرونده با شما همکاری کنند و یا حتی از طرف شما این کار را انجام دهند. در صورتی که امکان ارتباط با گروه‌های کنگره را ندارید، می‌توانید از سازمان‌های شریک برای برقراری ارتباط کمک بخواهید.

نهادهای مردم‌نهاد بین‌المللی نیز وجود دارند که می‌توانند به ویژه در مورد درخواست‌های ارائه شده به کانادا و ایالات متحده به شما کمک کنند و ممکن است بتوانند از طرف شما پرونده را ارائه بدهند. یکی از این گروه‌ها سازمان اول حقوق بشر است که در زمینه چنین کمک‌رسانی‌هایی پیشگام است. گروه‌های دیگری نیز هستند که کوچکترند اما تمرکز بیشتری بر مسائل ایران دارند مثل سازمان عدالت برای ایران، یا کمپین حقوق بشر ایران.

درخواست خود را زمانی ارائه دهید که تا آنجا که امکان داشته بررسی‌های لازم را در خصوص موارد یادشده انجام داده و با این نهادها تماس گرفته اید.

۵/۳ نحوه برقراری تماس و ارتباط گرفتن موثر با دولت

چگونگی تحویل درخواست به ایالات متحده و کانادا ساده و مشخص است: تنها کاری که باید انجام بدهید ایمیل زدن به نهاد مسئول تحریم‌های مگنیتسکی است. چه رسیدی در تأیید دریافت درخواست‌تان دریافت کنید و چه دریافت نکنید درخواست شما بررسی خواهد شد. همچنین، اگر به افسر سیاسی سفارت یا ذینفع متنفذ دیگری که امکان پیگیری پرونده را از طرف شما، یا امکان دریافت رسید یا گواهی غیررسمی وصول پرونده شما را دارد، اطلاع دهید یا او را نیز در فهرست گیرنده‌های ایمیل‌تان بگذارید می‌تواند مفید باشد.

در هر کشور چندین نقطه تماس بالقوه وجود دارد که می‌توانند برای ارائه درخواست به شما کمک کنند. به طور کلی پنج حوزه کمک‌رسان در این زمینه عبارتند از:

۱. وزارتخانه (های) دریافت‌کننده درخواست

۲. سفارت مستقر در کشور هدف

۳. هر یک از اعضای کنگره/ پارلمان

۴. کمیته‌ها یا گروه‌های خاص کنگره/ پارلمان که به مسائل مربوط به درخواست شما از قبیل حاکمیت قانون، امور خارجه، حقوق بشر، فساد و غیره رسیدگی می‌کنند

۵. سازمان‌های مردم‌نهاد بین‌المللی فعال در زمینه قانون مگنیتسکی بعد از فرستادن پرونده، توصیه می‌شود در صورت عدم دریافت رسید از طرف گیرنده، پیگیری کنید و از آنها تقاضا کنید دریافت پرونده شما را تأیید کنند. در صورت حضور در کشوری که پرونده خود را به آنجا فرستاده‌اید، می‌توانید درخواست ملاقاتی رودرو برای بحث درباره پرونده بدهید. در صورتیکه هیچ امکانی برای حضور فیزیکی در کشور موردنظر ندارید - که البته بعید است - استراتژی بهتر همکاری با سازمانی دیگر مثل سازمان "اول حقوق بشر" است تا این سازمان‌ها بتوانند درخواست چنین ملاقات‌هایی را مطرح کنند.

۵/۴ مراجعه به نهادهایی که قادر به اعمال نفوذند

بعد از تحویل درخواست، نوبت به لابی‌گری و حمایت‌گیری برای پیش بردن پرونده و بالا بردن شانس پذیرش آن می‌رسد. تمام پیشنهادهایی که در اینجا ارائه می‌شود در برخی موارد همانطور که در کادر بالا توضیح داده شد، می‌توانند پیش از ارائه درخواست نیز به کار گرفته شوند.

برای یافتن آن دسته از اعضای دولت که ممکن است با پرونده شما همراهی کنند راه‌های زیادی وجود دارد. راحت‌ترین راه بررسی اخبار مربوطه و یافتن آن دسته از اعضا یا نهادهای کنگره یا پارلمان است که خواستار اقدام در خصوص موضوعاتی مرتبط با مسئله، کشور یا منطقه مورد بحث شما بوده‌اند. توییتر هم برای یافتن اینکه کدامیک از اعضای کنگره یا پارلمان درباره این مسائل به طور علنی صحبت کرده‌اند منبع مفیدی است. روش دشوارتر و زمانبرتر استفاده از منابع و فهرست‌های موجود در خصوص اعضای پارلمان‌ها، فهرست‌های نهادهای کنگره و غیره است. (کانتکت‌ها و لینک‌ها را در ادامه مشاهده کنید).

در هر صورت، شما باید افرادی را که دغدغه‌ای مشترک با شما دارند و ممکن است مایل به کمک باشند شناسایی کنید. گوگل/بایدو و دیگر موتورهای جستجو برای شناسایی سریع افرادی که در مسائل مربوط به ایران و حقوق بشر فعالند یا کسانی که از اعمال قانون مگنیتسکی حمایت کرده‌اند بسیار موثرند. می‌توانید در این جستجوها یک هشدار گوگل یا هشدار هر موتور جستجوی دیگری برای کلمات کلیدی مرتبط با موضوع موردنظران، مثلاً نام مقام رسمی مورد هدف، ایجاد کنید.

توجه: به طور کلی، کمیته‌ها و کمیسیون‌ها نهادهای رسمی دولتی هستند. گروه‌ها و انجمن‌ها، تشکیلات داوطلبانه‌ای هستند که بوسیله برخی از اعضا که بر موضوع، منطقه یا کشوری خاص تمرکز دارند در پارلمان یا کنگره تشکیل می‌شوند. به هشدار می‌شود که در مورد گروه‌ها و انجمن‌ها در انتهای این بخش آمده است توجه کنید. به طور کلی شما باید به کمیته‌ها و کمیسیون‌ها مراجعه کنید.

برای ایالات متحده

تمام منابعی که در ادامه معرفی می‌شوند تنها به زبان انگلیسی‌اند، و معمولاً نسخه فارسی ندارند. با این حال، یک مرورگر خوب این مطالب را به طور خودکار به فارسی ترجمه و نیاز شما را برآورده می‌کنند. برای جلوگیری از تکرار، نام گروه‌های کنگره و سازمان‌های مردم‌نهادی که قبلاً ذکر شدند در اینجا آورده نمی‌شود، اما توصیه‌های فراوانی در این راهنما خواهید یافت.

مجلس نمایندگان:

<https://www.house.gov/representatives>

مجلس سنا:

https://www.senate.gov/senators/How_to_correspond_senators.htm

با کلیک روی نام هر یک از اعضای کنگره به صفحه شخصی او هدایت می‌شوید و در آنجا می‌توانید اطلاعات تماس و همچنین علائق وی را بیابید. جستجوی مشابهی را از طریق سایت <https://www.congress.gov> برای سناتورها و نمایندگان مجلس می‌توان انجام داد. این سایت، وبسایت رسمی اطلاعات قانونگذاری فدرال ایالات متحده است. در فهرست راهنمای اعضا (<https://www.congress.gov/members>) می‌توانید هر یک از اعضا را انتخاب و کیلیدواژه‌های خاص مربوط به او را جستجو کنید.

برای مثال هنگامی که به نام سناتور [راند پال](#) برمی‌خورید و بعد در قسمت مخصوص جستجوی بالای صفحه کلمه «ایران» را جستجو می‌کنید، می‌توانید تمامی قطعنامه‌ها و لایحه‌های مرتبط با این سناتور را مشاهده کنید، و به این ترتیب اطلاعات مفیدی درباره رویکرد این سناتور به کشور ایران یا میزان علاقه او به موضوع موردنظر به دست آورید. همچنین در خلال این اطلاعات مثلاً فهرست هر فرد دیگری که از یک قانون خاص حمایت کرده نیز نمودار می‌شود و به این طریق شما به اسامی و کانتکت‌های بیشتری دست می‌یابید که در فرایند حمایت‌گیری به کار خواهند آمد.

همچنین می‌توانید کمیسیون‌ها و کمیته‌های موجود در کنگره آمریکا را که به مسائل خاصی رسیدگی می‌کنند شناسایی کنید. برای مثال کمیسیون‌هایی مثل کمیسیون امور خارجه، کمیسیون جاسوسی، کمیسیون حقوق بشر تام لانتوس و غیره ممکن است برای هدف شما مفید باشند. اینکه کدامیک از این کمیسیون‌های برای شما مناسبتر است بستگی به تخلفات مورد بحث‌تان و یا نوع متخلفان پرونده دارد.

برای کانادا و بریتانیا

همانند کنگره آمریکا، سیستم‌های پارلمانی هم دارای نهادهای تخصصی جغرافیایی و موضوعی هستند. نکته مهم، شناسایی گروه‌های پارلمانی مناسب برای مراجعه است. همچنان که در مورد آمریکا نیز دیدیم، وبسایت‌هایی که در ادامه به آنها اشاره خواهد شد به زبان فارسی نیستند اما مرورگران باید بتوانند به طور خودکار مطالب را به فارسی تقریباً قابل فهمی ترجمه کند. در مورد هر کشور دیگری مهم‌ترین منبع، انجام جستجوی ساده آنلاین برای یافتن گروه‌ها و اعضای پارلمان فعال در خصوص موضوع مطرح شده در درخواست‌تان، یا به طور کلی در خصوص ایران و حقوق بشر است.

در مورد کانادا، لازم است که هم پارلمان و هم سازمان امور جهانی کانادا را (که مدیریت‌کننده خدمات دیپلماتیک این کشور است) بررسی کنید. بهترین نقطه شروع، کمیته فرعی حقوق بشر بین‌الملل وابسته به کمیته دائمی امور خارجه و توسعه بین‌الملل (SDIR) است که از طریق این نشانی قابل دسترسی است:

<https://www.ourcommons.ca/Committees/en/SDIR/Members>

حزب کارگر و حزب محافظه کار هر کدام گروه های خود را دارند که می توانند به موضوع شما مربوط باشند. کمیسیون حقوق بشر حزب محافظه کار به طور ویژه فعال و معمولاً منتقد عدم مراعات حقوق بشر از سوی ایران بوده است. از طریق این لینک می توانید به وبسایت این کمیسیون وارد شوید:

<http://www.conservativehumanrights.com>

همچنانکه در مورد ایالات متحده گفته شد، تماس با سفارت های مستقر در تهران متعلق به بریتانیا یا هر کشور دیگری که درخواست مگنیتسکی را به آنجا می فرستید مفید است.

هشدار: «گروه های دوستی» پارلمانی ممکن است به شدت حامی جمهوری اسلامی باشند و غالباً تنها بر مبادلات اقتصادی تمرکز دارند. تا زمانی که مدرکی خلاف این موضع حمایتگرانه نیافته اید به این گروه ها مراجعه نکنید و انتظار نداشته باشید کمکی به شما بکنند. در واقع آنها ممکن است فعالانه در جهت آسیب رساندن به شما عمل کنند.

اطلاعات بیشتر

ایالات متحده

- قانون جهانی مگنیتسکی به زبان انگلیسی:

<http://www.congress.gov/bill/text/284/114th-congress/senate-bill/>

- فرمان اجرایی ۱۳۸۱۸ به انگلیسی:

<https://trumpwhitehouse.archives.gov/presidential-actions/executive-order-blocking-property-persons-involved-serious-human-rights-abuse-corruption>

- صفحه وزارت امور خارجه ایالات متحده مربوط به قانون جهانی مگنیتسکی به زبان انگلیسی:

<https://www.state.gov/global-magnitsky-act>

- صفحه وزارت خزانه داری مربوط به قانون جهانی مگنیتسکی به زبان انگلیسی:

<https://www.treasury.gov/resource-center/sanctions/Programs/pages/glomag.aspx>

- فرم انگلیسی ارائه درخواست از سوی سازمان های مردم نهاد به ایالات متحده (تهیه شده از سوی سازمان اول حقوق بشر):

<https://www.humanrightsfirst.org/sites/default/files/GloMag-Submission-Template.pdf>

برای یافتن فهرست سناتورها می توانید از [وبسایت های دولت](#) و همچنین فهرست [کمیته های پارلمانی](#) استفاده کنید. علاوه بر کمیته ها، طیف گسترده ای از گروه های پارلمانی (انجمن ها) نیز وجود دارند که موضوع ها و حوزه های خاصی را پوشش می دهند و با مراجعه به این نشانی می توانید اطلاعات بیشتری درباره آنها به دست آورید:

<https://www.parl.ca/diplomacy/en/associations>

در بریتانیا نیز منابع بسیاری وجود دارد که به شما در یافتن مناسب ترین افراد و گروه های موجود در پارلمان کمک می کنند. با مراجعه به این سایت می توانید فهرست اعضای پارلمان را بیابید:

<https://www.parliament.uk/mps-lords-and-offices/mps>

این سایت نیز فهرست سناتورها را در اختیاران قرار می دهد:

<https://www.parliament.uk/mps-lords-and-offices/lords>

یک کمیته مشترک حقوق بشر نیز وجود دارد:

<https://www.parliament.uk/business/committees/committees-a-z/joint-select/human-rights-committee/contact-us>

علاوه بر اینها در سال ۲۰۲۰ کمیته امور خارجه بریتانیا [گزارشی](#) درباره ایران و سوابق بد آن در زمینه حقوق بشر و بی ثبات سازی منطقه منتشر کرد و مشخصاً از دولت بریتانیا خواست تا مقامات ایرانی ناقض حقوق بشر را با تحریم های مگنیتسکی هدف بگیرد. در این [سایت](#) می توانید فهرست آن دسته از اعضای پارلمان را که اقدام به نوشتن این گزارش کرده اند بیابید و نتیجه بگیرید که این افراد احتمالاً موضع حمایت از حقوق بشر در قبال ایران اتخاذ کرده اند و بنابراین می توانند افراد مناسبی برای مراجعه باشند.

همچنین یک گروه پارلمانی تمام حزبی در خصوص ایران (APPGI) نیز وجود دارد اما توصیه می کنیم تا زمانیکه درباره اعضای آن و اطمینان از موضع انتقادی شان نسبت به وضعیت حقوق بشر در ایران تحقیق نکرده اید از تماس با هر یک از اعضای آن اکیداً اجتناب کنید. برای دانستن دلیل این توصیه کادر حاوی «هشدار» را در ادامه بخوانید. فهرست بسیار بلندی از چنین «گروه های پارلمانی تمام حزبی» که به انواع و اقسام مسائل می پردازند وجود دارد. در این [سایت](#) می توانید یکی از این فهرست ها را بیابید. برخی از این گروه ها ممکن است به کارتان بیایند.

توجه: بریتانیا به طور عمومی اعلام کرده است که پس از پایان برگزیت، رویه های مشخص نحوه ارائه درخواست های مگنیتسکی از سوی جامعه مدنی را مقرر و منتشر خواهد کرد. پس از پایان برگزیت اطلاعات جدید در اینباره را بررسی کنید.

بریتانیا

● صفحه وبسایت سازمان اول حقوق بشر در خصوص قانون جهانی مگنیتسکی به زبان انگلیسی:

<https://www.humanrightsfirst.org/topics/global-magnitsky>

● قانون تحریم و مبارزه با پولشویی مصوب سال ۲۰۱۸ به زبان انگلیسی:

<https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2018/13/contents>

● راهنمای گام به گام قانون جهانی مگنیتسکی به زبان انگلیسی تهیه شده بوسیله کمیسیون هلسینکی:

<https://www.csce.gov/sites/helsinkicommission.house.gov/files/Global%20Magnitsky%20How-To%20Designed%20Final%20Updated%20with%20Info.pdf>

● قانون سرمایه‌های مجرمانه مصوب سال ۲۰۱۷ به زبان انگلیسی:

<http://www.legislation.gov.uk/ukxi/2018/78/made>

● کارگاه آموزشی کمیسیون هلسینکی در خصوص قانون جهانی مگنیتسکی به زبان انگلیسی:

<https://www.csce.gov/international-impact/events/how-get-human-rights-abusers-and-kleptocrats-sanctioned-under-global>

● گزارش پارلمان در خصوص تدوین قانون مگنیتسکی به زبان انگلیسی:

<https://researchbriefings.files.parliament.uk/documents/CBP-8374/CBP-8374.pdf>

استونی

● قانون اصلاحیه‌های قانون الزام به ترک کشور، و ممنوعیت ورود، به زبان انگلیسی:

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/517012017004/consolide>

<https://www.csce.gov/sites/helsinkicommission.house.gov/files/How%20to%20propose%20candidates%20for%20Magnitsky%20List.pdf>

کانادا

● قانون عدالت برای قربانیان مقامات خارجی فاسد، به زبان انگلیسی:

<https://laws.justice.gc.ca/eng/acts/J-2.3/FullText.html>

منابع و ابزارهای موجود برای شناسایی مرتکبان

● سایت لینکدین:

<https://www.linkedin.com>

● قانون اقدامات اقتصادی ویژه به زبان انگلیسی:

<https://laws.justice.gc.ca/eng/acts/J-2.3/FullText.html>

● جستجوی بایگانی اینترنت:

<https://archive.org>

● قانون مگنیتسکی در سایت سازمان امور جهانی کانادا به زبان انگلیسی:

https://www.international.gc.ca/world-monde/international_relations-relations_internationales/sanctions/victims_corrupt-victimes_corrompus.aspx?lang=eng

● مرورگرهای «وب پنهان»:

<https://hackercombat.com/the-best-10-deep-web-search-engines-of-2017/>

● مرورگر Tor:

<https://koneshtech.academy/tor-browser-android/>

● جستجو بر اساس شماره تلفن:

<https://www.myrond.com/blog/how-to-find-owner-number/>

● استعلام شماره ملی، شماره شناسه ملی و غیره:

<https://www.searchline.ir/idcode>

● موتورهای جستجو برای یافتن افراد:

<https://anzalweb.ir/1395/12/26/%D8%A%D8%B3%D8%AA%D8%AC%D9%88-%D8%A7%D9%81%D8%B1%D8%A7%D8%AF-%D8%A7%D8%B4%D8%AE%D8%A7%D8%B5-%D8%AF%D8%B1-%D8%A7%DB%8C%D9%86%D8%AA-%D8%B1%D9%86%D8%AA-%D9%86%D8%A7%D9%85-%D8%A7%D8%B3%D9%85/>

● جستجوی شرکت های تجاری:

<https://www.rrk.ir>

● جستجوی شرکت ها و موسسات غیر تجاری:

<https://sherkat.ssaa.ir>

● جستجو بر اساس شناسه ملی اشخاص حقوقی:

<http://www.ilenc.ir>

● ”چهره جنایت” بانک اطلاعاتی ناقضان حقوق بشر در ایران:

<https://facesofcrime.org>

● آموزش جستجوی افراد در اینترنت:

<https://security.tosinso.com/fa/articles/37476/%d8%a2%d9%85%d9%88%d8%b2%d8%b4-5-%d8%b1%d9%88%d8%b4-%d9%be%db%8c%d8%af%d8%a7-%da%a9%d8%b1%d8%af%d9%86-%d9%87%d9%88%db%8c%d8%aa-%d8%a7%d9%81%d8%b1%d8%a7%d8%af-%d8%af%d8%b1-%d8%a7%db%8c%d9%86%d8%aa%d8%b1%d9%86%d8%aa-%d8%a8%d9%87-%d8%b2%d8%a8%d8%a7%d9%86-%d8%a8%d8%b3%db%8c%d8%a7%d8%b1-%d8%b3%d8%a7%d8%af%d9%87>

بخش هشتم | ضمیمه‌ها

پیوست ۱- فرم مخصوص ارائه درخواست به آمریکا تحت قانون جهانی مگنیتسکی

سازمان اول حقوق بشر برای درخواست های مگنیتسکی که به وزارت امور خارجه و وزارت خزانه داری ایالات متحده فرستاده می شوند فرم زیر را تهیه کرده است. صحبت هایی که با مقامات رسمی دولت آمریکا صورت گرفته حاکی از آن است که آنها با ساختار این فرم آشنا هستند و آن را تأیید می کنند، بنابراین توصیه می کنیم برای تهیه پرونده خود از این فرم استفاده کنید یا از ساختار پیشنهادی آن پیروی کنید. فرم آنلاین به زبان انگلیسی از طریق این لینک در دسترس است:

<https://www.humanrightsfirst.org/sites/default/files/glomag-model-case-submission-template-18-08-06.pdf>

قانون حقوق بشری جهانی مگنیتسکی اجرایی شده توسط فرمان اجرایی ۱۳۸۱۸ فرم درخواست

● مطالبی که به صورت ایتالیک نوشته شده اند، دستورالعمل ها و اطلاعات هستند.

● مطالب نوشته شده زیر عنوان ***متن نمونه***^۸ به شما نحوه نوشتن درخواست را با ارائه نمونه نشان می دهند.

بخش ۱. اطلاعات مربوط به متخلف

* نام اشخاص، نهادها و عناوین شغلی را در سرتاسر متن یکسان بنویسید و در حد امکان از اسامی رسمی استفاده کنید.

متن نمونه

نام و نام خانوادگی قانونی متخلف: سرهنگ جان اسمیت

کشور: جنریکا

عنوان یا سمت: مدیر کل وزارت امنیت (از جولای ۲۰۱۶)؛ رئیس پیشین اداره بازجویی جنایی (۲۰۱۵)

تاریخ تولد: ۱۹۷۱/۱۴/۱۲

سایر شناسه های هویتی (شماره پاسپورت، نشانی، غیره): ساکن متروپولیس، استان مرکزی؛ شماره

پاسپورت: ۶۶۶۶۶۶۶۶؛ شماره شناسایی فرد در جنریکا: ۳۳۳۳۳۳۳

عکس را در اینجا
قرار دهید

نام و نام خانوادگی قانونی متخلف: سرهنگ ادوارد دو

کشور: جنریکا

عنوان یا سمت: رئیس اداره بازجویی جنایی (از ژانویه ۲۰۱۵)

تاریخ تولد: ۱۹۸۰/۰۹/۱۰

سایر شناسه های هویتی (شماره پاسپورت، نشانی، غیره): ساکن متروپولیس، استان مرکزی، شماره پاسپورت:

۹۹۹۹۹۹۹۹۹۹؛ شماره شناسایی فرد در جنریکا: ۲۲۲۲۲۲۲۲

عکس را در اینجا
قرار دهید

SAMPLE TEXT (English)

Full Legal Name of Perpetrator: Colonel John Smith**Country:** Generica**Title or Position:** Director-General of Ministry of Security (since July 2016 Director of the former Director of the Directorate of Criminal Interrogation (2015)**Date of Birth:** 12/14/1971**Other Known Personal Identifiers (passport number, address, etc):**

located in Metropolis, Central Province; Passport 66666666; Generica identification number 3333333

Insert Photo
Here**Full Legal Name of Perpetrator:** Colonel Edward Doe**Country:** Generica**Title or Position:** Director of the Directorate of Criminal Interrogation (since January 2015)**Date of Birth:** 10/09/1980**Other Known Personal Identifiers (passport number, address, etc):**

located in Metropolis, Central Province; Passport 999999999; Generica identification number 22222222

Insert Photo
Here

در صورت دسترسی به مشاور حقوقی داوطلب و رایگان، او می تواند نام متخلفان را در پایگاه دادهٔ ورلدچک (World-Check) یا پایگاه‌های دادهٔ غربالگری مشابه جستجو کند و در صورت وجود هر اطلاعات هویتی دیگر، آنها را جمع‌آوری کند.

هرگاه در پرونده، فردی به واسطهٔ جایگاهش در مقام مدیر یا مسئول رسمی نهاد مرتکب‌شوندهٔ تخلفات ادعایی، مسئول دانسته می شود (منصب قابل تحریم مطابق فرمان اجرایی ۱۳۸۱۸)، سازمان مردم نهاد باید چارت سازمانی و همهٔ اطلاعات و سوابق موجود را به پرونده پیوست کند تا اختیارات قانونی مقامات رسمی نهادها یا سازمان های مختلف را بر عاملان نهایی نقض حقوق بشر یا فساد نشان دهد.

بخش ۲. استدلال منافع ملی و خلاصهٔ تاثیرات

از آنجا که استفاده از اختیارات اعمال تحریم مطابق قانون جهانی مگنیتسکی (GMA) گزینه‌ای است، دولت ایالات متحده باید متقاعد شود که تحریم یک فرد یا نهاد خاص در جهت منافع ملی این کشور است. در این بخش تاثیر اعمال تحریم ها را توصیف و ارزیابی کنید.

هرچند برای استدلال لزوم اعمال تحریمی خاص باید به تعهد اعلام شدهٔ ایالات متحده به بهبود دادن وضعیت حقوق بشر و مبارزه با فساد (چنانکه در مقدمهٔ دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ ذکر شده است) اشاره کرد، اما استدلال‌های مجاب‌کننده‌تر مواردی خواهند بود که به این موضوع نیز بپردازند که چرا تحریمی خاص می تواند به سود منافع ایالات متحده و صلح و امنیت جهانی باشد. استدلال‌هایی از این دست باید شامل این موارد باشند: چگونه تحریم فرد یا نهادی خاص مخابره‌کنندهٔ پیامی مشخص به یک دولت، یک جناح دولتی یا یک واحد نظامی است، چطور موجب انزوای یک مفسد می شود، از تامین مالی غیرقانونی جلوگیری می کنند، وقوع نقض حقوق بشر در آینده در واحدی خاص را محدود می کنند، وضعیت امنیت را بهبود می‌بخشد، و/یا می تواند به عنوان اهرم فشاری در مباحث دیپلماتیک مورد استفاده قرار گیرد. در این قسمت همچنین می‌توان برآوردی از اموال مسدود/بلوکه شده پس از قرار گرفتن فرد در فهرست SND یعنی فهرست «افراد ویژهٔ مشخص شده و بلوکه شده» که از سوی OFAC صادر می شود ارائه داد. در صورت امکان، در بخش مربوط به تاثیر تحریم ها باید توضیح داد که چگونه تحریم متخلف (های) موردنظر می تواند افرادی با موقعیت مشابه را از نقض حقوق بشر و/یا ارتکاب فساد بازدارد.

متن نمونه

چنانچه در چارت سازمانی وزارت امنیت که به پیوست ارائه شده مشاهده می شود، سرویس امنیتی کشور جنریکا (GSS) تحت نظارت وزارت امنیت جمهوری خلق کشور جنریکا (GSS) قرار دارد. نهاد حقوق بشر جنریکا (HRG) جزئیات مربوط به شکنجه افراد توسط سرویس امنیتی این کشور را جمع آوری کرده که این اطلاعات در پیوست الف ارائه شده‌اند.

چنانچه پرونده شکنجه‌شدگان نشان می‌دهد، GSS به مدت طولانی از جمله طی پنج سال اخیر به نقض پیوسته حقوق بشر با الگویی مشخص در کشور جنریکا پرداخته است.^۹ مطابق این الگو، افراد پس از دستگیری نزد GSS آورده شده‌اند و در آنجا به مدت چند ساعت یا چند روز و در برخی موارد چندین ماه شکنجه شده‌اند. شکنجه‌ها غالباً شامل ضرب و شتم شدید، ممانعت از خواب، تهدید اعضای خانواده، ندادن آب و غذا، اجبار به ایستادن و قرار گرفتن در دیگر وضعیت‌های بدنی دشوار، قرار دادن فرد به طور خطرناک در معرض سرما، آزار جنسی و شوک الکتریکی می‌شود.^{۱۱} HRG مرگ دست‌کم یکی از افراد شکنجه شده در زندان GSS را تأیید کرده است. شکنجه‌ها اغلب برای وادار کردن افراد به اعتراف انجام شده است (اعتراف‌هایی که بنا به ادعای بسیاری، حقیقت نداشته و تنها برای پایان دادن به شکنجه ابراز شده‌اند). این اعتراف‌ها در محاکمه‌های آتی علیه این افراد به کار گرفته شده و به متهم کردن آنان انجامیده است. اتهام‌های وارد شده معمولاً به جرائم داخلی مربوط می‌شود از جمله «شرکت در اعتراضات» و «تجمع‌های غیرقانونی» و همچنین ارتکاب «عملیات تروریستی» که اعتبار این اتهام‌ها از سوی کارشناسان سازمان ملل و سازمان‌های حقوق بشری زیر سوال رفته است. در میان زندانیان شکنجه‌شده افراد ۱۵ ساله نیز دیده می‌شوند.^{۱۲} به استناد اعترافات اجباری به دست آمده از طریق این شکنجه‌ها غالباً برای قربانیان حکم حبس ابد و اعدام صادر شده است.

افرادی که درخواست تحریم آنها مطرح شده است یا در حال حاضر از افسران بلندپایه Mos یا GSS هستند یا قبلاً از افراد عالی‌رتبه در این مراکز بوده‌اند. مطابق شرطی که در فرمان اجرایی ۱۳۸۱۸ برای تحریم افراد تعیین شده است، هر یک از مرتکبان نام‌برده در این درخواست، مدیر یا مقام رسمی نهادهای دولتی بوده یا هستند که آن نهاد و اعضایش در نقض جدی حقوق بشر نقش داشته‌اند. علاوه بر این، مطابق شواهد مطرح شده در این پرونده، ارتکاب نقض حقوق بشر و الگوی اعمال انجام شده توسط GSS تنها با مجوز مقامات رسمی در تمام سطوح اختیارات میسر بوده است. با توجه به گستردگی و مداومت این تخلفات، و با توجه به اینکه این موارد شکنجه مشخص و مستند شده‌اند و در بازه زمانی چندین سال به طور متناوب اتفاق افتاده‌اند، HRG معتقد است هر یک از افراد پیشنهاد شده برای تحریم آگاهانه در ارتکاب این اعمال همدست بوده‌اند و می‌دانسته یا باید می‌دانسته‌اند که نهادهای دولتی تحت مدیریت ایشان، یا مرئوسانشان در این نهادها، به نقض پیوسته حقوق بشر می‌پرداخته‌اند. علاوه بر این، نام‌برداران از انجام اقدامات لازم برای متوقف کردن نقض حقوق بشر و یا رسیدگی به آن و تلاش واقعی برای مجازات مرتکبان خودداری کرده‌اند. بر این اساس، HRG پیشنهاد می‌کند نام این افراد در فهرست تحریم‌های جهانی مگنیتسکی قرار گیرد.

اطمینان یافتن از اینکه شکنجه و سایر انواع بدرفتاری‌های ممنوع شده، مخفی و بدون مجازات باقی نمی‌مانند به نفع دولت ایالات متحده است. تخلفات GSS کاملاً مشخص و مستند شده است. تحریم یک یا چند فرد عالی‌رتبه در GSS می‌تواند نشان‌دهنده تعهد ایالات متحده و پیشگام بودن این دولت در پاسخگو کردن ناقضان حقوق بشر و اطمینان‌یابی از اینکه محکومیت جنایی افراد مطابق استانداردهای بین‌المللی محاکمه عادلانه انجام می‌گیرد باشد.

قرار دادن این افراد در فهرست افراد مشخص شده برای تحریم، در راستای اهداف مصرح در دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ قرار می‌گیرد. در این دستور رئیس جمهور صراحتاً اعلام کرده است که نقض حقوق بشر در خارج از ایالات متحده «تحلیل‌برنده ارزش‌هایی است که اساس حیاتی جوامع پایدار، امن و کارآمد را شکل می‌دهند» و موجب «بی‌اعتبار شدن حاکمیت قانون» می‌شود. هرچند شکنجه با هر هدفی که انجام شود تهدیدی برای «نظام‌های سیاسی و اقتصادی بین‌المللی» به حساب می‌آید، شکنجه با هدف اخذ اعترافات اجباری خطر بزرگتری در پی دارد چرا که اعتماد به حاکمیت قانون را متزلزل می‌کنند. نادیده گرفتن حاکمیت قانون توسط دشمنان ما تهدیدی برای صلح و امنیت جهانی است، اما چنین رفتاری یعنی تساهل آشکار در برابر نقض حاکمیت قانون از سوی هم‌پیمانانمان تهدید جدی‌تری خواهد بود. علیرغم همکاری کشور جنریکا با ایالات متحده در ابتکار عمل‌های امنیتی منطقه‌ای، GSS به طور آشکار به نقض سیستماتیک و گسترده حقوق بشر دست زده است که این رفتار بدون شک در زمره اعمالی قرار می‌گیرد که رئیس جمهور با صدور فرمان اجرایی ۱۳۸۱۸ قصد هدف قرار دادن آنها را داشته است. نادیده گرفتن تخلفات آشکار و مستندشده GSS می‌تواند تعهد راستین ایالات متحده به اصول سیستم تحریم مگنیتسکی و جدیت و صداقت این دولت را در استفاده از این تحریم‌ها زیر سوال برد. تحریم GSS می‌تواند حامل این پیام روشن باشد که ایالات متحده از قانون مگنیتسکی تنها برای اعتراض به دشمنان‌مان استفاده نمی‌کند، بلکه هرگاه بحث بر سر نقض جدی حقوق بشر باشد، از این ابزار برای پاسخگو کردن نزدیک‌ترین متحدان خود نیز بهره می‌جوید.

علاوه بر این، چنانچه در تحلیل‌های بسیاری که تحلیل‌گران معتبر انجام داده‌اند توضیح داده شده است، سیاست‌های داخلی ضدتروریستی کشور جنریکا مشتمل بر نمونه شکنجه‌هایی که اعضای GSS بر افراد وارد می‌کنند، موجب بیگانه‌سازی و در برخی موارد رواج افراطی‌گری در میان اقلیت‌های این کشور شده است.^{۱۳} مطابق تحقیقی که از مبارزان جنریکایی بازگشته از خاورمیانه صورت گرفته است، تقریباً ۸۰٪ از این فعالان افراطی از سر نوعی آزرده‌گی فردی و جمعی که محصول سیاست‌های سرکوبگر دولت جنریکا بوده است دست به سلاح برده‌اند.^{۱۴} تحریم اعضای GSS که در

۹- نسخه انگلیسی متن نمونه را در پیوست شماره ۳ مشاهده کنید.

۱۰- در صورت امکان به لینک آنلاین منبع ارجاع دهید.

۱۱- به منابع و گزارش‌های مرتبط ارجاع دهید.

۱۲- به منابع و گزارش‌های مرتبط ارجاع دهید.

۱۳- به منابع و گزارش‌های مرتبط ارجاع دهید.

۱۴- به منابع و گزارش‌های مرتبط ارجاع دهید.

انجام شکنجه‌ها مشارکت داشته یا حکم به انجام شکنجه داده‌اند این پیام واضح را دارد که از نظر دولت ایالات متحده، اقدامات دولت جنریکا نه تنها غیرقانونی، بلکه به لحاظ استراتژیک زیانبخش است. با توجه به نقش مهم دولت جنریکا در مبارزه علیه افراطی‌گری خشونت‌بار در منطقه و همکاری این کشور با آمریکا در امور امنیتی، دولت ایالات متحده می‌تواند این تحریم‌ها را با مساعدت دیپلماتیک و همیاری بخش امنیتی همراه کرده و بخشی از عناصر سرویس امنیتی جنریکا را که دخالتی در این شکنجه‌ها نداشته‌اند تقویت کند.

بخش ۳. نوع پرونده

نوع پرونده‌ای را که تهیه می‌کنید مشخص کنید. دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ به دولت ایالات متحده اجازه می‌دهد که هر فرد خارجی تعیین شده از سوی وزیر خزانه‌داری را با مشورت وزیر امور خارجه و دادستان کل کشور تحریم کند. اشخاصی که مشمول این تحریم‌ها می‌شوند عبارتند از:

۱. فرد مسئول یا همدست در نقض جدی حقوق بشر، یا کسی که مشارکت مستقیم یا غیرمستقیم در نقض جدی حقوق بشر داشته است.
۲. مقام دولتی فعلی یا سابق، یا فردی که برای او یا از سوی او فعالیت می‌کنند، و مسئول یا همدست در تخلفات زیر است، یا در انجام آنها به طور مستقیم یا غیرمستقیم مشارکت داشته است:

(۱) فساد، شامل اختلاس اموال دولتی، مصادره اموال خصوصی در جهت منافع شخصی، فساد مرتبط با قراردادهای دولتی یا استخراج منابع طبیعی، یا رشوه؛ یا

(۲) انتقال یا تسهیل انتقال عواید حاصل از فساد.

۳. مدیر یا مقام رسمی فعلی یا سابق نهادی از جمله هر نهاد دولتی که خود آن نهاد یا اعضای در زمان تصدی وی، در نقض جدی حقوق بشر، فساد، یا تسهیل انتقال عواید حاصل از فساد نقش داشته‌اند.

۴. فردی که به نقض حقوق بشر یا فساد انجام شده توسط فردی خارجی، یا فردی که قبلاً تحت این دستور اجرایی تحریم شده بوده است، کمک قابل توجهی کرده یا شروع به کمک قابل توجه کرده است.

متن نمونه

HRG بر این باور است که متخلفان نامبرده مطابق بند ۱(a)(ii)(C)(1) از دستور اجرایی ۱۳۸۱۸، در مقام «مدیران یا مسئولان رسمی» مربوط به «یک نهاد ... که خود آن نهاد یا اعضای» در نقض جدی حقوق بشر نقش داشته‌اند مشمول اعمال تحریم می‌شوند.

(SAMPLE TEXT (English

HRG submits that these perpetrators are subject to sanction under Executive Order 13818, Section 1(a)(ii)(C)(1) as current or former "leaders or officials" of "an entity...that has engaged in, or whose members have engaged in" serious human rights abuses.

بخش ۴. خلاصه شواهد

● حقایق مربوط به پرونده‌ای را که به دولت ایالات متحده ارائه می‌کنید شرح دهید و پانویس‌های حاوی لینک اسناد تاییدکننده و/یا پیوست‌های مربوط به اسنادی که در دسترس عمومی قرار ندارند را نیز اضافه کنید.

● منابع و روش‌های به کار رفته توسط سازمان مردم نهاد (NGO) برای جمع‌آوری اطلاعات ارائه‌شده در پرونده (مثلاً روایت دست اول قربانیان، مصاحبه با اعضای خانواده، اسناد رویت شده) را به اختصار شرح دهید.

● یک پرونده قوی دربرگیرنده بیشترین تعداد ممکن از منابع منحصر بفرد اطلاعات معتبر و تحقیق‌پذیر است که ادعای شما را تا حد امکان تایید می‌کنند. دولت آمریکا ترجیح می‌دهد که شواهد از چندین منبع به دست آمده و تایید شده باشد (به عبارت دیگر،

اطلاعات داخلی یک سازمان مردم نهاد درباره نقض حقوق بشر در کنار گزارش رسمی و عمومی منتشرشده آن سازمان درباره آن موضوع هر دو احتمالاً در حکم یک منبع واحد در نظر گرفته می‌شوند. این پرونده ضعیف‌تر از پرونده‌ایست که گزارش سازمان مردم نهاد را در کنار گزارشی مثلاً از کمیته تحقیقی سازمان ملل در پرونده قرار می‌دهد).

● هرگاه در پرونده نام چند متخلف ذکر شده است، بهتر است که مسئولیت(های) هر یک از آنها را به طور واضح شرح دهید. در صورتیکه پرونده بر نقش متخلف به عنوان مسئول رسمی نهادی که خود یا اعضایش مرتکب نقض حقوق بشر یا فساد شده‌اند تکیه دارد، در صورت امکان، شرح شغل متخلف و چارت سازمانی را برای نشان دادن سلسله مراتب مسئولیت، در پرونده قرار دهید.

● بعید است پرونده‌های مربوط به جرائم ادعایی که بیش از پنج سال از ارتکاب آنها گذشته است به اعمال تحریم بیانجامند. از آنجا که ایالات متحده باید نشان دهد احتمال ادامه یافتن عمل موردنظر (و به تبع آن امکان اصلاح رفتار متخلف مورد ادعا) وجود دارد، هرچه شواهد ارائه شده متاخرتر باشند بهتر است.

● در مورد پرونده‌های نقض حقوق بشر، یا پرونده‌هایی که در آنها پیشنهاد تحریم مدیر یا مسئول واحد خاصی را بر مبنای نقش آن واحد خاص در نقض حقوق بشر مطرح می‌کنید، مدارک‌تان باید شامل موارد زیر باشد:

● جزئیات مربوط به نوع تخلف(ها) و قربانی(ها)، از جمله اینکه چرا اعمال صورت گرفته از مصادیق «نقض جدی حقوق بشر» به شمار می‌آیند.

○ هرچند دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ این شرط GMA مبنی بر اینکه قربانی نقض حقوق بشر باید در حال مطالبه/دفاع از حقوق بشر بوده باشد تا مشمول این قانون شود را حذف کرده است، اما اگر مورد (موارد) نقض حقوق بشر ادعا شده به این دلیل اتفاق افتاده باشد که قربانی (قربانیان) به فعالیت حقوق بشری مشغول بوده و یا در حال مطالبه آزادی‌های بنیادین خود بوده است، باید به آن اشاره کنید.

○ توجه داشته باشید که استاندارد تعیین شده GMA مبنی بر «نقض شدید حقوق بشر» محدود به موارد قتل فراقضایی، شکنجه و تجاوز است. حکم اجرایی ۱۳۸۱۸ این استاندارد را به «نقض جدی حقوق بشر» کاهش داده است، اصطلاحی که کمتر شناخته شده است، اما علاوه بر جرایم ذکر شده، موارد دیگری نظیر بازداشت طولانی‌مدت بدون اتهام و محاکمه، ناپدیدسازی، و سلب آشکار حق زندگی، آزادی یا امنیت را نیز می‌تواند شامل شود.

● رابطه بین مرتکب و نقض حقوق بشر مستند شده.

○ توجه کنید که هرچند در دستور اجرایی ۱۳۸۱۸، شرط GMA مبنی بر لزوم ارتباط مستقیم مدیر/فرمانده با نقض حقوق بشر به واسطه «مسئولیت فرماندهی» اش حذف شده است، پرونده قوی پرونده‌ای است که می‌تواند نشان دهد که متخلف عالیرتبه ادعا شده، دستور نقض حقوق بشر را صادر کرده، نمی‌توانسته از انجام آن بی‌اطلاع بوده باشد، از متوقف کردن آن خودداری کرده، و/یا پس از وقوع آن از انجام تحقیقات و رسیدگی پیرامون آن امتناع ورزیده است.

● هر مدرکی که نشان می‌دهد اعمالی که ادعای ارتکابشان توسط متخلف مطرح شده است منحصر به پرونده (های) خاص مستند شده نیستند بلکه بر یک الگوی گسترده نقض حقوق بشر دلالت دارند.

○ یک پرونده قوی علیه متخلفی خاص، هم شامل گزارش‌های گوناگون و مستقل از جرم ادعا شده می‌شود (مثل شهادت قربانی یا شاهدان)، و هم گزارشی معتبر که به شکلی کلی‌تر به تخلفات اتفاق افتاده می‌پردازد.

● در مورد پرونده‌های فساد، یا پرونده‌هایی که در آنها پیشنهاد تحریم مدیر یا مسئول نهاد خاصی را بر مبنای نقش آن نهاد خاص در ارتکاب فساد مطرح می‌کنید، مدارکتان باید شامل موارد زیر باشد:

● جزئیات مربوط به نوع اعمال مفسدانه، از جمله اینکه آیا این اعمال شامل اختلاس از دارایی‌های دولتی، غصب اموال خصوصی در جهت منافع شخصی، فساد مرتبط با قراردادهای دولتی یا استخراج منابع طبیعی، رشوه، یا تسهیل انتقال عایدات حاصل از این اعمال بوده است.

○ توجه کنید که دستور اجرایی ۱۳۸۱۸، استاندارد GMA را برای اعمالی که مشمول این قانون می‌شوند، از «فساد قابل توجه» به «فساد» تخفیف داده است. یک پرونده قوی علیه متخلفی خاص هم شواهد مستقیم و هم شواهد ضمنی را ارائه می‌کنند تا علم و آگاهی متخلف و داشتن نیت ارتکاب فساد را نشان دهد. مستندات پرونده علاوه بر شهادتنامه‌ها می‌تواند شامل سوابق بانکی و هر مدرک دیگری باشد که در دسترس عموم قرار ندارد.

● اطلاعاتی که نشان می‌دهد فردی که ادعای فساد در مورد او مطرح است، یک مقام رسمی فعلی یا سابق دولتی است، یا فردی است که از طرف چنین مقامی فعالیت می‌کنند، یا فردی است که کمک قابل توجهی به این مقام رسمی کرده یا به تامین او پرداخته است.

*** متن نمونه *** ۱۵

جامعه حقوق بشر، پیش از این نیز GSS را مسئول موارد متعدد شکنجه و سوء رفتار در جنریکا تشخیص داده است.^{۱۶} HRG پرونده برخی از افراد به همراه جدیدترین مورد گزارش شده از شکنجه را که اوایل امسال اتفاق افتاده است در پیوست (الف) ارائه کرده است. بسیاری از این افراد بدون مجوز قانونی دستگیر شده‌اند. طبق گزارش بیشتر آنان، نیروهای بازداشت‌کننده لباس شخصی به تن داشته‌اند یا قابل شناسایی نبوده‌اند. این مأموران پس از دستگیری افراد را برای بازجویی به بازداشتگاه GSS منتقل کرده‌اند و در طول بازجویی آنان را تحت شکنجه قرار داده‌اند. روش‌های استفاده شده در شکنجه عمدتاً عبارت بوده‌اند از ضرب و شتم، شوک الکتریکی، تعرض جنسی یا تهدید به تجاوز، اجبار به ایستادن، قرار دادن در موقعیت‌های دشوار بدنی، اجبار به برهنه شدن، و ممانعت از خواب.

علاوه بر مستنداتی که HRG از پرونده افراد ارائه داده است، چندین سازمان حقوق بشری برجسته دیگر نیز GSS^{۱۷} را بخشی از الگوی نقض حقوق بشر دانسته‌اند. سازمان بین‌المللی حقوق بشر در جولای ۲۰۱۶ گزارشی منتشر کرد و جزئیات برخی از موارد نقض حقوق بشر در جنریکا از جمله شکنجه‌های انجام شده توسط GSS را برشمرد. این سازمان خاطرنشان ساخت که «بسیاری از بازداشت‌شدگان فعلی و سابق مدعی شده‌اند که هنگام بازجویی در مرکز متعلق به GSS در متروپولیس تحت شکنجه قرار گرفته‌اند.»^{۱۸} گزارش سازمان بین‌المللی حقوق بشر صریحاً برخی از پرونده‌های HRG از جمله پرونده‌های جین دو (۲ در پیوست الف) و جان دو (۳ در پیوست الف)^{۱۹} را تایید می‌کنند. علاوه بر این، سازمان حقوق بشر امروز در سال ۲۰۱۸ گزارشی منتشر کرد که در آن چندین مورد شکنجه انجام شده توسط GSS در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ مستند شده بود. در هر دو گزارش منتشر شده از سوی سازمان بین‌المللی حقوق بشر و سازمان حقوق بشر امروز به شکنجه‌های مشابهی از جمله ضرب و شتم، شوک الکتریکی، تعرض جنسی، و تهدید به تجاوز همراه با اجبار به اعتراف به ارتکاب اعمال مجرمانه از سوی بازجویان اشاره شده است. در گزارش مرکز حقوق بشر نیز نمونه‌های دیگری از شکنجه افراد برشمرده شده است.

سازمان ملل متحد نیز از طریق مکاتبات بسیاری که دفاتر رویه‌های ویژه شورای حقوق بشر در خصوص شکایت‌های مطرح شده از جانب افراد به دفاتر رویه‌های ویژه (SPO) انجام داده‌اند به موارد شکنجه توسط GSS رسیدگی کرده است. در سال ۲۰۱۲، SPOها در ارتباط با گزارش‌های مبنی بر انجام شکنجه توسط GSS، نامه‌هایی به جنریکا فرستاده‌اند، و در همان سال دو تن از مأموریت‌داران رویه‌های ویژه، در خصوص شکنجه جان دو بوسیله GSS درخواستی فوری به جنریکا ارسال کرده‌اند. آقای دو بعد از شکنجه شدن، به شرکت در «تجمع غیرقانونی» متهم شده بود، اتهامی که به معنی نقض آشکار حق آزادی بیان است. دفتر رویه‌های ویژه در نامه‌ای که اوایل همان سال به دولت جنریکا نوشته، به گزارش‌های شکنجه و بدرفتاری با جین دو (۲ در پیوست الف) اشاره کرده است. در نامه دیگری مربوط به سال ۲۰۱۷، گزارشگر ویژه شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرکننده، جزئیات گزارش‌های مربوط به نقض حقوق بشر و شکنجه‌های انجام گرفته توسط مأموران GSS را در پرونده جیمز اسمیت (۵ در پیوست الف) شرح داده است.^{۲۰}

در آخر، گزارش‌های تحقیقی انجام شده توسط مطبوعات معتبر از جمله نیویورک ورلد و هفته‌نامه آلمانی هویته زایتونگ (Heute Zeitung) هر یک به طور مستقل شکنجه‌های انجام شده توسط GSS را از جمله شکنجه‌های صورت گرفته در مکانی که جین دو و جان دو در آنجا محبوس بوده‌اند تایید می‌کنند.^{۲۱}

۱۵- نسخه انگلیسی متن نمونه را در پیوست شماره ۴ مشاهده کنید.

۱۶- به منابع و گزارش‌های مرتبط ارجاع دهید.

۱۷- در صورت امکان به لینک آنلاین منبع ارجاع دهید.

۱۸- در صورت امکان به لینک آنلاین منبع ارجاع دهید.

۱۹- در صورت امکان به لینک آنلاین منبع ارجاع دهید.

۲۰- در صورت امکان به لینک آنلاین منبع ارجاع دهید.

۲۱- به منابع و گزارش‌های مرتبط ارجاع دهید.

بخش ۵. اعمال دستور اجرایی ۱۳۸۱۸

اعمال دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ به موارد خاص موجود در پرونده را می‌توان به یک مشاور حقوقی داوطلب سپرد. هر ارجاعی را که به تعاریف یا منابع خارجی داده شده است و ممکن است در تفسیر اصطلاحات به کار رفته در دستور اجرایی و اعمال آن به پرونده‌ای خاص مورد استفاده قرار گیرد حتماً در پرونده توضیح دهید.

اگر پیش از این، تحریم‌های مشابهی تحت قانون GMA صورت گرفته است، باید آنها را نیز در اینجا شرح دهید. منصب هریک از متخلفانی که پیشنهاد تحریم آنها در درخواست مطرح شده باید با تمام جزئیات ممکن شرح داده و در صورت امکان به طور مشخص به تخلفاتشان ارجاع داده شود. چنانچه درخواست تحریم بر اساس مسئولیت فرماندهی این افراد مطرح شده است، با جزئیات هرچه بیشتر منصب آنها و میزانی که آنها در ارتکاب اعمال انجام گرفته بوسیله مرتکبان اصلی دخالت و/یا بر انجام آنها نظارت دارند (داشته‌اند) را شرح دهید.

*** متن نمونه ***

۱. موارد نقض جدی حقوق بشر

مطابق دستور اجرایی ۱۳۸۱۸، «مدیران یا مسئولان رسمی» نهادهای دولتی خارجی در صورتیکه نهاد یا اعضای آن در «نقض جدی حقوق بشر» نقش داشته باشند مشمول تحریم می‌شوند. هرچند دستور ذکر شده، نقض جدی حقوق بشر را تعریف نکرده است، مشخص است که بدرفتاری‌های فاحش و گسترده همچون اعمال مرتکب شده توسط GSS، با استاندارد مورد نظر این دستور مطابقت دارند. «نقض جدی حقوق بشر» در کمترین حالت شامل «نقض شدید حقوق بشر به رسمیت شناخته بین المللی» می‌شود که مطابق تعریف قانون مساعدت خارجی آمریکا مصوب سال ۱۹۶۱ دربرگیرنده «شکنجه یا رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز، بازداشت طولانی مدت بدون اتهام و محاکمه، ناپدیدسازی افراد از طریق ربودن و بازداشت مخفیانه آنان، و سلب فاحش حقوق دیگری نظیر حق حیات، آزادی، یا امنیت فرد» است.^{۲۳}

اعمالی که افراد GSS (از جمله متخلفان نام برده) انجام داده‌اند نشانگر الگویی از نقض حقوق بشر، شکنجه و بدرفتاری است که حداقل از سال ۲۰۱۰ تا کنون ادامه داشته است. این اعمال مطابق تعریف ایالات متحده، از مصادیق شکنجه به حساب می‌آیند چرا که به طور آگاهانه از سوی مقامات دولتی، تحت لوای قانون، با هدف وارد کردن درد یا رنج جسمانی یا روانی علیه افرادی که در بازداشت آنها بوده‌اند انجام شده‌اند. باین‌حال تعریف ایالات متحده تنها برای اعمال و متخلفان واقع در حوزه صلاحیت شخصی یا منطقه‌ای این کشور به کار می‌رود. ازاین‌رو لازم است تعریف بین المللی را نیز در نظر گرفت به ویژه تعریف ارائه شده در کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرکننده (CAT).^{۲۴} اعمال انجام گرفته توسط GSS، مطابق تعریف CAT^{۲۴} نیز از مصادیق شکنجه به حساب می‌آیند چرا که به طور آگاهانه از سوی مقامات رسمی دولتی با هدف اعتراف‌گیری، ارباب و یا مجازات انجام شده‌اند. به این ترتیب، اعمال صورت گرفته در حدی هستند که بتوان عنوان «نقض جدی حقوق بشر» را به آنان اطلاق کرد و HRG بدینوسیله پیشنهاد می‌کنند که این افراد مطابق قانون جهانی مگنیتسکی به دلیل عضویت در نهادی دولتی که مرتکب چنین جرایمی شده است تحت تحریم قرار گیرند.

۲. مناصب هر یک از مرتکبان

دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ تحریم‌ها را برای کسانی که «مدیر یا مقام رسمی» نهادهای دولتی هستند و این نهادها در «زمان تصدی ایشان» در نقض جدی حقوق بشر نقش داشته‌اند. همچنانکه پیشتر توضیح داده شد، مطابق آنچه در چارت سازمانی وزارت امنیت که به پیوست ارائه شده مشخص است، GSS تحت نظارت وزارت امنیت جنریکا قرار دارد. هر یک از متخلفان نامبرده، به خصوص در آن بازه زمانی که نقض جدی حقوق بشر تشریح شده در صفحات قبل و مستند شده در مدارک موجود در پرونده رخ داده است، در سطح فرماندهی و یا منصب مدیریتی در وزارت امنیت یا GSS فعالیت می‌کرده‌اند. علاوه بر این، مطابق شواهد مطرح شده در این پرونده، ارتکاب نقض حقوق بشر و الگوی اعمال ارتكابی توسط GSS تنها با مجوز مقامات رسمی در تمام سطوح اختیارات میسر بوده است. با توجه به گستردگی و تداوم این تخلفات، و با در نظر گرفتن اینکه شکنجه‌های انجام شده، شناخته و مستند شده‌اند و به طور مکرر در بازه زمانی بیش از چندین سال اتفاق افتاده‌اند، HRG بر این باور است که هر یک از اشخاص پیشنهاد شده برای تحریم آگاهانه در تخلفات شرکت داشته‌اند، و می‌دانسته یا باید می‌دانسته‌اند که نهادهای دولتی تحت مدیریت‌شان، یا عوامل تحت امرشان در آن نهادها، به طور مستمر مرتکب نقض حقوق بشر می‌شده‌اند. علاوه بر این، افراد نامبرده از انجام اقدامات ضروری برای متوقف کردن نقض حقوق بشر یا تلاش واقعی برای تحقیق درباره آنها و مجازات متخلفان قصور ورزیده‌اند.

۲۳- نسخه انگلیسی متن نمونه را در پیوست شماره ۵ مشاهده کنید

۲۴- به منابع و مرتبط ارجاع دهید.

۲۴- کنوانسیون مقابله با شکنجه و سایر اشکال رفتار یا مجازات بیرحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز، G.A. Res ۳۹/۴۶، سند ملل متحد ۴۶/۳۹ (۱۰ دسامبر ۱۹۸۴)، ماده ۱ («اصطلاح» شکنجه) هر عملی است که در آن درد یا رنج شدید، اعم از جسمی یا روحی، عمداً بر شخصی تحمیل می‌شود برای مقاصد مانند اخذ اطلاعات از وی یا از شخص ثالث یا کسب اعتراف یا جهت مجازات وی به خاطر عملی که خود او یا شخص ثالثی مرتکب شده یا مظنون به ارتکاب آن است و یا برای ارباب و اجبار او یا شخص ثالثی یا به هر دلیلی بر اساس تبعیض از هر نوع، در صورتی که تحمیل این درد و رنج به توسط یا به تحریک یا رضایت یا همدستی یک مقام دولتی یا فردی به نیابت از او انجام گرفته باشد.

بخش ۶. شرح شواهد/ استدلال‌های مخالف

هیچ یک از شواهد متناقض، مغایر یا تبرئه‌آمیز موجود را حذف نکنید. تمام این شواهد را قید کنید و توضیح دهید چرا با وجود همه اینها پرونده شما همچنان از استاندارد قانونی «باور پذیر بودن بر اساس اطلاعات موثق» برخوردار است.

فرض را بر این بگذارید که همه استدلال‌ها و/یا شواهدی که در دسترس عموم یا در دسترس کشور متعلق به متخلفان قرار دارد، در اختیار دفاتر آمریکایی مسئول بررسی این پرونده‌ها قرار خواهد گرفت. بنابراین بهتر است که صراحتاً در درخواست خود به این قبیل استدلال‌ها و شواهد بپردازید چون بعید است موقعیت یا فرصت دیگری برای پاسخگویی به آنها بیابید.

به ویژه توضیح دهید که چرا اظهارات دولت در خصوص سوابق حقوق بشری‌اش که با اظهارات شما مغایرت دارد، یا تلاش‌های آن برای پاسخگویی به شکایت‌های حقوق بشری در داخل کشور فاقد اعتبار است، و در صورت امکان در تائید سخن خود به شواهد موجود ارجاع دهید.

متن نمونه

HRG اطلاعاتی از شواهد متناقض، مغایر یا تبرئه‌آمیز در رابطه با مسئولیت ادعایی سرهنگ جان اسمیت و سرهنگ ادوارد دو در شکنجه‌هایی که اعضای GSS تحت فرماندهی آنها انجام داده‌اند در دست ندارد. هرچند دولت جنریکا بنا به روال معمول انجام شکنجه توسط اعضای GSS را انکار کرده است، HRG با در نظر گرفتن مستندات گسترده‌ای که نهادهای معتبر اشاره شده در متن پرونده در خصوص این رفتارها ارائه داده‌اند، ادعاهای دولت جنریکا را بی‌اعتبار می‌داند.

(SAMPLE TEXT English)

HRG submits that these perpetrators are subject to sanction under Executive Order 13818, Section 1(a)(ii)(C)(1) as current or former “leaders or officials” of “an entity...that has engaged in, or whose members have engaged in” serious human rights abuses.

پیوست ۲: اطلاعات اساسی درباره قانون مگنیتسکی در حوزه‌های قضایی مختلف

کانادا

قانون: قانون عدالت برای قربانیان مقامات خارجی فاسد (قانون سرگئی مگنیتسکی) (که از این پس با عنوان «SML» از آن یاد می شود)، مصوب ۱۸ اکتبر ۲۰۱۷ و مقررات عدالت برای قربانیان مقامات خارجی فاسد (که از این پس با عنوان «مقررات SML» از آن یاد می شود)؛ قانون اقدامات اقتصادی ویژه (SEMA).

مرجع نظارتی: فرماندار کل (کابینه)، یعنی سازمان امور جهانی کانادا (GAC) تحت نظارت وزیر امور خارجه

تخلفات قابل تعقیب: نقض شدید حقوق بشر به رسمیت شناخته شده بین المللی؛ فساد قابل توجه.

مطابق بند فرعی ۲ در SML، اعمال قابل تعقیب شامل موارد زیر می شوند:

۱. هرگاه یک تبعه خارجی، مسئول یا همدست در انجام قتل‌های فراقضایی، شکنجه یا دیگر اقسام نقض حقوق بشر به رسمیت شناخته شده بین المللی علیه افرادی، در هر کشور خارجی، باشد که (۱) تلاش می کرده‌اند اعمال غیرقانونی انجام شده بوسیله مسئولان آن دولت خارجی را بر ملا سازند، یا (۲) در تلاش برای کسب، ترویج، استفاده و دفاع از آزادی‌ها و حقوق بشر به رسمیت شناخته شده بین المللی مانند حق آزادی عقیده، دین، اندیشه، اعتقاد، بیان، حق تشکیل انجمن، حق برگزاری تجمعات مسالمت‌آمیز، حق برخورداری از محاکمه عادلانه و انتخابات دموکراتیک بوده‌اند؛

۲. هرگاه یک تبعه خارجی، به عنوان عامل یک دولت خارجی یا به نمایندگی از طرف آن دولت، دست به هریک از اقدامات برشمرده شده در قسمت ۱ بزند؛

۳. هرگاه تبعه‌ای خارجی که مقامی دولتی در کشور خارجی بوده یا وابسته به چنین مقامی است، در صدور دستور به انجام فساد، نظارت بر انجام آن و یا مدیریت آن مسئول یا همدست باشد. این فساد شامل رشوه، مصادره اموال خصوصی در جهت منافع شخصی، انتقال عایدات حاصل از فساد به کشورهای خارجی یا هر عمل مفسدانه دیگری مرتبط با اختلاس، قراردادهای دولتی یا استخراج منابع طبیعی می شود که با در نظر گرفتن تبعات‌شان، مقدار پول مبادله شده، اثرگذاری یا جایگاه تبعه خارجی یا مشارکت دولت کشور خارجی مورد نظر در اعمال صورت گرفته، معادل فساد قابل توجه به حساب می آیند.

۴. هرگاه تبعه‌ای خارجی به طور قابل توجهی به انجام هر یک از اعمال ذکر شده در بخش ۳ کمک کرده، از انجام آنها حمایت کرده، به تامین مالی، مادی یا فنی آنها پرداخته، یا کالاها و خدماتی برای انجام این اعمال فراهم کرده باشد.

چه کسانی قابل تحریم‌اند: هر تبعه خارجی

تحریم های احتمالی: انسداد دارایی‌ها؛ منع ورود به کشور

مطابق SML، انجام اقدامات زیر برای افراد مستقر در کانادا و نهادهای ثبت شده در کانادا و شهروندان کانادایی خارج از کانادا ممنوع است: معامله مستقیم یا غیرمستقیم اموال تبعه‌ای خارجی که در فهرست افراد مشخص شده برای تحریم قرار دارد؛

- انجام یا تسهیل انجام مستقیم یا غیرمستقیم هر نوع تراکنش مالی مرتبط با معامله اموال تبعه‌ای خارجی که در فهرست افراد مشخص شده برای تحریم قرار دارد؛

● تامین خدمات مالی یا هر نوع خدمات دیگر در جهت منافع، تحت نظارت، یا تحت دستور یک تبعه خارجی که در فهرست افراد مشخص شده برای تحریم قرار دارد؛

● کسب خدمات مالی یا هر نوع خدمات دیگر در جهت منافع، یا تحت نظارت، یا تحت دستور یک تبعه خارجی که در فهرست افراد مشخص شده برای تحریم قرار دارد؛

● قرار دادن هر مالی در اختیار فردی خارجی که در فهرست افراد مشخص شده برای تحریم قرار دارد یا شخصی که از طرف او فعالیت می کند.

فرآیند تعیین اشخاص / نهادها برای تحریم: فهرست اشخاص تحت تحریم مطابق SML، بر اساس مقررات SML منتشر می شوند.

فرماندار کل (کابینه) می تواند، با صدور دستوری به وزیر امور خارجه مجوز اعمال تحریم ها را بدهد. این دستورها باید در هر یک از مجالس کانادا طی ۱۵ روز پس از صدور به رای گذاشته شوند. چنانچه در ماده ۴ SML مصرح شده است، فرماندار کل این دستورها را زمانی صادر می کند که «باور دارد تبعه خارجی، در قتل های فراقضایی، شکنجه یا دیگر موارد نقض شدید حقوق بشر به رسمیت شناخته شده بین المللی علیه مدافعان حقوق بشر یا هشاردهندگان فساد و اعمال غیرقانونی، مسئول یا همدست است.» واضح نیست که این «باور» بر چه مبنایی حاصل می شود.

کانادا مانند ایالات متحده، تحریم ها را محتاطانه و به عنوان ابزاری برای تاثیرگذاری بر رفتار موجود استفاده می کنند. این بدان معناست که شما باید در درخواست خود با ارائه دلیل نشان دهید که اعمال تحریم ها در جهت منافع ملی دولت کاناداست و از استانداردهای اثباتی برخوردار است. بر مبنای سابقه کشور کانادا در این زمینه، احتمال اعمال تحریم از سوی این کشور زمانی بیشتر است که تحریم ها بخشی از یک تلاش چندجانبه جمعی با همراهی متحدان اصلی بین المللی این کشور (مثل ایالات متحده و بریتانیا) باشند.

سازمان امور جهانی کانادا (GAC) مسئول اعمال و اجرای SEMA و مقررات آن است، اما مسئول انجام تحقیقات نیست و قدرت اجرایی مستقیم ندارد. این سازمان در صورتیکه تصمیم به اجرایی شدن تحریم ها بگیرد، پیش نویس مقررات و نظرات حقوقی تفسیرکننده وظایف کانادا مطابق آن را تهیه می کند.

متأسفانه، GAC توضیح دقیقی درباره چگونگی تصمیم گیری درباره اعمال تحریم ها ارائه نمی کنند. پس از این تصمیم، فرآیند تعیین اشخاص یا نهادها برای تحریم در کابینه و هیات خزانه داری دنبال می شود. این فرآیند می تواند زمانبر باشد.

فرآیند ارائه پرونده از سوی سازمان های مردم نهاد (NGOها): سازمان های مردم نهاد می توانند درخواست خود را به نشانی sanctions@international.gc.ca بفرستند. درخواست ها را در هر زمانی می توان فرستاد و نباید انتظار داشت که سازمان امور جهانی کانادا دریافت درخواست تان را تأیید کند. پس از ارسال درخواست، می توانید به دفتر وزیر امور خارجه ایمیل بزنید (برای یافتن آدرس ایمیل وزیر کنونی به وبسایت پارلمان به نشانی <https://www.ourcommons.ca/Members/en/ministries> مراجعه کنید) و درخواست کنید که متخلفان ذکر شده را بررسی کنند. چند سازمان مردم نهاد می توانند با هم این کار را انجام دهند و برای بررسی شدن درخواست به دولت فشار بیاورند.

نهادهای دریافت کننده / رسیدگی کننده به پرونده ها: سازمان امور جهانی کانادا.

مواردی که باید در پرونده لحاظ / گنجانیده شود: درخواست های ارائه شده به GAC فرمت استاندارد ندارند و دولت کانادا در خصوص ساختار آنها نظر خاصی ارائه نداده است. پرونده ها می توانند نسبت به درخواست هایی که به ایالات متحده فرستاده می شوند کوتاه تر باشند و نیازی نیست که به اندازه پرونده های ارائه شده به آمریکا برای استدلال تامین منافع ملی کانادا وقت بگذارید. تمرکزتان باید بیشتر بر کمیت و کیفیت شواهد و مدارک باشد.

سعی کنید پرونده کوتاه و در ارتباط مستقیم با موضوع باشد. پرونده باید موارد زیر را در بر داشته باشد:

۱. مشخصات متخلف

۲. نوع پرونده و درخواست اعمال قانون عدالت برای قربانیان مسئولان خارجی فاسد/ قانون اقدامات اقتصادی ویژه

۳. خلاصه شواهد و مدارک

۴. منافع ملی و تاثیرات احتمالی تحریم ها

۵. مدارک پیوست

میزان مدارک مورد نیاز: مقامات کانادا اطلاعات به دست آمده از منابع در دسترس عموم را ترجیح می دهند، بنابراین سعی کنید هر اندازه که می توانید اطلاعات معتبری از این دست را در پرونده قرار دهید. به دلیل دشواری اعتبارسنجی شهادت افراد، مقامات کانادا (بر خلاف ایالات متحده) اعتبار چندانی برای آنها به عنوان مدرک قائل نیستند.

حمایت گیری: سعی کنید به اعضای پارلمان و گروه های پارلمانی و همچنین گروه های شهروندان ایرانی در تبعید مراجعه کنید.

استونی

قانون: قانون اصلاحیه های قانون الزام به ترک کشور و ممنوعیت ورود (از این پس با علامت اختصاری «OLPEA»)، مصوب مجلس استونی (Riigikogu) در تاریخ ۸ دسامبر ۲۰۱۶

مرجع نظارتی: وزارت کشور

تخلفات قابل تعقیب: (۱) نقض حقوق بشر که منجر به مرگ یا آسیب جدی کسی شود؛ (۲) فراهم کردن موجبات محکومیت نادرست فردی، با انگیزه های سیاسی.

ذیل بند ۱۶.۲۹ قانون OLPEA، یکی از مواردی که منجر به ممنوعیت ورود فرد خارجی به کشور می شود شامل این شرط است که «دلیل خوب یا اطلاعاتی وجود داشته باشد که بر آن اساس بتوان پذیرفت [فرد خارجی] در کشوری مرتکب نقض حقوق بشر شده یا در این امر مشارکت داشته و عمل انجام شده منجر به مرگ یا آسیب جدی به یک فرد، محکوم سازی بی دلیل فردی با اهداف سیاسی، یا تبعات جدی دیگر شده است.» معیارهایی که بر اساس آنها این «دلیل خوب» به دست میاید مشخص نشده است.

چه کسانی قابل تحریم اند: هر فرد خارجی.

تحریم های احتمالی: ممنوعیت ورود به کشور.

فرآیند تعیین اشخاص / نهادها برای تحریم: این فرآیند کاملاً واضح نیست. در اصل هر پرونده باید جداگانه بوسیله وزارت کشور استونی ارزیابی شود و ظاهراً این فرآیند با دریافت درخواست منع ورود آغاز می شود. اینکه چه کسی و چگونه عملاً این درخواستها را ارائه می کنند نیز مشخص نیست. با این حال چنانچه در بند ۱۱.۳۱ قانون OLPEA آمده است، «یک مقام دولتی یا نهاد دولتی تحت مدیریت یک مقام دولتی می تواند به وزیر مسئول حوزه مورد نظر [یعنی وزیر کشور] پیشنهاد بدهند که دستور اعمال قانون منع ورود به کشور را صادر کند.» این پیشنهاد «باید

دربرگیرنده اساس و دلیل درخواست منع ورود و شرایط قید شده در بند فرعی ۳۱ (۳) این قانون باشد. در صورت امکان، مدارک اثبات شرایط فوق باید به درخواست پیوست شوند.»

در عمل به نظر می‌رسد که این درخواست‌ها بوسیله وزارت امور خارجه، پلیس و هیات مرزبانی یا سرویس امنیت داخلی استونی ارائه می‌شوند. معیارها و ضوابطی که این درخواست‌ها مطابق آنها تهیه و فرآیندی که ضمن آن تصمیم تحریم گرفته می‌شود مشخص نیست.

فرآیند ارائه پرونده توسط سازمان‌های مردم نهاد: مشخص نیست که آیا مسئولان استونی درخواست‌های ارائه شده از سوی جامعه مدنی را می‌پذیرند یا نه.

نهادهای دریافت‌کننده / رسیدگی‌کننده به پرونده‌ها: مشخص نیست. پرونده‌های نهایی بوسیله وزارت کشور دریافت می‌شوند، اما این فقط وزارتخانه‌های دیگر هستند که می‌توانند پرونده‌ها را به وزارت کشور بفرستند.

مواردی که باید در پرونده لحاظ / گنجائیده شود: مشخص نیست.

میزان مدارک مورد نیاز: مشخص نیست.

جبل الطارق

قانون: قانون (اصلاحیه) عواید حاصل از اعمال مجرمانه مصوب سال ۲۰۱۸ (از این پس با عنوان اختصاری PCA)، لازم‌الاجرا از تاریخ ۲ فوریه ۲۰۱۸.

مرجع نظارتی: واحد اطلاعات مالی جبل الطارق (GFIU)، که در عملکرد خود مستقل و خودمختار است و تشکیل شده است از: الف. «رئیس» که می‌تواند یک افسر ارشد پلیس، مامور ارشد مالیاتی یا هر فرد صلاحیت‌دار مشابهی باشد که از سوی دادستان کل به این سمت منصوب شده است؛ ب. ماموران دیگری که در خدمت این واحد هستند.

تخلفات قابل تعقیب قانونی: اعمال واقع شده در کشور یا قلمرویی خارج از جبل الطارق که «تخلف یا نقض شدید حقوق بشری» بوده یا به آن مرتبط باشند.

مطابق بند ۷۰ PCA، در صورتی عملی مصداق «تخلف یا نقض شدید حقوق بشر» محسوب می‌شود که هر سه شرط زیر را داشته باشد:

۱. شرط نخست این است که:

الف. عمل انجام شده شامل شکنجه فردی بوده است که قصد داشته:

(۱) عمل غیرقانونی انجام‌شده به وسیله یک مقام رسمی دولتی یا فردی که در یک سمت رسمی فعالیت می‌کرده را افشا کند؛ یا

(۲) آزادی‌های بنیادین و حقوق بشر را به دست آورد، از آنها بهرمند شود، از آنها دفاع کند یا آنها را ترویج دهد؛ یا

* منظور از شکنجه در این قسمت عملی است که آگاهانه منجر به وارد شدن درد یا رنج شدید به فرد دیگر می‌شود. درد یا رنج مزبور می‌تواند جسمی یا روحی و به واسطه عملی خاص یا پرهیز از عملی خاص (مثلاً پرهیز از رسیدگی پزشکی) ایجاد شده باشد.

ب. عمل انجام شده همراه با رفتار یا مجازات ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرکننده شخص بوده باشد.

۲. شرط دوم این است که این عمل به دنبال تلاش قربانی برای انجام یکی از اقداماتی که در بخش الف (۱) یا الف (۲) ذکر شد صورت گرفته باشد.

۳. شرط سوم این است که عمل به وسیله اشخاص زیر انجام شده باشد:

الف. به وسیله یک مقام دولتی، یا فردی که در یک سمت رسمی فعالیت می کنند در جهت اجرا یا آنچه اجرای وظایف رسمی وی تلقی می شود؛ یا

ب. به وسیله شخصی که جزو افراد نامبرده در بند الف نیست، اما این عمل را با تحریک یا رضایت یا موافقت (۱) یک مقام دولتی؛ یا (۲) فردی که در یک سمت رسمی فعالیت می کنند، - در جهت اجرا یا آنچه اجرای وظایف رسمی اش تلقی می شود انجام می دهد.

چه کسانی قابل تحریم اند: مقامات دولتی، افرادی که در سمت های رسمی فعالیت می کنند.

یک عمل در صورتی به ارتکاب تخلف یا نقض شدید حقوق بشر ارتباط می یابد که به وسیله فردی انجام شده باشد که:

۱. در مقام نماینده فردی دیگر به انجام اعمالی می پردازد که در ارتباط با مصادیق تخلف یا نقض شدید حقوق بشر است؛

۲. بر انجام چنین اعمالی نظارت داشته یا از آنها پشتیبانی می کنند؛

۳. از انجام این اعمال سود می برد؛ یا

۴. به شکل قابل ملاحظه ای به انجام این اعمال کمک می کنند.

* کمک قابل ملاحظه به انجام چنین اعمالی شامل، و نه محدود به، مواردی می شود که فرد: الف. کالاها یا خدماتی را در جهت اجرای این اعمال فراهم می کنند؛ یا ب. به تامین فناوری یا کمک های مالی مرتبط با اجرای این اعمال می پردازد.

تحریم های احتمالی: انسداد دارایی، استرداد عواید نامشروع

مطابق PCA، هر دارایی به دست آمده از راه های غیرقانونی، مشمول اختیارات استرداد عواید نامشروع موجود در این قانون می شود که شامل مسدود کردن دارایی های کسب شده و متعاقباً مصادره آنهاست.

فرآیند تعیین اشخاص / نهادها برای تحریم: نامشخص.

مطابق ماده ۷۰-ب این قانون، می توان با استناد به نقض حقوق بشر اقدامات قانونی را آغاز کرد وقتی که (هر کدام که زودتر رخ بدهد):

۱. یک فرم درخواست صادر شده باشد؛

۲. درخواستی برای صدور حکم انسداد دارایی ها مطابق بند ۷۴ ارائه شده باشد؛ یا

۳. درخواستی برای صدور حکم ضبط موقت اموال مطابق بند ۸۱ ارائه شده باشد.

* حکم ضبط موقت اموال حکمی است برای (۱) توقیف، ضبط یا حراست از اموال، و (۲) تعیین سرپرست موقت برای آنها.

مشخص نیست که چه کسی مسئول ارائه این درخواست ها و فرم هاست.

فرآیند ارائه پرونده به وسیله سازمان های مردم نهاد: مشخص نیست که سازمان های مردم نهاد می توانند مستقلاً درخواستی ارائه بدهند. هر درخواستی از سوی این سازمان ها باید به GFIU تحویل داده شود.

نهادهای دریافت کننده / رسیدگی کننده به پرونده: نامشخص.

مواردی که باید در پرونده لحاظ / گنجانیده شود: نامشخص.

میزان مدارک مورد نیاز: نامشخص.

لتونی

وضعیت فعلی این قانون مشخص نیست. پیشنهاد می شود در حال حاضر برای درخواست های مگنیتسکی به کشور لتونی تکیه نکنید.

تصویب قانون: طرح پیشنهادی برای تحریم مقامات مرتبط با پرونده سرگئی مگنیتسکی.

مرجع نظارتی: وزارت امور خارجه.

تخلفات قابل تعقیب قانونی: نامشخص.

افراد قابل تحریم: مشخص نیست که این قانون قابل اعمال به مجموعه گسترده ای از متخلفان حقوق بشری باشد، و ممکن است تنها افراد دخیل در پرونده سرگئی مگنیتسکی را هدف قرار دهد.

تحریم های احتمالی: منع ورود به کشور و ماندن در آن

فرآیند تعیین اشخاص / نهادها برای تحریم: مشخص نیست که فرآیندی وجود داشته باشد

فرآیند ارائه پرونده از سوی سازمان های مردم نهاد: وجود چنین فرآیندی مشخص نیست

نهادهای دریافت کننده / رسیدگی کننده به پرونده: نامشخص

مواردی که باید در پرونده لحاظ / گنجانیده شوند: نامشخص

میزان مدارک مورد نیاز: نامشخص

لیتوانی

قانون: اصلاحیه قانون وضعیت حقوقی اتباع بیگانه

مرجع نظارتی: وزارت کشور / وزارت خارجه

تخلفات قابل تعقیب: نقض آزادی‌ها و حقوق بشر در کشوری خارجی، جرایم فساد، پولشویی، یا خارجیانی که نامشان در فهرست ملی منع ورود به یکی از دولت‌های عضو اتحادیه اروپا، عضو انجمن تجارت آزاد اروپا (EFTA) و عضو سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (NATO) قرار دارد.

چه کسانی قابل تحریم‌اند: هر تبعه خارجی

تحریم‌های احتمالی: منع ورود به کشور

فرآیند تعیین اشخاص / نهادها برای تحریم: وزیر امور خارجه پیشنهاد می‌دهد و وزیر کشور در خصوص این پیشنهاد تصمیم می‌گیرد. چگونگی مشخص کردن افراد توسط وزیر امور خارجه و معیارهای تصمیم‌گیری در این زمینه مشخص نیست.

فرآیند ارائه درخواست از جانب سازمان‌های مردم‌نهاد: مشخص نیست که تعیین اشخاص برای تحریم چگونه انجام می‌شود و سازمان‌های مردم‌نهاد (در صورت نقش داشتن) در این فرایند چه نقشی ایفا می‌کنند.

نهادهای دریافت‌کننده / رسیدگی‌کننده به پرونده‌ها: نامشخص

مواردی که باید در پرونده لحاظ / گنجانیده شود: نامشخص

میزان مدارک مورد نیاز: نامشخص

بریتانیا

قانون: (۱) قانون سرمایه‌های مجرمانه مصوب سال ۲۰۱۷، (از این پس با علامت اختصاری CFA)، که اصلاحی بود بر قانون عواید حاصل از جرم مصوب سال ۲۰۰۲ (از این پس با علامت اختصاری POCA) (که به موجب آن تعریف «رفتار غیرقانونی» توسعه یافت و تخلفات یا موارد نقض شدید حقوق بشر را در برگرفت، و اجازه مسدود کردن دارایی متخلفان حقوق بشری را صادر کرد)، مصوب ۲۱ فوریه ۲۰۱۷ از سوی مجلس عوام، و به توشیح سلطنتی رسیده در تاریخ ۲۷ آوریل ۲۰۱۷؛ و (۲) قانون تحریم و مبارزه با پولشویی مصوب سال ۲۰۱۸ (از این پس با علامت اختصاری SAMLA)، که تخلفات شدید حقوق بشری را نیز به عنوان دلیلی برای وضع تحریم علیه شخص یا نهاد در نظر می‌گیرد، مصوب ۱ مه ۲۰۱۸ از سوی مجلس عوام.

مرجع نظارتی: وزارت امور خارجه؛ وزارت خزانه‌داری که شامل دفتر اجرای تحریم‌های مالی (OFSI) می‌شود؛ وزارت کشور

تخلفات قابل تعقیب قانونی: تخلفات یا نقض شدید حقوق بشر

«تخلفات یا نقض شدید حقوق بشر» به معنی اعمالی است شامل شکنجه، یا رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز نسبت به فردی که در تلاش برای به دست آوردن یا ارتقای حقوق بشر یا استفاده یا دفاع از این حقوق بوده، یا قصد بر ملا ساختن عملی غیرقانونی را داشته که توسط یک مقام دولتی انجام می‌شده است. این اعمال باید در پی تلاش قربانی برای انجام امور مذکور، و توسط مقامی دولتی یا فردی که در سمتی رسمی فعالیت می‌کند انجام شده باشد.

چه کسانی قابل تحریم‌اند: تخلف یا نقض شدید حقوق بشر باید از سوی یک مقام دولتی یا فردی که در سمتی رسمی فعالیت می‌کند و در جهت اجرا یا آنچه اجرای وظایف رسمی وی تلقی می‌شود صورت گرفته باشد. حالت دیگر این است که تخلف یاد شده از سوی فرد دیگری با رضایت یا موافقت یک مقام دولتی یا فردی که در یک سمت رسمی فعالیت می‌کند صورت گرفته و این رضایت یا توافق در مسیر اجرا یا آنچه اجرای وظایف رسمی وی تلقی می‌شود بوده باشد.

تحریم های احتمالی: انسداد دارایی، استرداد عواید نامشروع، ممنوعیت ورود به کشور

فرآیند تعیین اشخاص / نهادهای برای تحریم: تحریم ها ظاهراً یا از سوی وزارت خزانه‌داری یا وزارت خارجه اعمال می‌شوند هرچند در حال حاضر این فرآیند نامعلوم است. با توجه به اینکه به ویژه SAML۱ قانونی است که تازه وضع شده، اطلاعات زیادی در مورد چگونگی تحریم تخلفات و موارد نقض شدید حقوق بشر وجود ندارد. با توجه به CFA، اختیارات در دست وزارت کشور است، اما مشخص نیست که کدام نهاد اجرایی مسئول رسیدگی و تحقیق در خصوص اعمال مرتبط با نقض حقوق بشر است. در واقع تاکنون هیچ دستور تحریمی به استناد این قانون صادر نشده است و به نظر می‌رسد که بریتانیا قصد ندارد تا پیش از خروج کامل این کشور از اتحادیه اروپا از این قانون استفاده کند.

مطابق SAML۱، «وزیر مربوطه» (یعنی وزیر امور خارجه یا وزیر خزانه‌داری) در صورت در دست داشتن «دلایل منطقی برای مظنون بودن به اینکه فردی» اقدامات یادشده در این قانون را انجام داده یا در انجام آنها مشارکت داشته است، و تحریم وی را «مقتضی» بداند، قادر به تحریم وی است. تعریف مشخصی از «دلایل منطقی» ارائه نشده است.

فرآیند تحویل پرونده به وسیله سازمان های مردم نهاد: مجاز بودن سازمان های مردم نهاد به ارائه اطلاعات، و فرآیند انجام آن مشخص نیست. معلوم نیست که آنها با چه کسی باید تماس بگیرند.

نهادهای دریافت کننده/ رسیدگی کننده به پرونده: نامشخص.

مواردی که باید در پرونده لحاظ / گنجانده شود: نامشخص.

میزان مدارک مورد نیاز: نامشخص

ایالات متحده آمریکا

قانون: (۱) «قانون پاسخگویی حقوق بشری جهانی مگنیتسکی» [از این پس با عنوان قانون جهانی مگنیتسکی (GMA)]، مصوب ۲۳ دسامبر ۲۰۱۶، بندهای ۱۲۶۵-۱۲۶۱، عنوان فرعی F، حقوق عمومی ۳۲۸-۱۱۴ از قانون مجوز دفاع ملی برای سال مالی ۲۰۱۷. (۲) فرمان اجرایی ۱۳۸۱۸: «مسدود کردن دارایی افراد دخیل در فساد یا نقض جدی حقوق بشر» صادره در تاریخ ۲۰ دسامبر ۲۰۱۷.

مرجع نظارتی: مطابق بند (h) ۳ قانون GMA، اختیارات نظارتی برای صدور مقررات، مجوزها و دستورهای اجرایی کردن و مجوز دادن به تحریم ها، به رئیس جمهور ایالات متحده واگذار شده است. اختیار شناسایی افراد خارجی مستحق تحریم بر عهده معاون وزیر خارجه در امور دموکراسی و حقوق بشر و کار، با مشورت معاون وزیر خارجه در امور کنسولی و سایر دفاتر وزارت امور خارجه بسته به مورد، مطابق بند (i) ۳ است. در چنین مواردی، اشخاص تعیین شده باید برای بررسی و رسیدگی به وزارت خارجه معرفی شوند. مطابق دستور اجرایی ۱۳۸۱۸، رئیس جمهور متعاقباً اختیارات را به وزیر خزانه‌داری، وزیر امور خارجه و دادستان کل محول می کنند. وزیر خارجه و وزیر خزانه‌داری فرایندهای تحریم جداگانه‌ای را دنبال می کنند اما برای هماهنگی در این زمینه به طور مرتب با یکدیگر ملاقات دارند.

در عمل، فعالان اصلی در فرایند اجرای تحریم ها عبارتند از دفتر کنترل سرمایه‌های خارجی (OFAC) وابسته به وزارت خزانه‌داری، اداره سیاست‌گذاری و اجرای تحریم های وزارت خارجه وابسته به دفتر امور اقتصادی و بازرگانی (مسئول هماهنگی سیاست‌های وزارت امور خارجه و رهنمود دادن به OFAC در خصوص در نظر گرفتن سیاست‌گذاری‌های خارجی در اجرای تحریم ها)، و دفتر دموکراسی، حقوق بشر، و کار (DRL) که وظیفه‌اش نظارت بر حقوق بشر برای وزارت امور خارجه (DOS) است.

تخلفات قابل تعقیب قانونی: «نقض جدی حقوق بشر» و «فساد».

دستور اجرایی ۱۳۸۱۸، دامنه GMA را توسیع داده و «نقض جدی حقوق بشر» و «فساد» را نیز مشمول این قانون می کنند. این امر با GMA که اجازه اقدام را تنها علیه این افراد می داد متفاوت است: (الف) افراد دخیل در قتل های فراقضایی، شکنجه، یا سایر تخلفات شدید حقوق بشری علیه اشخاصی که یا در تلاش برای «افشای فعالیت غیرقانونی مقامات دولتی» یا «کسب، ترویج، استفاده یا دفاع از آزادی ها و حقوق بشر به رسمیت شناخته شده بین المللی، مانند آزادی مذهبی، آزادی بیان، آزادی انجمن ها، آزادی تجمعات و حق برخورداری از محاکمه عادلانه و انتخابات دموکراتیک بوده اند؛ یا (ب) مقامات دولتی یا همکاران ارشد این افراد که در فساد قابل توجه، مسئول یا دخیل هستند. اشخاصی که به عنوان نماینده ناقضان حقوق بشر یا از طرف آنان عمل کرده، یا کمک قابل ملاحظه ای به مسئولان فاسد کرده اند نیز قابل تحریم اند.»

به این ترتیب دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ با جایگزین کردن «سایر تخلفات شدید» با عبارت کلی تر «نقض جدی حقوق بشر»، دامنه مجموعه اعمالی را که می توان برای آنها تشکیل پرونده داد گسترش داده است. با این حال از آنجا که هیچ توضیح مکتوبی درباره «نقض جدی حقوق بشر» داده نشده است، مشخص نیست که چه اعمالی دقیقاً از مصادیق این عبارت به حساب می آیند. در معنای حداقلی خود این عبارت اعمال مرتبط با قتل فراقضایی، شکنجه، تجاوز یا ناپدیدسازی اجباری و همچنین اقدامات احتمالی علیه افرادی که با دلایل سیاسی به زندان افکنده می شوند را شامل می شود. محدوده اعمال دیگری که به موجب آنها بتوان از GMA استفاده کرد هنوز مشخص نیست.

چه کسانی قابل تحریم اند: تحریم ها می توانند علیه هر یک از افراد خارجی زیر که از سوی مراجع مربوطه تعیین شده اند اعمال شود:

۱. افراد مسئول یا همدست در نقض جدی حقوق بشر یا کسانی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در انجام آن نقش داشته اند.

۲. مقام دولتی فعلی یا سابق، یا فردی که برای چنین مقامی یا از سوی او فعالیت می کنند، و در انجام اقدامات زیر مسئول یا همدست بوده یا نقش مستقیم یا غیرمستقیم داشته است:

الف. فساد، شامل اختلاس اموال دولتی، مصادره اموال خصوصی در جهت منافع شخصی، فساد مرتبط با قراردادهای دولتی یا استخراج منابع طبیعی، یا رشوه؛ یا

ب. انتقال یا تسهیل انتقال عواید حاصل از فساد

۳. مدیر یا مقام رسمی یکی از نهادهای زیر:

الف. نهاد از جمله هر نهاد دولتی که خود یا اعضای در زمان تصدی وی در نقض جدی حقوق بشر، فساد یا تسهیل انتقال عواید حاصل از فساد نقش داشته اند؛ یا

ب. نهادی که دارایی و سود حاصل از دارایی اش به موجب این دستور و در نتیجه فعالیت های انجام گرفته در دوران تصدی این مدیر یا مقام رسمی مسدود شده است.

۴. شروع به ارتکاب هر یک از اعمال مشروح در بندهای (۱) یا (۲)

دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ همچنین اجازه تحریم هر شخص (خارجی یا غیرخارجی) را که موارد زیر در خصوص او محرز شده است می دهد:

۱. شخصی که به طور قابل ملاحظه ای به انجام هر یک از اعمال توضیح داده شده در بندهای (۱) یا (۲) که توسط فرد خارجی انجام شده باشد کمک کرده، از انجام آنها پشتیبانی کرده، به تامین مالی، مادی، یا فناوری برای انجام این اعمال پرداخته، یا کالاها و خدماتی برای انجام این اعمال یا پشتیبانی از آنها فراهم کرده است؛

الف. هر شخصی که دارایی یا منافع او به موجب این دستور مسدود شده است؛ یا

ب. هر نهادی از جمله هر نهاد دولتی که خود یا اعضایش در انجام هریک از اعمال ذکر شده در بندهای (۱) یا (۲) که توسط فردی خارجی صورت گرفته نقش داشته‌اند.

۲. تعلق داشتن به فردی که دارایی و منافع حاصل از دارایی‌اش به موجب این حکم مسدود شده است، یا تحت نظارت چنین فردی بودن، یا عمل کردن برای او یا از جانب او یا آنچه عمل کردن برای او یا از جانب او تلقی می‌شود، چه مستقیم و چه غیرمستقیم؛ یا

۳. شخصی که شروع به ارتکاب هر یکی از اعمال قید شده در بندهای (۱) یا (۲) کرده است.

به این ترتیب، هر نهادی که ۵۰ درصد یا بیش از ۵۰ درصد از سهام مالکیت آن متعلق به فرد تحریم‌شده است نیز تحت تحریم قرار می‌گیرد.

به طور خلاصه، مطابق موارد بالا هر فرد غیرآمریکایی که مرتکب نقض جدی حقوق بشر یا فساد قابل‌توجه شده است و همچنین هر فردی که مسئولیت واضح فرماندهی بر مرتکب(ها) داشته است قابل تحریم است. این قانون همچنین اجازه تحریم نهادها یا اشخاصی را که از مرتکبان یادشده پشتیبانی می‌کنند و نهادهایی که ممکن است تحت نظارت مرتکب(ها) باشند نیز می‌دهد.

تحریم‌های احتمالی: مسدود یا باطل شدن ویزاهای آمریکا و مسدود/ مصادره/ فریز تمام دارایی‌ها و منافع حاصل از دارایی‌های موجود در آمریکا که متعلق به افراد خارجی (اشخاص و نهادها) است.

فرآیند تعیین اشخاص/ نهادها برای تحریم:

➡ **گام اول: اهداف بالقوه به وسیله گروهی بین‌سازمانی در دولت ایالات متحده شناسایی می‌شوند**

اطلاعات مربوط به اشخاصی که قرار است تحریم شوند می‌تواند توسط هر یک از مراجع زیر ارائه شود:

● کنگره

● ریاست جمهوری (از طریق وزیر خزانه‌داری، SOT) اطلاعاتی را که به طور مشترک توسط رئیس و عضو ارشد هر یک از کمیته‌های مربوطه کنگره (کمیته امور خارجه؛ کمیته خدمات مالی؛ کمیته روابط خارجی سنا؛ و کمیته امور بانکی، مسکن و شهر) فراهم شده است را بررسی می‌کنند

* نکته: اسامی ارائه شده از سوی کنگره نیازمند اقدام اجرایی نیستند اما مطابق تشریفات قانونی معمولاً بررسی می‌شوند

● معاونان وزیر خارجه

● معاون وزیر خارجه در امور دموکراسی، حقوق بشر و کار با مشورت معاون وزیر خارجه در امور کنسولی و سایر دفاتر وزارت امور خارجه می‌توانند این اطلاعات را برای بررسی و ملاحظه به وزیر امور خارجه ارائه کنند

● دولت‌های خارجی

● ریاست جمهوری (از طریق SOT) اطلاعات معتبر جمع‌آوری شده بوسیله کشورهای دیگر را بررسی خواهد کرد

● سازمان های مردم نهاد

● ریاست جمهوری (از طریق SOT) «اطلاعات معتبر جمع‌آوری شده بوسیله کشورهای دیگر و سازمان های غیردولتی رصدکننده تخلفات حقوق بشری» را بررسی خواهد کرد

در نهایت، فهرست هدف‌های تحریم به وسیله وزارت خارجه و دفتر کنترل سرمایه‌های خارجی وزارت خزانه‌داری (OFAC) با کمک نهادهای فوق و سایر تلاش‌های بین‌سازمانی مرتبط (مثلاً تمام دفترهای منطقه‌ای، سفارت‌خانه‌ها، و دفاتر مرتبط) گردآوری می‌شود. سازمان های مردم نهاد می‌توانند با ارائه اطلاعات به شروع تحقیقات تازه یا انجام تحقیقات موجود کمک کنند، اما برای اینکه نام فردی نهایتاً در فهرست افراد تعیین شده برای تحریم قرار گیرد ضروری نیست که این سازمان‌ها لزوماً اقدامی انجام دهند. علیرغم اینکه GMA قوه مجریه را ملزم به پاسخگویی به تمام نام‌های ارائه شده از سوی کنگره کرده، قوه مجریه تصریح کرده است که به موجب اختیارات این قوه، در هیچ‌کدام از این رسیدگی‌ها رسماً ملزم به چنین کاری نیست. اما در عمل وزارت خزانه‌داری و وزارت خارجه به هر تقاضایی که رسماً از سوی کنگره مطرح می‌شود پاسخ خواهند داد.

⇨ **گام دوم: وزارت خارجه، به همراه OFAC و سایر همکاران بین‌سازمانی دولت آمریکا، فهرست اولیه افرادی**

را که برای تحریم در نظر گرفته شده‌اند تدوین می‌کنند

⇨ **گام سوم: وزارت خارجه نام افراد مشخص شده را به OFAC می‌فرستد تا از آنجا به گروه بین‌سازمانی ارسال شود**

در این مرحله، OFAC با گروه بین‌سازمانی ایالات متحده درباره مغایرت‌های اجرایی احتمالی مشورت می‌کنند. همچنین با استفاده از چندین منبع از اطلاعات اثبات شده، بسته‌های هدف را تهیه می‌کنند، از جمله پیش‌نویس خلاصه مدارک و شواهد همراه با مدارکی که نشان می‌دهند فرد موردنظر یک یا چند مورد از معیارهای لازم برای تحریم شدن را که در GMA یا دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ قید شده داراست.

⇨ **گام چهارم: OFAC بسته‌های هدف را برای تایید نزد وزیر امور خارجه، و برای بررسی ریسک قضایی به وزارت دادگستری ارسال می‌کنند**

⇨ **گام پنجم: فهرست جدید اشخاص تعیین‌شده برای تحریم، نهایی می‌شود.**

وزارت خزانه‌داری سپس اسناد مطبوعاتی را آماده می‌کنند و آنها را برای بررسی به گروه بین‌سازمانی ایالات متحده می‌فرستد. OFAC به نوبه خود آماده‌سازی‌های فنی را برای به روزرسانی فهرست افراد ویژه مشخص‌شده و بلوکه شده (SDN) و اطلاع‌رسانی به مصرف‌کنندگان به ویژه موسسات مالی در سراسر جهان انجام می‌دهد.

⇨ **گام ششم: رئیس OFAC سند انسداد دارایی‌ها را امضا می‌کنند؛ OFAC خبر را منتشر می‌کنند؛ وزارت خزانه‌داری آگهی رسمی را منتشر می‌کنند؛ OFAC فهرست افراد مشخص‌شده را برای انتشار به روزنامه رسمی دولت فدرال ایالات متحده آمریکا (فدرال رجیستر) می‌فرستد.**

⇨ **گام هفتم: وزارت خارجه (دهم دسامبر هر سال) گزارش مکتوب سالانه اجرای قانون جهانی مگنیتسکی را به کنگره ارائه می‌دهد.**

مشخص نیست که این فرآیند چه مدت به طول می‌انجامد، اما از مرحله انجام تحقیقات تا تعیین نهایی اشخاص برای تحریم به طور میانگین شش تا نه ماه طول می‌کشد.

فرآیند ارائه پرونده بوسیله سازمان های مردم نهاد: فرآیند تحویل درخواست بوسیله سازمان های مردم نهاد سراسر است و مشخص است. در ساده‌ترین حالت، این سازمان‌ها می‌توانند تمام اطلاعات مربوطه را از طریق آدرس‌های زیر به OFAC و وزارت امور خارجه بفرستند:

● وزارت خزانه‌داری:

glomag@treasury.gov

● وزارت خارجه:

globalmagnitsky@state.gov

علاوه بر این، یک سازمان مردم نهاد می‌تواند به امید اینکه اعضای کنگره به OFAC و وزارت خارجه درخواست دهند به اعمال نفوذ مستقیم یا غیرمستقیم بر آنها بپردازد. این اقدام می‌تواند شانس موفقیت پرونده را افزایش دهد اما انجام آن ضروری نیست.

هیچ الزام قانونی برای پاسخگویی به اطلاعات ارائه شده توسط سازمان های مردم نهاد وجود ندارد.

نهادهای دریافت‌کننده / رسیدگی‌کننده به پرونده‌ها: مطابق دستور اجرایی ۱۳۸۱۸، تصمیم‌گیری نهایی در خصوص تحریم فرد خارجی بوسیله وزیر خزانه‌داری صورت می‌گیرد. این تصمیم با مشورت وزیر خارجه و دادستان کل اتخاذ می‌شود.

در عمل، دفتر کنترل سرمایه‌های خارجی (OFAC) که زیر نظر وزارت خزانه‌داری است مسئول بررسی و اعمال تحریم های مالی است. OFAC تعیین می‌کند که آیا مطابق قانون GMA شواهد معتبری در توجیه تحریم یک نهاد خارجی وجود دارد یا نه. دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ به وزیر خارجه این اختیار را می‌دهد که به افراد تحریم‌شده، اجازه ورود به خاک ایالات متحده را ندهد. در وزارت خزانه‌داری، OFAC دفتر اصلی مسئول تعیین اشخاص و نهادهای برای تحریم است. آنها تذکات مستندات را تهیه می‌کنند و متعاقباً نام فرد در فهرست افراد ویژه مشخص شده و بلوکه شده (SDN) قرار می‌گیرد.

مواردی که باید در پرونده لحاظ / گنجانیده شود:

به طور کلی یک درخواست از سه عنصر (که در ادامه تشریح شده‌اند) تشکیل شده است.

۱. اطلاعات هویتی فرد (افراد) یا نهاد(ها)

۲. اطلاعات زیانبار علیه فرد یا نهاد

۳. اطلاعات تبرئه‌آمیز

اما از آنجا که صدور تحریم ها گزینشی است، یک پرونده قوی دارای عنصر چهارم زیر هم هست:

۴. شرح چگونگی تامین منافع ایالات متحده به واسطه تحریم ها

تمام اطلاعات فراهم شده باید معتبر باشند. وزارت خارجه و خزانه‌داری در خصوص منابع قابل استفاده در پرونده سختگیر نیستند. اطلاعاتی که می‌تواند در تذکات مستندات قرار گیرد از جمله شامل این موارد است: اطلاعات به دست آمده از منابع آشکار، گزارش سازمان های مردم نهاد، مقالات خبری، مطالب روزنامه‌ها و مجلات مستقل، مدارک دادگاهی، گزارش‌های پزشکی، رسید تراکنش‌های مالی، شهادت اشخاص. **مهم است که دولت قادر باشد صحت هر یک از اطلاعات فراهم شده را تعیین کند.** به این منظور، اعتبار شواهد ارائه شده، بر اساس میزانی که از طریق منابع

جداگانه مورد تأیید قرار می‌گیرند تقویت می‌شود. در حالت مطلوب، منابع تأییدکننده منابعی هستند که درباره عملی واحد اطلاعات می‌دهند اما این اطلاعات را از راه‌های متفاوتی به دست آورده‌اند. نشان دادن اینکه عمل یادشده همچنان ادامه دارد ضروری نیست اما به تقویت پرونده شما کمک می‌کنند. تخلفات باید اخیراً—دست‌کم طی پنج سال اخیر—و ترجیحاً در سال گذشته صورت گرفته باشند. می‌توان از اطلاعات قدیمی‌تر برای نشان دادن یک الگوی رفتاری استفاده کرد.

به طور کلی ارائه پرونده شامل مراحل زیر است:

➤ گام اول: شناسایی هدف

در گام نخست، لازم است مشخص کنید که فرد (افراد) و/یا نهاد(ها) موردنظر شرایط اولیه برای تحریم شدن را مطابق آنچه در دستور اجرایی ۱۳۸۱۸ آمده است دارا هستند.

هنگام تشکیل پرونده و جمع‌آوری مدارک، لازم است هر اندازه اطلاعات هویتی ممکن را که می‌توانید، در پرونده قرار دهید. این اطلاعات برای افراد شامل موارد زیر می‌شود:

● نام و نام خانوادگی

● تاریخ تولد

● محل تولد

● شماره(های) پاسپورت

● شماره(های) شناسایی

● ملیت

● جنسیت

● عکس

* توجه: بدون وجود اطلاعات هویتی امکان اعمال تحریم وجود ندارد.

در مورد نهادها، اطلاعات هویتی شامل موارد زیر می‌شود:

● نشانی‌ها

● شماره پروانه‌های ثبت

● سایر مدارک مرتبط

گام دوم: جمع‌آوری اطلاعات زیانبار

اطلاعات زیانبار باید دربرگیرنده تخلفات خاص ادعا شده باشد، حداکثر اطلاعات ممکن را فراهم کند و موارد زیر را شرح دهد:

● نقش فرد در نقض جدی حقوق بشر

● اینکه آیا فرد شخصاً در نقض حقوق بشر شرکت داشته است، دستور اجرای آن را داده است، یا انجام آن را از راه‌های دیگر تسهیل کرده است.

شواهدی که در این قسمت ارائه می‌شوند می‌توانند شامل هریک از منابع پیشتر توضیح داده شده باشند. در کشورهای فاقد بوروکراسی پیشرفته، گزارش‌های اشخاص ممکن است برای این منظور مناسب‌تر باشند. در مورد این گزارش‌ها، لازم نیست نام منبع را در اختیار دولت قرار دهید. دولت تنها نیاز دارد بداند که فرد گزارش‌دهنده اطلاعاتش را چگونه به دست آورده، چرا فرد معتبری محسوب می‌شود و چرا مدارکی که دارد قابل اعتماد است. آنها می‌خواهند از صحت هر یک از این مدارک به لحاظ حقوقی مطمئن شوند. در صورت فقدان مدارک رسمی کافی، می‌توانید شهادت قربانیان را که از طریق مصاحبه‌های ساختارمند به دست آورده‌اید در گزارش قرار دهید. گزارش‌های پزشکی نیز می‌توانند مفید باشند. هدف، ارائه شواهد تاییدشده‌ایست که به متخلفان خاص و افرادی که دارای مسئولیت فرماندهی نسبت به متخلفان بوده‌اند اشاره می‌کنند. مجموعه روایت‌های دست اول و اطلاعات معتبر در خصوص سلسله مراتب فرماندهی را در پرونده قرار دهید، طوری که دولت بتواند فردی را که دستور اجرای جرایم را داده است بیابد. دیگر منابع تاییدکننده مفید شامل نتایج کار گزارشگران ویژه سازمان ملل یا دیگر مراجع بی‌طرف و معتبر می‌شود.

در ارائه مدارک و شواهد به توصیه‌های زیر توجه کنید:

● حقایق پرونده را شرح داده و لینک مدارک تاییدکننده را در پانویس، و/یا مدارکی را که در دسترس عموم قرار ندارند به صورت پیوست در پرونده قرار دهید.

● منابع و روش‌هایی را که برای کسب اطلاعات موجود در گزارش مورد استفاده قرار گرفته‌اند (مثلاً گزارش دست اول فرد قربانی، مصاحبه با اعضای خانواده، مدارک بررسی‌شده، و غیره) به اختصار شرح دهید.

● هر چقدر که می‌توانید منابع منحصربفرد از اطلاعات معتبر و تحقیق‌پذیر که ادعایتان را تایید می‌کنند در گزارش قرار دهید.

● اگر در پرونده شما چندین متخلف وجود دارد، سمت هر یک را به طور مشخص توضیح دهید. اگر متخلف، مقامی رسمی در نهادهای است که آن نهاد یا کارکنانش در فساد یا نقض حقوق بشر نقش داشته‌اند، شرح وظایف او و چارت سازمانی را در پرونده قرار دهید تا مسئولیت فرد مافوق مشخص شود.

● هرچه شواهد و مدارک متاخرتر باشند بهتر است.

● در مورد پرونده‌های نقض حقوق بشر، یا پرونده‌هایی که در آنها بر اساس نقش واحدی خاص در نقض حقوق بشر، پیشنهاد تحریم مدیر یا مقام مسئول آن واحد را داده‌اید، مدارک شما باید شامل موارد زیر باشد:

○ جزئیات مربوط به نوع تخلف(ها) و قربانی(ها) از جمله اینکه چرا اعمال انجام شده مصداق «نقض جدی حقوق بشر» محسوب می‌شوند.

□ اگر نقض حقوق بشر ادعا شده به موجب فعالیت‌های حقوق بشری قربانی یا تلاش او برای مطالبه آزادی‌های بنیادینش رخ داده است، صریحاً به آن اشاره کنید.

○ رابطه میان متخلف و نقض(های) حقوق بشری مستند شده

□ در یک پرونده قوی نشان داده می شود که متخلف بلند پایه مورد ادعا، دستور نقض حقوق بشر را داده است، امکان نداشته از آنچه رخ می‌داده بی‌اطلاع بوده باشد و جلوی آن را نگرفته است، و/یا از انجام تحقیقات و رسیدگی به نقض حقوق بشر رخ داده خودداری کرده است.

○ هر شاهد و مدرکی که نشان می‌دهد اعمالی که ادعای انجامشان از سوی مرتکب مطرح است تنها منحصر به پرونده(های) خاص ارائه شده نبوده بلکه دلالت بر یک الگوی رفتاری گسترده‌تر دارند.

□ یک پرونده قوی علیه متخلفی خاص، دربرگیرنده چندین گزارش مستقل از جرایم ادعایی (مثلاً شهادت قربانی یا شاهدان)، به همراه یک گزارش معتبر کلی‌تر درباره تخلفات شناخته‌شده است.

● هرچند اثبات مسئولیت فرماندهی ضرورت ندارد اما توصیه می شود هر کجا که امکان دارد مسئولیت فرماندهی را نشان دهید.

به طور کلی، برای نشان دادن مسئولیت فرماندهی نیاز به اثبات موارد زیر است:

○ نظارت موثر: افراد مرتکب تخلف، عملاً یا قانوناً، مرئوسان متخلفی بوده‌اند که مسئولیت فرماندهی داشته است؛

○ علم و آگاهی حقیقی یا مفروض: آنها با توجه به شرایط می‌دانسته یا باید می‌دانسته‌اند که مرئوسانشان قصد ارتکاب اعمال مورد نظر را داشته‌اند، در حال ارتکاب این اعمال بوده‌اند، یا این اعمال را مرتکب شده بوده‌اند؛

○ قصور در جلوگیری، متوقف کردن، یا رسیدگی: آنها در انجام اقدامات ضروری و منطقی برای جلوگیری یا متوقف کردن تخلفات یا رسیدگی حقیقی به آنها به منظور مجازات مرتکبان قصور ورزیده‌اند.

افشا. چنانچه مشخص باشد که فاش شدن هویت منابع اطلاعاتی به آنان آسیب می‌رساند، وزارت خارجه و خزانه‌داری در جریان اقدامات اداری و حقوقی از منابع حساس مراقبت خواهند کرد. در صورت وجود چنین مسئله‌ای، در گزارش خود به موضوع اشاره کنید. پیش از ارائه درخواست، با وزارت خارجه و خزانه‌داری تماس بگیرید و دغدغه‌های خود را در زمینه حفاظت از منابع اطلاعاتی مطرح کنید.

➞ گام سوم: وارد کردن تمام اطلاعات تیرئه‌آمیز

لازم است در صورت وجود اطلاعات مغایر، آنها را در پرونده خود ذکر کنید تا دولت در اعتبار مدارک شما تردید نکند. شفافیت کامل به پرونده شما کمک می‌کنند. باید وجود تمام اطلاعات تیرئه‌آمیز را تصدیق کنید و توضیح دهید که چرا این اطلاعات پرونده شما را تضعیف نمی‌کنند. این موضوع به ویژه اگر شواهد حاوی گزارش‌های افراد باشد اهمیت دارد زیرا اعتبار افرادی که اطلاعات را فراهم کرده‌اند مهم خواهد بود.

➤ گام چهارم: تحریم‌ها چگونه منافع ایالات متحده را تامین می‌کنند

یک پرونده موفق قادر است دولت را مجاب کند که تحریم متخلف موردنظر در جهت منافع ملی ایالات متحده و پیشبرد حقوق بشر، دموکراسی و شفافیت است. برای تهیه یک پرونده متقاعدکننده، لازم است سیاست خارجی ایالات متحده را نسبت به کشور موردنظر بدانید. عواملی که در نظر گرفتن یا پرداختن به آنها مفید است شامل موارد زیر می‌شود:

● استدلال‌های مخالف، مبنی بر اینکه روابط دوجانبه ایالات متحده و کشور هدف برای منافع آمریکا مهم‌تر از اعمال تحریم‌ها و خشمگین کردن احتمالی آن کشور است

● چگونه ارزش رسیدگی به موارد نقض حقوق بشر از طریق اعمال تحریم‌ها، از آسیب احتمالی به روابط دوجانبه بیشتر است

● چطور با بهبود حاکمیت قانون، وضعیت حقوق بشر و دموکراسی در سرتاسر جهان، منافع امنیتی درازمدت ایالات متحده تامین می‌شود، و چگونه تحریم شخص موردنظر این اهداف را تامین می‌کنند

● پویایی ژئوپلیتیک و پویایی سیاسی داخلی کشور

● آیا تحریم‌ها با وارد کردن کمترین آسیب به روابط دوجانبه، پیام هدفمندی را به دولت، حزب دولتی یا یک واحد خدمات امنیتی یا نظامی خاص مخابره خواهند کرد؟

● آیا تحریم‌ها با منزوی کردن یک فرد فاسد که مانع انجام اصلاحات بوده، منجر به کاهش وقوع نقض حقوق بشر و افزایش حاکمیت قانون خواهند شد؟

● آیا تحریم‌ها با از کار انداختن یک عنصر خطرناک موجب بهبود وضعیت امنیتی منطقه خواهند شد؟

● آیا تحریم‌ها می‌توانند به مثابه یک اهرم فشار در مباحث دیپلماتیک موجود عمل کنند؟

در بخش استدلال تامین منافع آمریکا، باید به اندازه بخش ارائه شواهد و مدارک دقت کرد. از نظر ایالات متحده این تحریم‌ها نه ابزاری برای مجازات متخلفان بلکه ابزاری برای تغییر دادن رفتار آنهاست. حتی اگر ۵۰ پرونده جداگانه به ایالات متحده فرستاده شوند و همگی آنها پرونده‌هایی محکم درباره نقض حقوق بشر در ایران باشند، تنها تعداد کمی از آنها به اعمال تحریم میانجامند. این اقدامات به طور بالقوه برای حفاظت از حقوق بشر و ارتقای آن در معنایی گسترده‌تر سودمندند، هرچند این بدان معنی نیست که ارسال گزارش مگنیتسکی روشی موثر برای دادخواهی نسبت به تخریفی ویژه محسوب نمی‌شود.

➤ گام پنجم: تحویل درخواست

پس از آنکه اطلاعات معتبر کافی جمع‌آوری کردید، پرونده برای تحویل آماده است. در صورت ارسال پرونده از طریق ایمیل، ممکن است رسیدی دریافت نکنید. امکان دارد وزارت خارجه و وزارت خزانه‌داری برای کسب اطلاعات بیشتر با شما تماس بگیرند، امکان دارد هم تماس نگیرند. می‌توانید از طریق ایمیل درخواست ملاقات حضوری با پرسنل دولت ایالات متحده را مطرح کنید.

امکانات و کارکنان محدودی در وزارت خزانه‌داری و وزارت خارجه وجود دارند و بخش زیادی از فرایند بررسی پرونده‌ها نیز نیازمند کار بسیار فشرده است. باید پرونده را به گونه‌ای تدوین کرد که کار دست‌اندرکاران آسانتر شود. یک روش این است که سازمان‌های مردم‌نهاد مختلف به جای فرستادن چندین پرونده ناهماهنگ، با همکاری یکدیگر اقدام به این کار کنند. فراهم کردن اطلاعات زیاد به تسریع این فرآیند (به ویژه از

نظر تایید مدارک) کمک می کنند. با این حال پرونده باید تا جای ممکن موجز باشد.

*توجه کنید که اگر نام متخلفی در فهرستی خاص قرار نگرفت، بدان معنی نیست که این فرد نهایتاً تحریم نخواهد شد.

میزان مدارک مورد نیاز: سطح مدارک و/یا استاندارد اثبات در GMA به طور واضح مشخص نشده است. اما در عمل مدارک باید دست کم به اندازه‌ای باشد که پرونده «بر اساس اطلاعات موثق» «دلیلی برای باور مدعا» ارائه دهد. باید تلاش کرد شواهد ارائه شده از میزانِ حداقلی تعیین شده، بیشتر باشد.

جهت ساختن «اساسی منطقی» برای باور به اینکه نهادی در ارتکاب اعمال قید شده در دستور اجرایی نقش داشته است، هر یک از شواهد باید با چندین منبع ترجیحاً مستقل تایید شوند. در تعیین اعتبار اطلاعات، به اعتبار فرد و/یا سازمان ادعاکننده توجه می کنند.

در پرونده‌های مربوط به شکنجه صورت گرفته در یک بازداشتگاه، ارائه شواهدی مبنی بر اینکه کنشگران دیگری نیز در آن بازداشتگاه شکنجه شده‌اند به تقویت پرونده کمک می کنند. در مواردی که مسئولیت فرماندهی و مسئولیت وابسته به منصب مطرح است، مدارک مورد نیاز شامل ارجاع به شرح مسئولیت‌های رسمی رئیس مربوطه می شود تا نشان داده شود که او لزوماً از وقوع تخلفات آگاهی داشته و برای متوقف کردن آنها اقدامی نکرده است.

GMA یک قانون‌گزینشی است، بدین معنی که حتی اگر مدارک و شواهد از حد نیاز هم بیشتر باشند ایالات متحده موظف نیست اقدامی انجام دهد. به همین دلیل است که لازم است توضیح داد که اعمال تحریم‌ها در جهت منافع ملی این کشور نیز هست (قسمت بالا را ببینید).

نکته حائز اهمیت این است که دولت ایالات متحده در تصمیم‌گیری‌های خود مسائلی فراتر از قوت پرونده را در نظر می‌گیرد. علاوه بر در نظر گرفتن اولویت‌های سیاست خارجی، آنها ممکن است بخواهند علیه اشخاص کمتر شناخته‌شده اقدام کنند تا تاثیر مالی گسترده‌تر تحریم‌ها را تضمین کنند. همچنین ممکن است ابعاد استراتژیک زیر را نیز در نظر بگیرند:

● تاثیرگذاری یا پیام‌رسانی. آیا اعمال تحریم مجازات‌کننده است یا پیشگیری‌کننده؟

● تکی یا شبکه‌ای. آیا تحریم باید به صورت اقدامی تنبیهی در جهت حذف یک عنصر نامناسب خاص استفاده شود، یا برای مختل‌سازی یک شبکه گسترده‌تر رفتاری طراحی شده است؟

● یک‌جانبه یا چندجانبه.

● رویکردهای بین‌سازمانی. آیا مقصود از اعمال تحریم‌ها تکمیل فرایندی است که در سازمان دیگری در حال انجام است، یا قصد دنبال کردن اهدافی است که سازمان‌های دیگر نمی‌توانند به آنها برسند؟

مطابق اجماع عمومی هدف ایالات متحده از تحریم جلوگیری از وقوع تخلفات آتی است، بنابراین نشان دادن الگوی نقض حقوق بشر به پرونده شما کمک می کنند.

پیوست ۳: نسخه انگلیسی متن نمونه

SAMPLE TEXT (English)

The Generic Security Service (GSS) is organized under the Ministry of Security (MoS) of the People's Republic of Generica, as reflected in the attached MoS Organizational Chart. Human Rights for Generica (HRG) has compiled the details of individual cases of torture by the GSS, which are attached as Annex A.

As demonstrated through these individual cases, the GSS has engaged in a pattern and regular practice of human rights abuses in Generica over an extended period of time, including routinely throughout the past five years.²⁵ The pattern shows that individuals are arrested and brought to the GSS, where they are tortured for a number of hours or days, exceeding multiple months in some cases. The torture inflicted by the GSS has regularly included severe beatings, sleep deprivation, threats to family members, withholding food and water, forced standing and other stress positions, exposure to dangerously cold temperatures, sexual abuse and electric shock.²⁶ HRG has confirmed that at least one of the tortured individuals died in GSS custody. Detainees are most often tortured for the purpose of coercing a confession (which many claim was false and only given to end the torture), which is used in the subsequent trial against them and results in their conviction. Charges generally relate to domestic offenses, including "participating in protests" and "illegal assembly," as well as charges of "terrorist activity," the validity of which has been called into question by credible UN experts and human rights organizations.²⁷ Some of the detainees subjected to these abuses have been as young as 15. Life imprisonment and death sentences are often imposed as a result of these confessions coerced through torture.²⁸

The individuals recommended for sanction in this submission are each either currently a high-ranking officer within the MoS or GSS, or previously held a high-ranking position there. As required for designation under Executive Order 13818, each of the individual perpetrators named in this submission is or has been a leader or official of a governmental entity that has engaged in and whose members have engaged in serious human rights abuses. Moreover, the evidence discussed in this submission confirms that there is a pattern and practice of human rights abuse by the GSS that could exist only if condoned by officials at all levels of authority. Due to the widespread and regular nature of these abuses, and the fact that these incidents of torture have been well known and documented and have occurred repeatedly for a period of many years, HRG submits that each of the individuals recommended for sanction were knowingly complicit in, and knows or should know that the government entities they have led, or their subordinates within those entities, have been engaged in ongoing human rights abuses. Furthermore, the named individuals failed to take necessary measures to halt the abuses or to investigate them in a genuine effort to impose punishment on the perpetrators. As such, HRG recommends these individuals for inclusion on the Global Magnitsky sanctions list.

It is in the U.S. government's interest to ensure that torture and other prohibited forms of ill treatment will not go unnoticed or unpunished. The GSS's abuses are well known and well documented. The designation of one or more high ranking individuals within the GSS would demonstrate the commitment and leadership of the United States to holding human rights violators accountable and ensuring that criminal convictions against individuals are aligned with international standards of fair trial rights.

25. Citation with link to online availability, if possible. Sample text: For a general overview of the GSS's pattern of torture and other forms of human rights abuses, see NGO Report A, NGO Report B, UN Report C, and UN Report D.

26. For details, see NGO Report B, p. 4.

27. UN and NGO reporting here.

28. See NGO Report D, pp. 15-16.

These designations are aligned with the aims set out in Executive Order 13818, in which the President articulated a finding that human rights abuses outside the United States “undermine the values that form an essential foundation of stable, secure, and functioning societies” and “degrade the rule of law.” While torture for any purpose is a threat to “international political and economic systems,” torture for the purpose of coercing confessions is an even greater danger as it degrades confidence in the rule of law. Discarding the rule of law is a threat to global peace and security when practiced by our enemies but an even greater threat when openly tolerated by our allies. Notwithstanding Generica’s cooperation with the United States on regional security initiatives, the GSS is clearly engaged in systematic and widespread human rights abuses, which are undoubtedly the type of activity the President intended to target in issuing Executive Order 13818. To overlook such blatant and well documented abuses by the GSS could call into question the sincerity of the United States’ commitment to the principles of the Magnitsky sanction regime and the earnestness with which the United States is employing these sanctions. GSS designations would send a bold message that the United States does not employ the Magnitsky act as a method of impugning our adversaries but will hold even our closest allies to account when it comes to serious human rights abuses.

Furthermore, as described in multiple analyses conducted by credible analysts, Generica’s domestic counterterrorism policies, including instances of torture perpetrated by members of the GSS, are having the effect of alienating, and in some cases radicalizing, members of Generica’s minority population.²⁹ Debriefs of Generica fighters returning from the Middle East have shown that roughly 80% of radicalized militants elected to take up arms due to a sense of personal and communal grievance driven by the Government of Generica’s repressive policies.³⁰ Sanctioning members of the GSS shown to have engaged in or directed torture would send a powerful signal that the U.S. government finds the Government of Generica’s actions not only illegal, but also strategically counterproductive. Given Generica’s key role in the fight against regional violent extremism and security partnership with the United States, the U.S. government could consider combining sanctions designations with diplomatic outreach and security sector assistance aimed at strengthening elements of Generica’s security services known not to have engaged in torture.

29. See, for example, Think Tank Report A.

30. See Think Tank Report B, pp 6-7.

پیوست ۴: نسخه انگلیسی متن نمونه

SAMPLE TEXT (English)

The GSS has previously been identified in the human rights community as responsible for frequent instances of torture and ill treatment in Generica.³¹ HRG has documented individual cases in Annex A, with the most recent reported instance of torture taking place earlier this year. Many of the individuals were arrested without a warrant, with multiple individuals reporting that the arresting forces wore civilian clothing or were otherwise unidentifiable. These officers would then transport the individuals to the custody of the GSS for interrogations, during which they would subject the individuals to torture. The methods of torture most frequently employed are beatings, electric shock, sexual assault or threats of rape, forced standing, stress positions, forced nudity, and sleep deprivation.

In addition to HRG's documentation of individual cases, several other leading human rights organizations have identified the GSS as part of a pattern of human rights abuses. Human Rights International published a report in July 2016, detailing a number of human rights abuses in Generica, including torture by the GSS.³² HR International noted that "[m]any detainees and former detainees allege they were tortured while under interrogation by the GSS at their facility in Metropolis."³³ HR International's report specifically corroborates some of HRG's individual cases, including those of Jane Doe (¶12 in Annex A)³⁴ and John Doe (¶13 in Annex A).³⁵ Additionally, Human Rights Today published a report in 2018 which documented several cases of torture by the GSS in 2016 and 2017.³⁶ Both the Human Rights International and Human Rights Today reports detail similar instances of torture, including beatings, electric shock, sexual assault, and threats of rape, accompanied by demands from the interrogators to confess to criminal acts. Other instances of individual acts of torture have been reported by the Center for Human Rights,³⁷ among others.

The United Nations has also addressed cases of torture by the GSS, through various communications from the Human Rights Council Special Procedures Offices on individual complaints submitted to the Special Procedures Offices ("SPOs"). As early as 2012, the SPOs were sending communications to Generica concerning reports of torture by the GSS – that year, two Special Procedures mandate holders sent an Urgent Appeal concerning the torture of John Doe by the GSS.³⁸ Following his torture, Mr. Doe was charged with "unlawful assembly,"³⁹ a blatant violation of the right of freedom of expression. In a communication to the Generica government earlier this year, the Special Procedures office noted reports of the torture and ill treatment of Jane Doe (¶12 in Annex A).⁴⁰ In another communication in 2017, the Special Rapporteur on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment detailed reports of abuse and torture committed by GSS officers in the case of James Smith (¶15 in Annex A).⁴¹

Finally, investigative reporting undertaken by credible press outlets, including the New York World and German news weekly Heute Zeitung has independently corroborated instances of torture by the GSS, including in facilities known to have held Jane Doe and John Doe.⁴²

31. See NGO Reports A, B, C, and D.

32. Citation with link to online availability, if possible.

33. Citation with link to online availability, if possible.

34. Citation with link to online availability, if possible.

35. Citation with link to online availability, if possible.

36. Citation with link to online availability, if possible.

37. Citation with link to online availability, if possible.

38. Citation with link to online availability, if possible.

39. Citation with link to online availability, if possible.

40. Citation with link to online availability, if possible.

41. Citation with link to online availability, if possible.

42. Citation with link to online availability, if possible.

SAMPLE TEXT (English)

Serious Human Rights Abuses

Executive Order 13818 subjects current or former “leaders or officials” of foreign governmental entities to sanction where the entity at issue or its members have engaged in “serious human rights abuses.” While the Order does not define this term, it is clear that egregious and widespread abuses such as those observed to have been committed by the GSS meet this standard. At a minimum, “serious human rights abuses” would include “gross violations of internationally recognized human rights,” defined in the Foreign Assistance Act of 1961 to include “torture or cruel, inhuman, or degrading treatment or punishment, prolonged detention without charges and trial, causing the disappearance of persons by the abduction and clandestine detention of those persons, and other flagrant denial of the right to life, liberty, or the security of person.”⁴³

The actions taken by individuals within the GSS (including those individuals listed as perpetrators) have shown a pattern of abuse, torture, and ill treatment that has continued from at least 2010 until the present. These actions constitute torture under the U.S. definition, as they were carried out by government officials acting under the color of law, and they were intentionally inflicted to cause severe physical or mental pain or suffering upon the individuals in their custody.⁴⁴ However, the U.S. definition applies only to perpetrators and acts under the territorial or personal jurisdiction of the United States. As such, the international definition must also be considered, notably that found in the Convention Against Torture and Other Forms of Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT). These actions also meet the definition of torture under the CAT, as they were intentionally inflicted by public officials for the purpose of obtaining confessions, intimidation, or punishment.⁴⁵ As such, these cases meet the threshold of a “serious human rights abuse” and HRG hereby submits these individuals to be considered for sanctions under the Global Magnitsky Act for their membership in a government entity that has perpetrated these abuses.

Roles of the Individual Perpetrators

Executive Order 13818 provides for the sanction of individuals who are “leaders or officials” of governmental entities engaged in serious human rights abuses “relating to the leader’s or official’s tenure.” As explained previously, the GSS is organized under the Ministry of Security of Generica, as reflected in the attached Ministry of Security Organizational Chart. Each of the perpetrators named in this submission held an officer level or otherwise leadership position within the Ministry of Security or the GSS specifically during the period in which the severe human rights abuses detailed above and in the accompanying evidence were perpetrated. Moreover, the evidence discussed in this submission confirms that there is a pattern and practice of human rights abuse by the GSS that could exist only if condoned by officials at all levels of authority. Due to the widespread and regular nature of these abuses, and the fact that these incidents of torture have been well known and documented and have occurred repeatedly for a period of more than several years, HRG submits that each of the individuals recommended for sanction were knowingly complicit in, and knows or should know that the government entities they have led, or their subordinates with-

43. 22 U.S.C. § 2340(d)(1).

44. 18 USC § 2430 (1) (2004), (“torture” means an act committed by a person acting under the color of law specifically intended to inflict severe physical or mental pain or suffering (other than pain or suffering incidental to lawful sanctions) upon another person within his custody or physical control”).

45. Convention Against Torture and Other Forms of Cruel, Inhuman and Degrading Treatment or Punishment, G.A. Res. 39/46, U.N. Doc. 39/46 (10 Dec. 1984), Art. 1 (“the term “torture” means any act by which severe pain or suffering, whether physical or mental, is intentionally inflicted on a person for such purposes as obtaining from him or a third person information or a confession, punishing him for an act he or a third person has committed or is suspected of having committed, or intimidating or coercing him or a third person, or for any reason based on discrimination of any kind, when such pain or suffering is inflicted by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity.”).

in those entities, have been engaged in ongoing human rights abuses. Furthermore, the named individuals failed to take necessary measures to halt the abuses or to investigate them in a genuine effort to impose punishment on the perpetrators.

